

Délibáb

20. SZÁM

10

Ray Ida:
...ha idegen
...jön!...
(Ifja felv.)
(Élvez a 10. oldalon)

RÁDIOMŰSOR
MÁJUS 16. - 19. 1938

30 KÖTET

elegáns kiállítású k ö n y v e t szállítunk
kötetenként

BUDAPESTEN 58 fillérért,
VIDÉKEN 68 fillérért,

ha megrendeli a **VILÁGKÖNYVTÁR SZOROZATOT.**

A világirodalom legkitűnőbb regényei
jelennek meg e sorozat keretében minden
hó 25-én.

A sorozatban a következő művek szerepelnek :

Oppenheim: A fekete pásztor
Atherton: Mikor a köd eloszlik
Claude Farrère: A titkársasszony
Spencer Walls: Akit üldöznek a nők
R. Haggard: Cleopatra
Sheridan: Végrendelet
D. Collins: Istenítélet
O. Rust: Egy asszony elindul
Kegel: A búvár
Raten: Karrier
Kappus: Versenyfutás a sorssal

J. K. Jerome: Három ember egy csónakban
Gus Cather: A sakálember
Hans Heuer: Brazíliai kaland
Sealsfield: Tokeah
Löns: Az ordas
Kappus: Edda megvívja harcát
Weber: Az arany kalózái
Hilton: Gyilkosság az iskolában
Edgar Wallace: A versenyparipa
Rumpif: A hatalom kulcsa
Locke: Pujol Arisztid vidám kalandjai

Mint rendkívüli kedvezményt, aki 30 kötet átvételére kötelezi magát, annak „A tudás forrása“ című díszes félbőr-kötésű könyvet ajándékozunk. Ez a lexikon alakú, 320 oldalas könyv az ismeretek valóságos tárházát nyújtja az olvasónak. Ajándékkötetünket a regénysorozat 15 kötetének átvétele után küldjük megrendelőinknek teljesen díjtalanul, úgy helyben, mint vidéken, csupán 20 fillér postaköltséget és kézbesítési díjat számítunk fel.

Annak, aki a sorozatot a Délibáb kiadóhivatalánál (Budapest, VII, Dohány uca 12) megrendeli, helyben minden hó 26. körül kiviszi kézbesítőnk az újonnan megjelent regényt 58 fillérért, vidékre pedig, 68 fillér előzetes beküldése ellenében szállítjuk bérmentve, ha abban a helységben kézbesítő szervünk nincs.

Aki nem rendel meg a sorozatot, kötetenként is megveheti a könyveket minden újságárusnál, Budapesten 58, vidéken 68 fillérért, ha kívágja lapunk 82. oldalán lévő szelvényt.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE! A „Világkönyvtár“ bármelyik kötetét portómentesen küldi meg, (ha az újságárusnál nem volna kapható) Romániában: 20 lejért. Journal Import Propr. Jacob Dancea, Oradea. Bulv. Reg. Ferdinand 46. Csehszlovákiában: 5 Ke-ért Novinarstvo Korp. Dr. A. Elsas, Bratislava, Triesda Kr. Alexandra 8. Jugoszláviában: 8 dinárért Putnik Hirlaproda Novisad Kralja Aleksandra 21. Franciaországban: Frs. 4.50-ért. Messageries Parisiennes, Paris 10 e. 28. Rue St. Quentin.

(Az összeg mindhárom helyre bélyegben is beküldhető).

Külföldi olvasóink figyelmébe!

A „Délbáb“ az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő. ROMÁNIÁBAN 1/4 évre 100 lei. FŐELÁRUSÍTÓ: Journal Import, Jacob Dancea, Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46. CSEHSZLOVÁKIÁBAN 1/4 évre 18 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Novinarstvo Korp. Dr. A. Elsas, Bratislava, Triesda Kr. Alexandra 8. JUGOSLAVIÁBAN: 1/4 évre 32 dinár. Putnik Hirlaproda, Novisad Kralja Alexandra 21. (Csekszámlaszám: a Beograd-i postatakarékpénztárnál 55.646.) FRANCIAORSZÁGBAN 1/4 évre 18 Frs. Főelárusító: Messageries Parisiennes, Paris 10. e. 28. Rue St. Quentin. A kiadásunkban megjelenő művek csakis fenti cégeknél szerezhetők be. (Közvetlen nem szállíthatunk)

BRAZILIÁBAN: 1/4 évre 18\$000, Magyar könyvkereskedés: Sao Paulo Av. Sao Joao 247.

20
FILLÉR

Előfizetés
42 fillér,
20 fillér
Románia

XI. évfolyam

Budapest, 1937 május 15

20. szám

20
FILLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 pengő 50 fillér, félévre 5 pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 pengő 42 fillér, félévre 6 pengő 84 fillér, egy hóra 1 pengő 14 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 1.50 cseh korona, Jugoszláviában 2.50 dinár, Romániában 8 lei, Olaszországban 1 lira 40 c. tesimo, Franciaországban 1.50 Frs. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 14—23—39, 14—23—50.

PÜNKÖSDKÖRI
(Eötvös felv.)

lfitunk

rt,
rt,

ZATOT.
géneyei
minden

onakban

ai
magát.
k. Ez
tja az
után
, csu-

ohány
nk az
bekül-
besftő

veket
apunk

kötetét
lelért.
iában:
ziávlá-
íghan:

ÁBAN
Ferd-
Dr. A.
Hírlap
ztárnál
s, Paris
ezhetők

ro 247.

(Eötvös jelv.)

PIROS PÜNKÖSD

IRTA: UJHÁZY GYÖRGY

Olyan szépen rikkant már a szó is: *Piros pünkösöd!* — az alliteráló jelzőjével, hogy ellenállhatatlanul megbizsergeti az ember szívét, megpezdíti még a megsavósodott vért is. Derülő mosolyt csal a fakó orcákra is. Ize, illata, büve van ennek a dallamos szónak. Ahogy kimondom:

— *Piros pünkösöd!*... — városban vakuló szemem kizöldült pázsitot lát, meg lombaborult erdőt, kerteket tarka virágágyakkal, bazsarózsabokrokkal és verőfényben ragyogó kék eget látok himbálódzó patyolatfehér felhőkkel és fülemből a robogó autók s villamosok zakatolását túldalolja a madár-fütty, hallom a trillázó rigót, a fecske

csicsérgését, a magasban hozsannázó pacsirta énekét...

A Nyár köszönt reánk ebben a két szóban. S piros kacagással *Piros pünkösöd* napján eljön hozzánk élő valósággal, áldott melegével, fényeivel, tündöklésével, termő gazdagságával s dús pompájával életet adva embernek, állatnak, fának és fűnek, ennek az egész virágba színesedett világunknak.

Évezredes ünnepe ez az Életnek. Királyi ünnep. Adakozó ünnep. Igazi öröms ünnep, amikor a megajándékozott ember boldog önfelédten áll a végtelen ég kiragyogott sugárzásában. Vidámság lakik ebben a két szóban: *Piros pünkösöd!* Az élő csoda kastélya,

DÉCIBÁS

amely
kilép
elő a
borít
jesül
megc
csupa
nak,
kat t
húza
garet
Má
ünne
szent
leszá
szolg
ket,
kat.

„Pün
embe
dálal
a Pi

Ná
vala
„Pün
szel
enge

A t
sem
pedi
boto

csak
gart
tend
rály
hors
szép
sugá
szok
meg
Nag
Pist

mo
hog
szer

É
ban
„sz
Per
gol

D

amelynek ajtaja ímhol, megnyílik s kilép belőle a Pümkösd Királya s lába elé a barna rög puha selymes gypet borít szőnyegként. Olyan csodák teljesülnek, amiket emberi szívünk eléggé megcsodálni soha nem tudott: a csupasz ágú fák titkon lombbaborulnak, a tar mezők megkopott palástjukat telehímszik piros pipaccsal és kék bűzavirággal és sárgaszemű, fehér margarettával.

Már a babilonok és assyrok is megünnepelték a Nyár bevonulásának szent napját. Királyaik ezen a napon leszálltak trónjukról s legszebb rabszolgáik foglalták el fejedelmi székeiket, vették kezükbe országló jogarikat. Rövid királyság volt ez, afféle „pümkösd királyság“, igaz. De az emberi élet is ilyen rövid, tűnő, csodálatos szépség. Az élet költői képe a Piros pümkösd ünnepe.

Nálunk otthon is választott a nép valamikor „Pümkösd Királyt“ meg „Pümkösd Királynét“. A falu legszebb lányát s legényét. Hűséggel engedelmeskedett szavuknak mindenki. A törvénybíró szigorú parancsa előtt sem hajoltak meg nagyobb készséggel, pedig öreg Legendi kemény meggyafatot viselt a Pümkösd Király meg csak szelidszirmú virágokból font jogart. Hát, történt, hogy azon az esztendőn felvégi Kis Eszter lett a Királyné. Nefejejtsszemű, lenhajú jámborság volt ez a jány. Olyan aranyló szépség a fehér bőrével, mintha nap-sugárból festett jelenség lenne. Amint szokás, annak rendje és módja szerint megkoronázták. A legények Koczogó Nagy Pista háza előtt gyülekeztek, Pista lett a Pümkösd Király.

— Na, ezek jól összekerültek... — mosolygott mindenki, mert tudták, hogy rideg szülei parancsal tiltott szerelmesek.

És egész nap együtt jártak, kar karban, édes királyságuk ideje alatt. A „szülék“ nem mertek szót emelni. Persze. Lapítottak. Sunyítottak. Morgolódtak. Várták az estét, mert akkor

vége a pümkösd királyságnak. Így telt a kiragyogott reggel, a fényes délelőtt, a verőfényben tündöklő dél, az aransugarú délután. Lassan aztán pirosodni kezdett a nyugati égbolt. Esteledett. Akkor Eszti ke „szüleinek“ pítvarába befordult Pümkösd Királya és Királynéja nagy udvari népükkel.

Koczogó Nagy Pista megemelte virágos jogarát, csöndes dícsértesséket is mormogott a hetyke bajsza alatt, aztán reszelt egyet a torkán s így szólott Kis Eszti ke szüleinek:

— Hallják, ne kínozzák a jányuk szívét tovább!... Lássák, még az Isten is mellém rendelte... — soha még olyan szépen nem rikkantották a gyönyörű szót, mint ahogy Koczogó Pista azon az alkonyaton — Piros pümkösd napján!

Helyeslően bólogatott a nép, de a vége az lett, mindenkit elküldöttek, magukra maradtak. Összeültek a szülék is. Nagy tanácskozás kerekedett. Végül is: megadták a beleegyezést. Így lettek egész életre nálunk Pümkösd piros boldog Királya és Királynéja Koczogó Nagy Pista meg Kis Eszter.

Ilyen áldott, szelid és teljesült Piros pümkösdöt kívánok mindenkinek széles e hazában és a határokon is túl, az egész világnak. Szerelmesek kerüljenek össze, legyen fényes a nap orcája, mint még soha, tarka a mező, mint Isten palástjához illik, lombos az erdő, mint a selyemsátor, madárfüttyös a kék levegő, mintha minden csattogó csőr azt dalolná:

— Piros pümkösd... Piros pümkösd!

Arra senki se gondoljon, hogy elmúlik a Pümkösd piros napja s elmúlik a virágos Nyár is. Jönnek új Pümkösdök, jönnek az életnek új s harsogó pirosai és áldott nyarai.

Csak arra vigyázzunk, hogy minél több fényét és ragyogását, tarkaságát és megőrzött örömét vigyük magunkkal tovább. Mert az igazi Pümkösd öröme a szívünkben van, amint titkon él a Piros pümkösdkor feslő rügy is.

A TÉMÁTÓL A MESÉIG...

IRTA: BOROSS ELEMÉR

Ülök a villamoson. Szemben velem két nő beszélget. Egy filmről, amelyet tegnap este láttak egy kismoziban. Mind a két nő fiatal, csinos és szőke. De az egyik láthatóan „született” szőke, a másik „áttért” szőke.

Született Szőke:

— A film rossz!

Áttért szőke:

— Tévedés. Még annál is rosszabb!

Született szőke:

— Pedig azt mondják, a darab jó volt.

Áttért szőke:

— A film mozi-giccs.

Született szőke:

— Szirup.

Áttért szőke:

— Azt mondják, a szerző titkalkozott is a film ellen. De úgy kell az írónak. Mért hagyják magukat „átférni”.

Még két állomásig szidták azt a filmet. A címét is megnevezték. Én a szerző iránti tiszteletből és kíméletből nem írom ide a lecsepült filmnek a címét. Annak a filmnek a szerzője ugyanis — *én vagyok*. Illetve voltam. Egészen addig, amíg az a film — még színdarab volt. Amikor már film lett belőle, már édeskevés közöm volt hozzá.

Mert erről van szó, kérem. A természet minden szülöttjének őstörvénye van. Az embernek éppúgy, mint a gondolatnak. A természet halálbiztos adagolással teremt az egyik nő fejére barna, a másikéra szőke haját. Megkorrigálni az élet törvényszerűségét lehet; de a korrekció brutális, giccses színe mindig kiütözik. Az élet tudja a szimmetriát. És aki erősen figyeli az arcot a bemázolt haj alatt, az orr met-

MÉR

zt a fil-
Én a
héletből
ennek a
szerzője
voltam.
— még
lm lett
n volt

termé-
rvénye
mint a
lbiztos
fejére
. Meg-
rűségét
giccses
tudja
yeli az
r met-

Albrecht főherceg adakozik
a gyermeknapon
(M. F. I. felv.)

széséből, a szem csillogásából is észreveszi a csalást. Amely egy rosszul sikerült *fejmosás* után úgyis kiderül.

A két hölgy *fejmosása* nekem szólt — de rosszul sikerült. Egyfelől, mert az írók nem tehetnek róla, hogy *átírják* őket. Másfelől, mert ha az író átírják, a szándék mindig jóhiszemű: a *témából mesét csinálni* és ebben a jóhiszemű szándékban vész el az író és még inkább a költő.

Am beszéljünk itt másról is. A giccsről. Mondjuk ki a lesujtóan őszinte igazságot: a *téma mindig giccs*. A témát ne tévesszük össze a problémával. Ha a remekművet, mint egy embert Röntgen-sugár alá állítjuk: a *téma* a csontváz. Folytatva a hasonlatot, azt mondhatnók, hogy remekmű akkor lesz az alkotásból, ha az átvilágított bordák között szívet is találunk. A probléma pedig a mű vérhálózata. De a *téma*, az igazi *téma* még akkor is giccs, ha a költő, a születés pillanatában már érzi is a *téma* későbbi szívet és vér-rendszerét.

DÉLTBÁB

Mi az Othello témája? A féltékeny férj megfojtja hűtlen feleségét. Ha ezt a témát csak a meseszöveg izgalmaival tölti ki valaki, akkor giccs marad továbbra is, regényben, vagy színdarabban egyformán. De ha Shakespeare írja meg — remekmű lesz belőle. Mert a *téma*, az alkotás teremtő ihletében el is veszi jelenlétének irányító fontosságát — és a *téma* fölött, mint az ember csontváza és vér-rendszere fölött, uralkodik a *fej*, a *gondolat*. A *téma* megvan, a *giccs* jelen van így is, de nem az a fontos, hogy Othello megöli-e Desdemonát, vagy megbocsát-e neki, hanem hogy *hogyan jut el idáig*.

Shakespeare-ről beszélve, mingyárt kézre jön az *átírás* brutalitása, vagy költészete. Az amerikai filmipar benne, illetve műveiben is fölfedezte a kincsebányát. Megrohanták, mint egy rádiummezőt. De Hamlet tépelődésének grandiozus *szellemét* nem lehet fotografálni. Annál inkább Hamlet *apjának szellemét*, amint jön, megy, izgalmat és rendezői

Ádám tanár, báró Piret Bihaine, gróf Bethlen
Margit a gyermeknapon
(M. F. I. felv.)

alkalmat teremtve a monumentális várfalon. Mi lesz hát a költőből a filmen? Szív és vér nélkül való csontváz, giccs. Holott — és ez az érdekes — a költő, mint tudjuk, majd minden témáját valamilyen ponyvaregényből, vagy rémdrámából vette át. A dán királyfi esete éppúgy vásári borzalomtéma volt, mint a mórnak és hitvesének története. De lenyúlt a sárba értük a költő, betette géniuszának lombikjába és mire napfényre került, drágakő lett belőle. De öröklényét e drágakő is elveszti, vagy fakóan csillantja a jupiter-lámpák barbár sugarában — mert a film, amely átkölti, azt adja, ami lényege — és nem azt, ami a remekmű lényege.

Itt a flaubert-i eset. A téma „regénybe” született. És nem azért lett belőle regény, mert Flaubert megírta — hanem azért írta meg Flaubert regény-

ben, mert regénytéma volt. Ugy lett regénytéma, ahogy Flaubert lett regényíró. A természet végzettségével. De a bűnbe tévedt asszony esete, amíg csak téma, betűsorokban se tesz ki többet, mint egy napihír. Ám a világ legjobb témái épp ezek a napihírek. A költő elolvassa, vagy kitalálja a négy-soros napihírt — és a sorok közé írja a kétkötetes regényt. Gaston *Baty*, aki a *Bovarynét* színpadra átirta, a színpad törvényeit kellett, hogy kövesse. A színpad törvénye a cselekmény, az eredeti mű négy-soros cselekménye közé ő színpadi cselekményt iktatott — és az *átíró szerző cselekménye* fölött ítélkezett a kritika és a nép. „*Baty* giccses csinált a remekműből” — olvasták rá a fejére. Perújítás után én ártatlannak tartom a kitűnő francia rendezőt. *Baty* újra *témát* csinált a remekműből, a téma pedig visszahullott a parányi gondolat cseppjébe.

Hogyan lesz a témából mese? Mint a vízceppből a tenger. A hegyóriásból l

— a költő géniuszából — kibuggyan a vízesepp, — a gondolat — a cseppből ér lesz, az érből patak, folyó, tenger — a mese — amelynek párlata felhővé, esővé gyűlik és a megázott hegy mélyén újra nedvet fakaszt. De a kibuggyanó vízesepp tükrében csak a géniusz maga érzi meg és látja meg a tenger terjedelmét és viharait. Ha nem így volna, a költők hátrahagyott noteszéből, a posthumus jegyzetekből, amelyen csak ennyi áll: „a fiú megtér” — vagy: „a nép föllázad” — idegen kéz is megírhatná a sírbaszált mesét. A fiú megtér? Hiszen ez a tékozló fiú témája így, egy sorban? De a költő, aki a fantáziája tengeréből ezt a cseppet emelte ki, a giccsnek hangzó mondatból, ha ránézett, már hallotta a mese nagyzenekarának minden kis hangját. De csak ő hallja ezt egyedül és ő kottázhatja le egyedül. Toscanini is ezért intett szünetet a zenekarnak a Turandot bemutatóján és ezért fordult

hátra, a közönség felé: „Itt ért véget Puccini alkotása. A művet Wolff-Ferrari fejezte be!” — Pedig Wolff-Ferrari is zseniális zeneszerző.

Konzseniális talán? Konzseniális átköltés nincs. Konzseniális lehet az átirás, átköltés nivóban, rangban és abban, hogy az eredeti mű törekvését követi. De ha az anatómia azt tartja, hogy a másfélmilliárd emberből nincs két egyforma rajzú közönséges agytekervény-hálózat — akkor hogyan lenne két egyforma zseni-koponya?

És hogyan legyen egyforma az a giccs, amelyet egy költő agyveleje avval remekművé, avval a giccsel, amelyet egy, vagy tizenhat olyan koponya ír át, amelynek tekervényeiben az üzlet és a pénzszerzés fantáziája kering.

Vigyázzatok hát emberek. A téma nyersállapotában mindig giccs és a meséből mindig annál kevesebb vér csurog, minél jobban tör valaki a téma elevenjére.

Az Opera előtti urnánál
Márkus Lászlóné Walter
Rózsi, az Opera balletkara,
Komáromy Pál, Márkus
László
(Schäffer felv.)

Modern lakás ★ Irta: Stella Adorján

(Uj lakásba költözött a házaspár. Önagysága rendezte be a négyszobahallos összkomfortos otthont. A férj nem vett részt ezekben a munkálataokban, két hétig szállodában aludt és ma kapott meghívót saját lakásának megtekintésére.)

Férj (elírogódottan lép be az előszobába): Nagyon kedves tőled, hogy megkíméltél a berendezéssel járó kényelmetlenségtől. Igazán köszönöm. (Kezetesókol.)

Feleség: Bevallom, azért küldtelek, mert zavartad volna a munkát.

Férj (kiegyezik): És a munka zavart volna engem.

Feleség: Mint már megállapodtunk, a bútorokat kicséréltem. Ne is kérdezd, mibe került, nem akarom elrontani ezt a szép napot, amikor az új tűzhely mellé bevonulsz. Először is a te szobádat mutatom meg.

Férj (bevonul): Nagyon szép! Melyik a hálószobám?

Feleség: Hiszen éppen ez a trükk! Ez a hálószobád! Háló-, nappali és dolgozószoba és szalón egyetlen helyiségben.

Férj: Éjszakára behoznak egy tábori ágyat?

Feleség: Te csacsi! Nem hallottál még modern hálószobaberendezésről?

Férj: Azt hallottam, hogy sezlont, vagy amiint nevezik, rekamiét át lehet alakítani éjszakára ágynak. De itt pamlagot sem látok!

Feleség: Hiszen ép ez a kunszt! Nézd meg ezt a hatalmas rádiószekrényt! Ezt alakítjuk át éjjel fekvőhelyé.

Férj: Hogyan?

Feleség: Gombnyomással! (Megmutatja.) Látod? Máris szétszedhető és pillanat alatt átalakítható.

Férj: Nem lesz keskeny?

Feleség: Ugyis fogvókúrárt fogsz tartani, tehát éppen jó.

Férj: No és hol az ágynemű?

Feleség: Gombnyomásra bukkan elő a gramofónból. Egy, kettő, három... (Megmutatja.)

Férj: És mit csinálók, ha teszem azt lefekszem, de mégis akarok muzsikát hallgatni?

Feleség: Ennél mi sem egyszerűbb! Az íróasztal pillanat alatt átváltozik zenélő órává és csilingeli a legszebb dalokat.

Férj: Mondd, szívem és hol a hálószekrényem! Tudod, hogy szeretek éjszakára magam mellé rakni könyveket, pohár vizet, aszpihint...

Feleség: Ez a karosszék éjszaka egyben hálószekrény. Nézd meg ezt a másik gyönyörű csőfotót!

Férj (tiszteltetlennel nézi): Házhoz jön a fogorvos kezelni?

Feleség: Honnan gondolod?

Férj: Ez bizonyára az ő rendelőszéke. Nem mernék beülni a világ minden kincséért sem. Bridzsasztal nincs?

Feleség: Hogyne! A könyvtár mellé állított létra egyúttal kombinált bridzsasztal, szekreter és koftélszerviz!

Férj (érdeklődéssel nézi): Hova jönnek az italok?

Feleség: Látod az idősebb Dumas összegyűjtött műveit? Messziről könyv, közelről palack. Ebben vannak az összes folyadékok.

Férj: És mi ez a palack, amire rá van írva: „Skót viszki?”

Feleség: Az a telefon. Gombnyomásra megkapod a készüléket és tárcsázhatsz. Jobb, ha a vendégek nem tudják hol áll, mert úgyis folyton telefonálnak. Mit szólsz a csillárodhoz?

Férj: Ne szólj egy szót sem! Én akarom kitalálni, hogy mire való! (Gondolkozik.) Benne tartjuk a frakkingeket!

Feleség: Nem, nem!

Férj: Igazad van, túlságosan egyszerű volna. (Töpreng.) Megvan! A csillár gombnyomásra átváltozik dohányzókésszetté.

Feleség: Dehogy, drágám! A csillár világitásra szolgál.

Férj: Nahát, ezt sohasem találtam volna ki. És mire való ez a sámlí? Csak nem ráülni?

Feleség: Dehogy! Ez az írógép.

Férj: Csupa rejtvény!

Feleség: Várjál, szívem, még nem mutattam meg ezt a nagyszerű találmányt...

Férj (megnézi örömmel): Ruhafogas, hogy legyen hova felakasztanom valamit!

Feleség: Szó sincs róla! Ping-pong asztal. Ez a kaktuszcserep belül toalettkészlet.

Férj (megnézi): Pompás. De miért vizes?

Feleség: Mert egyúttal medence is aranyhalak számára. (Kis szünet.) Meg vagy elégedve fiam?

Férj: Nagyjából. Egy csapóajtó hiányzik még nekem.

Feleség: Milyen csapóajtó?

Férj: Akármilyen csapóajtó, még az sem baj, ha messziről jég szekrénynek néz ki. Egy kis csapóajtó, amelyen el lehetne távozni, vissza a hotelbe, ahol széken ülnek, asztalon esznek — és most fogózz meg, — ágyban alusznak.

Sulyok
Mária
(Rozgonyi
felv.)

SAN REMOI SZÁLLODÁBAN

Itt ülnek mind a fehér teremben
s szomorúan fonnyad gyümölcs
a kosárban.
Egy pincér lapos talpa tank a recesső
padlón.
Távol mennydörgés, mintha vést
jelezne,
de ők süketek, sőt néha talán vakok is.
Gyümölcsre nem mosolyognak, vészjelt
nem félnek
az öregek.

Egyik citrommal ízt ad vízének,
eltolja az ételt a másik s utálja.
Egyémáshoz nem szólnak, kimondtak
ők mindent.
Elfelejtik társuk, pedig még mellettük ül
s néha önmagukat is, de ez se fáj már.
Egy nászutas pár a sarokban némán
szétrebben.
Szégyenkeznek, szemük lesütik. Ők
és én, a
fiatalok.

A nászutas pár csak egy szemvillanásból már
megérti egymást s szó nem nyitja hangra ajkuk :
Ilyenek leszünk mi s ők is így kezdték.
Érdemes hát ? néma gondolatra rebben két
öreg szeme. Ilyenek voltunk mi is ? —
És egy üres asztalnál látom, aki én leszek egykor
elhagyottan.

TORDAY SÁNDOR

Egy magyar földbirtokos

fiának amerikai karrierje

A Metropolitan Operaházban is fellép

A magyar énekesexport fejlődéséről állandóan beszámolnak a lapok. Minden esztendőben újabb és újabb művészhelyeségek utaznak külföldre, ahol elhelyezkedést találnak. Ebben az évben Réthy Eszter, Osváth Júlia és Tutsek Piroska kapott osztrák szerződést és az Operaház több fiatal művészt hallgatták meg ugyancsak szerződötési célból.

Ugyanakkor, amikor a budapesti Operaház sok szerepet tudó muzikális művészeit elszerződötetik tőlünk, van néhány olyan művészhelyesség is, akik anélkül, hogy az Operaház tagjai lettek volna, karriért csinálnak.

Egy földbirtokos fia

Dénés Lajos magyar földbirtokos fia, Dénés Gyula Budapesten tanult énekelni. Magyarországon nem tudott elhelyezkedni, ezért külföldre utazott, hogy tanulmányait folytassa. A széphangú, fiatal énekes később Amerikába került, ahol az énekművészeknek még mindig nagy lehetőségük van. Dénés Gyula Amerikában olasz mestereknél folytatta tanulmányait és házi hangversenyen hallotta őt énekelni a bostoni Operaház, az ottani *Majestic Theatre* igazgatója.

Az új Escamillo

Dénés Gyula néhány héttel ezelőtt mutatkozott be először amerikai színpadon. Bariton hangjának igen nagy sikere volt. Azonnal szerződötették. A *Majestic Theatre* a „Carmen” hozta színe operaciklusának keretében és ő énekelte Escamillo szerepét. Ez a szereplése olyan feltűnést keltett, hogy a Metropolitan Operaház kínálta meg szerződötéssel.

Dénés a *Carmen*
címmű operában

Egy eredeti opera

Ekkor a bostoni Majestic színház próbálni kezdett egy eredeti amerikai operát. Szövegét John *Erskine* írta, zenéjét Louis *Gruenberg* szerezte, akinek jazzszimfóniája néhány évvel ezelőtt az egész világon óriási sikert aratott. Címe: „Jack and the Beanstalk”. Ebben az operaujdonságban Dénes Gyulának adták a bariton-főszerepet. Az amúgy is csekély amerikai operatermésnek ez a kitűnő munkája, Gruenberg operája az ottani zeneéletben igen nagy hullámokat vert és az egész amerikai zenekritika felfigyelt rá. Dénes Gyula sorsára nagy kihatással volt ez a szereplés, mert a kritikusok nagy elismeréssel írtak arról a nehéz feladatról, amelyet a magyar származású művész tökéletesen oldott meg.

Dénesnek nagy segítségére volt az új opera betanításánál az előadás kar-

Dénes Gyula civilben

CARMEN

AN OPERA IN FOUR ACTS

Book By H. MEILHAC and L. HALEVY Music By GEORGES BIZET
COMMONWEALTH SYMPHONY ORCHESTRA

Cast of Characters

Don Jose, Corporal of Dragoons	Bruce Norman
Escamillo, Toreador	(Wednesday matinee) Kenneth Dolan
Zuniga, Captain of Dragoons	Gyula Dénes
Morales, Officer	John Olson
Lillas Pastia, Innkeeper	Louis Pasco
Carmen, Gypsy girl	Walter Hall
Micaela, village maiden	Jeanette Veroneau
Mercedes, Frasquita, Companions of Carmen	Frances Perry, Mar
	(Wednesday matinee) M
	Thomas W

mestere, dr Leo *Kopp*, aki szintén magyar származású. A Zeneművészeti Főiskolán tanult Kopp László, *Weiner* Leó növendéke volt, majd Lipcsében folytatta a tanulmányait és úgy került Amerikába.

A nyáron hazajön

Dénes Gyula édesapja, Dénes Lajos a *Lágmányosi ucca* 5. szám alatt lakik.

Természetesen nagy boldogsággal olvassa az amerikai ujságokban fia sikerét. Az énekművész a minap levelet írt neki, amelyben közölte, hogy a nyár folyamán Budapestre érkezik szülei meglátogatására.

Ime, egy példa, hogyan lehet érvényesülni, ha az ember nem is tagja az Operaháznak.

Kristóf Károly.

(Yoa jelo.)

A DÉLIBÁB MEGSÚGJA MAGÁNAK

hogy a kitűnő ujságíró találkozott egy szép napon egyik igen kedves hölgyismerősével. A hölgynek nagy kedve volt moziba menni s így fölkeresték a legközelebbi mozgószínházat. Az ujságíró két jó jegyet váltott a pénztárnál. (Félreértések elkerülése végett... Az ujságíró azért váltott jegyet, mert ismeretlen moziba mentek s mert különben is szabadjegyekről előzőleg kell gondoskodni.) Szóval az ujságíró jegyet váltott és éppen be akart menni a nézőtérre, már át is nyújtotta a jegyet a jegyszedőnek, amikor hirtelen elébe toppant a tulajdonos és szinte magából kikelve mondta:

— De szerkesztő úr, az Istenért, ön jegyet váltott, amikor tudhatta, hogy itt én vagyok az igazgató... Ön ezt tette velem... Ezt a blamázt... Hogy egy neves ujságíró, aki annyi szolgálatot tesz a mozinak, még jegyet is váltson. Hát ez borzasztó.

Az ujságíró éppen szólni akart, hogy először is nem tudta, hogy ki ott a legújabb igazgató és különben is a „blamázon” lehet segíteni, legfeljebb adják vissza a pénzt, de részint már megkezdték az előadást, részint az igazgató tuszkolta befelé, hogy a híradót el ne mulassza...

Szünetben is fölkereste az igazgató az ujságírót és újból „panaszkodott”, amiért az ujságíró jegyet váltott, de a „megoldás” csodálatosképpen nem jutott eszébe...

— Ez tényleg kedves volt.

— No, de az a gesztus is nagyon kedves, amivel Fedák Sári lepi meg

kollégáit akkor, amikor délután játssza a Vihar az egyenlítőn főszerepét. Előadás után ilyenkor Fedák a színház helyiségében pazar uzsonnával traktálja meg a darabban játszó összes szereplőket.

— De ha már a Vígyszínháznál tartunk, azt is elmondhatom, hogy Bulla Elmát felvirágozott öltözövel fogadták a műszakiak. Bullát ugyanis jó hír előzte meg nemcsak a művész, de — hogy úgy mondjuk — a műszaki világban is. Bulla Elma ugyanis, aki nemcsak roppant tehetséges, de megértő lélek is, jól tudja, hogy a műszakiak bizony nincsenek olyan fényesen dotálva, mint a sztárok, éppen ezért, amikor a Belvárosi Színházban utóljára lépett föl, kerek 150 pengőt osztott ki a műszaki személyzet között.

Amikor aztán Bulla látta, hogy milyen kedves figyelemben részesítik első fellépése alkalmával, gyorsan kiosztott újabb 150 pengőt, most már a vígszínházi műszakiak között is.

— Ez szép volt.

— A színházi műszakiakkal kapcsolatosan még van mondanivalóm. A derék műszakiaknak kedvenc sportjuk a futball. De eddig csak úgynevezett barátságos mérkőzéseket tartottak. Hol a nemzetiek verték meg — mondjuk — az Andrassy úti műszakiakat, hol a magyarszínháziak verekedtek a belvárosiakkal... persze, mindenkor barátságos alapon. Most aztán Felkai tanácsnok, méltányolván a színházi műszakiak sportszeretetét, kupát ajándékozott s így a

Weekenden
(Santhó felv.)

ssza
Elő-
ház
álja
ket.
tar-
ogy
övel
anis
ész,
zaki
aki
értő
ciak
lva,
r a
föl,
zaki

mi-
első
ztott
zin-

eso-
erék
ball.
ágos
tiek
íssy
zin-
...
oon.
llá-
port-
y a

Egy angol színésznő részére külön szövet-
mintákat gyártanak Londonban

legközelebbi futballmérkőzés már küzdelem lesz a — kupáért.

— Ott leszünk a mérkőzésen.

— Addig is elmondom, hogy milyen nem egészen barátságos szellemi mérkőzés volt egyik estén a nagytermetű komikus és a kistermetű rendező között. Tudniillik a színházi világban úgy van, hogy néha a nagytermetű művész válik „kicsivé”, máskor meg a kistermetű rendező lesz „nagygyá”. Aszerint, hogy milyen szerencsével operálnak. Most a vita azon indult meg, hogy a szóban forgó darabnál kié a nagyobb teljesítmény. Eleinte viccesen indult a vita, de később már elmérgesedett. Szerencsére a vitába beleavakozott a primadonna is, aki megnyugtatta az ellenfeleket, hogy mind-

ketten „nagyok” voltak — természetesen tekintet nélkül.

— Mi ujság még ? !

— Párizsból kapott levelet a Délibáb, két kedves és gyönyörű színésznőtől: Kondor Annytól és Déghy Piritől. Mindketten a Belvárosi Színház tagjai voltak. Kondor Anny és Déghy Piri már hónapok óta igen nagy sikerrel vendégszerepelnek Párizsban. Szencziacsicskával számomra lépnek fel egy filmrevü keretében. Különösen egy magyar potpurrrival van nagy sikerük. Ebben persze magyar táncokat adnak elő, sőt magyarul is énekelnek.

Ha már Párizsnál tartunk megsúgom azt is, hogy a könyvnapra jelenik meg Torday Sándor új könyve „Közjáték Párizsban” címmel. A múlt héten tévesen azt mondtam, hogy „Hajótöröltek farsangja” a címe a könyvnek, de most kiderült, hogy ez csak az egyik fejezet címe. Az érdekes regény Páris művészvilágának a Montparnassenak és a Montmartrenak adja érdekes keresztmetszetét s intenzíven foglalkozik ennek a világnak különös életével.

— Mi ujság még ? !

— Megsúgom, milyen érdekes darab próbái folynak a Nemzetiben, illetve átadom Babay Józsefnek, a különböző szerzőnek a szót — tehát Babay a következőket súgja nekünk „Szerző a darabjáról” címmel:

— Voltakép a szülői szüv siring lázas szeretetét igyekszem megmutatni Csodalükör című új darabomban. A darab magyar mesejáték. Szegények, királyok, szerencsének a szereplői, a népi lélek meseálmódásának tükrén keresztül. — Ragyogó muzsikát kaptam darabomhoz, Buday Dénes muzsikáját. Talán kevesen tudják itthon, éppen ezért elmondom: Buday egyik legigazibb sikerét egy operájával aratta Bécsben. Egyéves szerződés köti most Londonba s kérésemre maradt itthon a május 28-i premierig. A Nemzeti Színház a következő kiváló erőket állította sorompóba: Berki Lili, Somogyi Bogyót, Jávor Pált, Gózon Gyulát, Rajnai Gábort, Maklár Zoltánt, Matány Antalt, Ungváryt, Kürty Józsefet, szerződtette a székesfővárosi hangversenyzenekart, a koreográfiai munkák elvégzésére Milos Aurélt, Jaschik Álmost pedig a díszletek elkészítésével bízta meg. Németh Antal dr. igazgató a darab rendezője. Darabom három zárt felvonás. Az első felvonás a Balatonnál, a második (két képre tagozódva) a fehér király és a szerencsés király udvarában,

való

libáb,
dőtől:
Mind-
ollak.
hóna-
repel-
mmal
Külö-
nagy
cokkat
elnek.
ügom
meg
zjáték
vesen
far-
st ki-
fejezet
üvész-
Mont-
tszetét
világ-

darab
illetve
itűnő
követ-
tarab-

lázás
soda-
darab
ilyok,
lélek
l. —
mhoz,
vesen
dom:
egy
szer-
semre
ierig.
kiváló
Lilil,
Gózon
állant,
Jó-
hang-
nkák
Al-
bítza
arab
onás.
má-
fehér
ában,

AB

a harmadik pedig egy somogyi udvarházban játszódik.

— Eddig Babay. Most pedig elmondok egy kedves dolgot Keresztessy Mária színésznőről, aki most újította meg szerződését a Magyar Színházzal.

— Keresztessy Máriát állandóan felfedezik. A Belvárosiban felfedezték mint avantgardista darab érdekes főszereplőjét, a Pódiumban mint talentumos dívozót, a Magyarban mint pompás hösnőt és — vidéken mint sokoldalú karakterszínésznőt. De a felfedezések sora ezáltal még nem záródott le. Keresztessy Máriát úgy is fel szokták fedezni mint valamelyik kolléganőjének az — alteregőjét.

— Pont olyan mint a Bulla — mondották a Vigben.

— Szakasztott a Bajor — erősködött valaki.

Legutóbb aztán Keresztessy Mária valóban kifutotta formáját, mert az egyik színházban összetévesztették — Keresztessy Máriával.

Déliháb híradó. 1. A Lipótváros autós barátai versenyt rendeztek Budapest—Kékestetőre, amelyet Muráti Lili

Babay József
(Gárdonyi felv.)

Kondor Anny és Déghy Piri Párisban
vendégszerepeinek (Laub Juci felv.)

1.23 óra alatt nyert meg. A verseny második női résztvevője és nyerője Halmy Béláné volt, aki szintén a művészvilág egy értékes tagja. A harmadik nyerő Roboz Aladár, a Terézkörúti Színpad igazgatója. 2. Az Orvosegyesület Semmelweis-termében jól sikerült házi hangversenyt rendeztek. 3. Háromházi Ferger Ferenc földműves festő e hó 17—25 között IV, Haris-köz 6 alatt állítja ki képeit. 4. Földes Vera ötesztendő tangóharmonika művész nő nagy sikerrel szerepelt a Vásáron.

Keresztessy Mária (Rozgonyi felv.)

Idegen ha Pestre jön...

Bizonyára sokan emlékeznek még a régi híres slágerre

„Legigazabb örömöm,
Idegen ha Pestre jön,
Kalauzolni őt mindenfelé...”

Valóban Pestet a kávéházak és a fürdők után ma már bátran el lehetne nevezni az idegenvezetők városának is.

Nem is vagyunk talán túlságosan udvariaskak egymással szemben, de abban a pillanatban megváltozunk, ha idegenekről van szó.

Akarod magad igazán jól érezni Pesten? ! Ajánlom csapj fel külföldinek. Mindenki a „tenyerén” fog hordani.

Egy ismert író a napokban megakart látogatni a barátját. Az író Budán lakik, a barátja jó messze tőle, Zuglóban. Az író autója elromlott, telefonált tehát, hogy legnagyobb sajnálatára nem keresheti fel.

Ez csak nem ok, csattant fel a barát, próbáld meg egyszer villamoson.

— Isten őrizz. Azok a zsúfolt villamosok. Udvariatlan emberek a kocsiban.

— Tudod mit, add ki magad külföldinek — tanácsolta a barát. — Kérdezősködj. Majd meglátod...

Az író megfogadta a barátja tanácsát, ami fényesen bevált. Remek ülőhelyet kapott, bár a villamos valóban zsúfolt volt, a kalauz többszörösen érdeklődött hogyléte és utazásának végcélja felől, a nők erősen szemezték az „idegennel”, úgyhogy az író el is határozta, hogy leállítja az autóját, mert kényelmesebb az utazás „idegenül” a villamoson, mint „benszülöttnek” saját autón.

A takarékoságáról, illetve mondjuk csak ki bátran, zsugoriságáról hirhedt művésznőt alaposan megréfkelt az egyik barátja. Egy vidéki rokonát, aki szerencsére tökéletesen beszél németül, mint bécsi színésznőt mutatta be neki. Nos a mi színésznőnk, aki máskor minden garast a fogához vert, most az illetőt napokra meghívta magához s a szó szoros értelmében tejbe vajba fűrésztötte, sőt még igen

értékes ajándékkal is meglepte búcsúzaskor.

A pesti ember mikor rándul át Budára — legfőleg nyáron, de az idegenek kedvéért bármilyen időben. A csendhez szokott budai ember meg soha nem jön át Pestre, de az idegenek kedvéért még a körüti zajjal is szívesen dicsekedik. Pest-Budát tehát még a hidaknál is jobban összehozza az idegen!...

Ha meg egy külföldi színházember, vagy filmproducer érkezik hozzánk, azt meg túlságosan is szeretjük. Agyonvezetjük. Évekkel ezelőtt történt, hogy egy híres amerikai filmgyáros érkezett Pestre. Nosza megrohanták az összes Greta Garbo, Clark Gable, Lubitsch-jelöltek. Naponta mázsaszámra küldtek hozzá filmkéziratokat, úgy hogy végül is a filmgyárosnak két titkárt kellett szerződtetni, akiknek semmi más feladatuk nem volt, mint az érdeklődők visszatartása.

Igaz, hogy sok mindenben kívül egy kis egyéni önzés is van abban, hogy tárt karokkal várjuk az idegeneket. Hogy szívesen „kalauzoljuk” őket mindenfelé. Mert hiszen ezáltal végre alkalmunk van — önmagunkat is elkalauzolni a csak óhajtott, de soha nem látott helyekre. Elvégre is valljuk be, hogy sohasem láttuk még a királyi palota fehér márványtermét, a parlament kupolacsarnokát, a Nemzeti Múzeumot, szóval mindazokat a helyeket, amikről különben rajongva szoktunk beszélni. És mégis mikor van alkalmunk végre mindezeket megtekinteni, amikor idegeneket „kalauzolunk”.

És tegyük a kezünket a szívünkre. Mikor megyünk az Operába? ! Amikor az idegenek, akik nem értik a nyelvünket és akik mégis színházat akarnak látni, bennünket ide elcsábítanak. És valld be pesti polgár azt is, hogy idei libát is csak akkor eszel, a cigánnyal is csak akkor huzatod, a Halászbástyán is csak akkor andalogsz, ha idegent vezetsz... Tulajdonképpen tehát azért is hálásak lehetünk az idegeneknek, mert ők azok, akik nekünk újra és újra felfedezik ezt a gyönyörű Pestet.

Bérez Barna Jenő

Miért nem szóltál nekem? ● Irtá: Bodor Pál

Keszeivel a világháborúban ismerkedtem meg. Ő volt a legszolgálatkészebb ember az egész ezredben. Ha valakinek elfogyott a borotvaszappana, vagy eltörött a szemüvege és valami úton-módon másikat hozott hazulról, Keszei rögtön ott termett:

— Ejnye — mondta és rosszalólag csóválta fejét, — hát miért nem szóltál nekem? Van egy drogista ismerősem, meg egy optikus nagybátyám Pesten, jövő héten valószínűleg úgyis szabadságra megyek, tőlük negyedáron beszerezhettem volna. Hogy lehet ennyi pénzt kidobni az ablakon?

Ugyanígy sopánkodott, ha valaki tűzkövet, csokoládét, borotvapengét, vagy harisnyát hozatott.

Sajnos, kint a fronton már nem vehettük igénybe szolgálatkészségét és jó összeköttetéseit, mert néhány hét múlva áthelyezték. Azóta eltűnt a szemem elől és tizennyolc évig nem láttam.

Néhány hónap előtt újból összetalálkoztunk a villamoson.

— Szervusz, bajtárs — üdvözölt kitörő örömmel, — ezer éve nem láttalak. Hogy vagy, mit csinálsz?

Néhány szóval kipanaszzkodtuk magunkat, azután megtapogatta a kabátom hajtókáját:

— Mennyiért csinálttad ezt a ruhát?

— Száználvan pengőért — feleltem.

Összecsapta a kezét.

— Jaj, hát miért nem szóltál nekem? Tudok egy remek szabót, aki nyolcvan pengőért sokkal különbet csinál. Legközelebb okvetlenül fordulj hozzám, ha ruhára van szükséged.

Megígértem, hogy legközelebb okvetlenül hozzá fogok fordulni, mire megtapogatta a nyakkendőmet.

— Mennyiért vetted ezt a nyakkendőt?

— Hat pengőért.

— Megbolondultál? Ha nekem szólsz, ugyanezt a nyakkendőt megszereztem volna neked egy pengő ötvenért. Ird fel a címemet. Fecske ucca 95.

Elővettem a töltőtollamat, hogy felírom a címét, mire felhördült:

— Micsoda vacak töltőtoll! Mennyiért vetted?

— Tizenkét pengőért.

— Ti-zen-két pengőért? Barátom, ha nekem szólsz, sokkal jobbat szerzek neked háromért. Na szervusz, legközelebb okvetlenül keress fel, ha valamire szükséged lesz.

Becsületszavamat vette, hogy okvetlenül felkeresem, aztán megint nem találkoztam vele hetekig.

A napokban eszembe jutott, hogy új ruhát kéne csináltatni. Persze rögtön Keszeire gondoltam és legott elindultam, hogy felkeressem őt.

Kétszer nem találtam otthon, harmadszor végre elcsíptem és közöltem vele jöve telem célját.

— Ja úgy — mondta fanyarul, — annak az olcsó szabónak a címét akarod? Majd megkeresem.

Elővette noteszét, immel-ámmal lapozgatótt benne, aztán kedvetlenül mondta:

— Sajnos, nem találom sehol, ne haragudj, kérlek, hogy hiába idefárasztottalak.

— Nem haragszom — mondtam, — de ha már itt vagyunk, add meg annak az olcsó nyakkendőüzletnek címét, szükségem volna néhány nyakkendőre is.

— Most jössz? Az a nyakkendő mult héten tönkrement. Olyan olcsón adta a nyakkendőket, hogy muszáj volt neki tönkre menni. Nézd, milyen remek nyakkendőt vettem nála a végeladáson, egy pengőért.

— Pech! — mondtam dühösen, — hanem tudod mit: szeretnék egy jó és olcsó töltőtollat is venni.

— Nahát — csapta össze kezeit, — te vagy a legpechesebb ember, akit valaha láttam. Azt a töltőtollkereskedőt éppen tegnap gázolta el egy teherautó. Holnap lesz a temetése. Ne haragudj, kérlek, hogy most hiába idefárasztottalak, de ha a jövőben kell valami, csak fordulj bizalommal hozzám.

Rámsegtette vadonatúj, kétszáz pengős télikabátomat.

— Látom, új télikabátod van. Mennyiért csinálttad?

Vörös lettem a méregtől, mert már sejtetem, mi következik. És hogy ennek elejét vegyem, merész elhatározással így feleltem:

— Készen vettem, harminc pengőért!

Keszei összecsapta a kezét:

— Miért nem szóltál nekem? Sokkal szebbet szereztem volna neked húszért.

> 20 <

A dizőzők különböző fajtáiról

A lírai. Karcsú, szép asszony, hajlékony, elegáns. Mély hangon énekel, főleg lírát, Szép Ernőt és Adyt. Lelke csupa tisztaság és megbecsülés. Nem kíván semmi rosszat annak, aki kanalat csörögget a szám alatt, mindössze elevenen való megégetést, de úgy, hogy előzően négyfelé vágják az illetőt, miután leöntötték marólúggal és húsvéti fecskendő segítségével megpermetezték kénsavval. A lírai dizőz a magánéletben bűbajos nő, aki egymaga elszórakoztat egy tiztagú társaságot. Ott másnak beszélni nem kell, de nem is szabad. A lírai dizőz nem kíván a közbeszólónak semmi rosszat, mindössze vakbéloperációt érzéstelenítés nélkül, utána háromhetes magánzárkát kemény fekhelyel, heti nyolc nap bőjttel súlyosbítva. Este azonban bársony timbrejával elolvasztja a szíveket a lokálban és az emberi könnyek záporát indítja meg. Ő maga is sír egy-egy érzékeny részlet közben — kérem, én még nem játszottam, játszani szeretnék mostan, — de még jobban sír, ha a szomszéd tereméből a cigányok közbecincognak, miközben ő Kosztolányit interpretálja. Ilyenkor fátyolos szemmel kívánja magában: hogy az a menyeyei Jóisten szórja le villámaid erre az elszánt dádera, hogy ne tudjon többet vonót a kezébe venni, hogy ne adjon neki senki, ha tányéroz és haljon meg csárdás közben. Ezalatt a dizőz ajkán a szelfi és lírai lelkek csodálatos mosolya nyílik.

A iértias. Vöröshajú nő, nem túlságosan magas, csinos lábai vannak és szmókingot visel hozzá. Ül, csak ül, néma lesben. Miközben a zenekar a „Parlez moi d'amour“-t játssza, ő egy napilap apróhirdetéseit olvassa a közönség szemeláttára. Időnként kezébe vesz egy celluloidból készült szöcsövet és belekiált a publikumba: tabu, totem, freudizmus. Erre elhallgat egy félórát és folytatja a „Levelezés és házasság“ című rovat olvasását, miáltal hangosan felnevet, ha egy mulatságosabb szövegre akad. Annak dacára, hogy szemmeláthatóan nagy híve a humornak, a hallgatókkal csak szomorú melódiákat közöl. Néger szongokat, amelyekben egy fekete haarlemi fiú meggyilkol egy fehér brooklyni nőt. Néha változtat a műsoron, ilyenkor egy fehér brooklyni fiú gyilkol meg egy fekete haarlemi nőt. A dizőz hangja mély, mint a tenger és érdes, mint az angol acélból készült prima reszelő. Időnként feláll, a szmóking érzékeny símul vállaira és mi azt várjuk, hogy megpödrí képzeletbeli baj-

DÉCIBÁB

szát, r
férfi u
nő, s
hogy s
iskolás
különb
hogy
a fell
jára,
tisztne
kánba
osztog
majd
közön
hogy
de ez
a fek
volság
a söte
mintha
A r
Nagy
get.
folyto
negyv
idegen
este
éneke
egy g
ros a
ajtó
szere
a tulaj
szaba
alatt
ilyen
hozzá
elnyis
kete
lal,
úgy-e
tam
hogy
kor r
mat,
dizőz
hogy
pánal
anató
mint
bonc
szors
gény
latra
vel
tanul
lákor
zeleb
közbe
vel
sára
A
Isten
hang
beri
term
gitsé
az A
retts

szát, mire azt éneklí, hogy vágyom egy fess férfi után. Egyebekben rendkívül tehetséges nő, szimpatikus, kedves, egyetlen hibája, hogy azt hiszi, még odahaza van, elemiskolás és a csokoládéért bömbölnie kell, különben nem kapja meg. Megnyugtadjuk, hogy akkor is megkapja a csokoládét, azaz a fellépti díját, ha szordinót tesz a hangjára, amely becsületére válna egy hajós-tisztnek, aki szélben és viharban, üvöltő orkánban, mindent túlharsova parancsokat osztogat a parancsnoki híd tetején, hogy majd meglátjuk, ki az erősebb, én, vagy a közönség! Féltre mondjuk meg a dizőznek, hogy a közönség a gyengébb, ő az erősebb, de ezzel visszaélnie nem szabad. Miközben a feketétmet kanalaztam, a tizméternyi távolságban éneklő dizőz hangjától kilöttyent a sötét lé és a pincér énrám nézett úgy, mintha nem lett volna gyerekszobám.

A mennyel szépség. Vékony, isteni nő. Nagy szemei vannak, ezzel főzi a közönséget. A pincérek nem tudnak szervírozni, folyton őt nézik, szerelmesek belé. Az első negyven asztalnál törzsvendégek ülnek, akik idegent nem engednek maguk közé. Minden este áhítattal hallgatják, hogy a dizőz el-énekeljen pár enyhe malacságot, amelyeket egy gyermeklány szendeségével ad elő. Piros ajkát érzéken csücsöríti, miközben az ajtó felé tekint, ahol éppen újabb ötszáz szerelmes férfi kér azonnal bebocsátást, de a tulajdonos csak a következő hétre ígérhet szabad helyet. A dizőz zongorázik is, mi-alatt lebeszélget a nyolcadik asztalhoz és ilyeneket mond: — Kérlek, Pista, mit szólsz hozzá, a szabónő rövidre fogta a raffot és elnyisszentette a slusszot, most mehetek feketé ezüstlámban, csípő nélkül, dupla vállal, olyan leszek, mint egy karó, pedig, úgy-e, nem is vagyok sovány, tegnap is hitam három grammot, az orvosom megígérte, hogy júniusra elérem a harmincöt kilót, akkor mehetek a strandra is mutogatni magamat, olyan fess leszek. — Majd feláll a dizőz, odaáll a zongora elé, féloldalra fordul, hogy hátának hamvas vonalát, gerincoszlopának példátlan szépségét a maga teljes, anatómiai tökéletességében megcsodálhassuk, mint egy Lenhossék—Tellyesniczky-féle bonctani atlaszban. A jelenlevő medikusok szorgalmasan jegyeznek, látni, hogy szegénykék itt készülnek első orvosi szigorlatra. Esküszöm, hogy igazuk van. Mennyivel szimpatikusabb dolog itt az anatómiát tanulmányozni, mint afféle karbólszagú hullákon. Hallom, hogy Huzella tanár úr legközelebb itt fogja megtartani előadásait, miközben a dizőz bársonyos és forró tekintetével elolvasztja a preparátumok konzerválására használatos jégtömböket is.

A dainok. Ő úgy énekel, mint ahogyan az Isten megteremtette. Mit neki művészet, hangjegy, technika, ezek a nyavalyás emberri raffinement-ok nem zavarhatják őt üde, természetes előadásmódorában, amelynek segítségével egyazon módon adja elő a Toscát, az Álom, álom, édes álom nevű békebeli operettslágert, vaalmint a könnyű kis angol da-

lokot, nehéz kis magyar kiejtéssel. Idegen nyelven énekel legszívesebben. Francia hallgatók dícsérik angol akcentusát, angolok megörülnek magyar dialektusáért. Hogy bizonyos chansonokat milyen nyelven énekel, spontán elrendelt szavazás útján szokták megállapítani. Remek alakú nő kitünően főz, vasal, mos, brilliáns anya és feleség. Kár, hogy rontja a tüdejét a cigarettafüsttel, amely a legelőkelőbb lokálokban is megtalálható.

Berend Pál

» 21 «

Tom és Doris az elsők között voltak, akik megjelentek a hajnalodó madridi uccán. Úgy tudták: Madrid ellenőrzőállomás. Városhoz egyáltalán nem méltó, lassú tempóban hajtattak végig a széles uccán. Tom haragosan fölmordult: — Nyomorúságos útjelzés! Nem látsz valahol nyilat? — Doris is haragos volt: — Disznóság, ami itt folyik — kiáltotta, — még a magdeburginál is disznóbb utazás.

— No végre! — Tamás meglátta a keresett nyilat. — Itt, itt! Megállj, az ördögbe is, még zsákucába viszel! Doris egy kissé előre hajtott a nyíltól jelzett mellékucába, s most haragosan fordult a másikhoz. — Ne kiabálj már annyit! — kiáltotta, — ez az út ügysem vezet sehova sem, még az ellenőrző állomáshoz sem. — Tom nem válaszolt. Aludt. Hirtelen hátrahajtott a fejét, félig nyitva maradt szájjal aludt, mialatt Doris a nyíllal jelzett irányba vezette a kocsit, Madrid központja felé. Napok óta ismerték és követték már ezt a nyilat. Ha valahol meglátták, tudták, hogy helyes úton járnak. Ez a nyíl jelezte az európai versenytutak irányát, hol valamelyik házfalon jelent meg, hol a hegyoldalon, folyóban, tengerben, útkereszteződésnél, vagy benzínállomásokon. Doris az Escorial mellett azon gondolkodott, hogy merre vezet az út Aranhua felé. Aztán elmosolyodott és Tomra nézett. — Egyedül van, Madame — nevetett belsejében, — lám ez itt alszik. — Aztán azt gondolta, hogy ő nem tudja így elaludni, mint Tom, pedig fáradt, nagyon fáradt. Hat nap óta alig hűnyta le a szemét s most itt különösen ügyelnie kell, ime Madrid. Körülnézett, piszkos, szűk uccákat látott, néhány tarkaruhás lányt, egy cipőtisztító gyermeket, aki magával hordozta számoltyát és nem érzett egyebet, csak a spanyol városok édeskés, orriacsaró nyári illatát. — Tom — futott most keresztül a másik neve: — Schülle Tamás szerelő. Éveken át csak két munkaruhában láttam... Ott áll már reggel az udvarban és dolgozik, mikor én futok az irodába, de mikor este hazaérek, már nincs ott. Tom nagyon ügyes, ismeri a gépeket, mindent tud róluk. A világról nem tud semmit. Nem is nagyon érdeklődik utána. Nem volt az butaság, hogy ők ketten összekapcsolódtak erre az útra. Ő sem éppen buta, azonfelül a Blux-művek igazgatóságát képviseli. Kiegészítjük egymást — gondolta, — Tom és én. Fékezett. Kezei és lábai ösztönszerűen végeztek a helyes mozdulatot. Tom felriadt, egyetlen pillantással átfutotta az épületet, amely előtt megálltak. A kapu fölött az Automobil Club táblája díszlett. A ház előtt

már állt két kocsi, elégedett volt, hogy csak ennyien előzték meg őket. Az urak, akik fogadására siettek, elcsodálkozó szemmel meredtek rá s Tom oldalzsebéből elővette az útlevelet és az ellenőrző könyvet, ezalatt Doris már belépett egy szobába, melyben büféasztal állt sonkászemlékkel és fekete-kávéval. Mohó étvágygal harapott bele a zsemlyébe, éppen húsz órája elmúlt, hogy utoljára evett. Akkor belépett Tom is. — Ember! — fordult hozzá — éppen ideje, hogy már egy kicsit pihenhetünk! — Mindkettőnek foltos volt az arca, olaj, füst, por és fáradtság egyaránt rajzolták rájuk különös jeleiket. Hanem a szemük csillogott. Talán négernek akar felecsapni? — kérdezte nevetve Doris, Tomból azonban hiányzott a tréfálkozó kedv. — Halló! — Csak most üdvözölték a kollégákat. Azok csodálkoztak. — Már maguk is itt vannak? Nehéz fordulóink voltak ma — mondta Britting, a Roadster-művek vezetője, — talán a legnehezebbek. Azt hittem már, hogy sohasem érünk a végére, de azért nyolcvannál nem adtam alább, mint egy herceg, mi, Forster? Forster, Britting útitársa, a kezével legyintett. — Aludni tud ez csak — mormogta szárazon Doris felé, — aludni mint egy herceg. Ha nem ügyeltem volna, biztosan nekiugrunk valamelyik fának, mint az ördög s vörös pocsolja képében hevernének az országúton. Csak akkor riadt fel őhercegsége, mikor már a volán után kaptam. Szerencse, hogy még idejében. Akkor csodálkozott, hogy mi történt, miért ugrottunk olyan nagyot előre. A végén mégis az én gyenge idegeimét szidja, pedig vasból van az, van itt idegzet! — Doris bólintott: — Valóban rémes az a sok fa az út mellett. No és maga az út aztán igazán nagyszerű! Álmomban sem képzelhetnék jobbat, olyan síma, akár az ezüst, csak néha bokrosodik meg, de akkor az ember majd felfordul a sok bucka és tócsa között. — Tom eddig szótlanul hallgatott, most visszaillesztette fejére a portól és széltől megkeményedett hajhálót. — A fontos az, hogy most levegőzhetünk egyet — mondta.

Britting és Forster a térkép fölé hajolva ültek. Közben beszélgettek. — Lisszabon Meridiónt át egy kissé távolabb esik, de az út garantáltan jó. A másik autó, a BL emberei suttogtak, de úgy ültek, hogy akármilyen halkan beszéltek is, Tom minden szavukat megértette. — Hadd a majmokat — mondta az egyik, — hadd menjenek ferde útra. Mi a Ghibraira vonalat vesszük, fele olyan hosszú, mint a másik. — Tom egész pontosan megértette a városneveket: Carceras, Ghibraira. Doris gyümölcsöt hozatott a pin-

cérel,
lány e
tálcán:
szőlő.
borrava
teleített
bátorsá
zett:
vont. —
Lehet
Tovább
Az uta
mint a
számár
csoport
izzott
tott De
sza To
séggel
gett. —
Tomra
szabon
kap es
felé jo
tos ez
ellenke
sem t
fakadt
mondta
fáradt
harapt
Ez
melyn
Európ
ságbat
intern
és Do
naiv c
ték. I
ez. K
lgy sa
korga
sírok.
—
állt. A
Balra
dulni
kenye
szállt
a ké
— A
zetsz
negy
tott.
hant,
fogók
Doris
nyed
keske
emell
Mind
sem
taga
kintv
lyet
mas
Egzi
De
Tom

cérrel, az hatalmas, megrakott tálcaát tett a lány elé. Valóságos gyümölcsvásár volt a tálca: alma, barack, körte, őszibarack, szőlő. A pincér hajlongott a feléje nyújtott borra való előtt, akkor azok felálltak, mintha teleették és itták volna magukat kedvvel és bátorsággal. A lány csupán annyit kérdezett: — Hány kilométer? — Tom vállat vont. — Mit tudom én, jó lesz, ha sietünk. Lehet vagy nyolcszáz, vagy még több.

Tovább utaztak. Tom ült a kormány mellé. Az utak végtelenek voltak és egyenesek, mint a zsinór. Jobbra-balra mezőség. Itt-ott számárcsordák. Órák futottak el, míg házcsoportot láttak. Most már a nap is forrón izzott az égen. — Fáradt vagyok! — sóhajtott Doris. — Nincs fáradság! — felelt viszsza Tom. — Nyolcvanöt kilométeres sebességgel rohantak, a motor egyetlenesen berreggett. — Jól elől vagyunk — szólta a lány. Tomra titokzatosan mosolygott. — Lisszszabonba elsőnek érkezhetünk, akkor Blaxot kap egy pontot. Hallottam, hogy Ghibraira felé jobb az út, arra kell mennünk. — Biztos ez? — kérdezte Doris. — Csak semmi ellenkezés! Természetesen. — Doris maga sem tudta miért, egyszerre majdnem sírva fakadt. — Ne légy olyan goromba — mondta, — egyáltalán nem vagy tekintettel fáradságomra. — Tom erősen egymásra harapta fogait s szó nélkül hajtott tovább.

Ez volt hetedik napja az utazásnak, melynek tizenkét napig kellett tartani, végig Európán, több mint 15.000 kilométer hosszúságban. A különböző autógyárak a legjobb internacionális vezetőket indították el. Tom és Doris a Blax-gyárat képviselték és ezt naiv odaadással és hazaszeretettel cselekedték. Doris valami ilyenfélét érzett: Háború ez. Ki is mondta az érzését. Most azonban így szól: — Össze kell tartanunk és ne csikorgassa a szerelő úr a fogát, akkor nem sírok.

— Egy pillanat! — Tom fékezett és megállt. A térképet nézte. — Itt válik ez az út. Balra Merida, jobbra Carceres. Jobbra fordulunk. Kérek egy cigarettát! — Az út keskenyebb lett. Tele volt gödörrel és magasra szállt róla a por. A kocsiban hátul ugráltak a kizitáskák. Doris kezébe temette arcát. — Átkozott nap! — kiáltotta. — Nem vezetetsz elég gyorsan! — szólta Tom felé, — negyvenes sebesség kevés. — Tom gyorsított. A kocsi egyik gödörből a másikba zuhant, a kerekek panaszosan felsírtak, a sárfogók meglapultak. Tom szólanul vezetett, Doris sápadt volt. — Nem szabad elernyedni! — mondta a férfi. — Az út egészen keskeny lett, a jelzések elmaradtak. Most emelkedett a nap pontosan az ég közepébe. Mindkettő arcáról csurgott a verejték. Egyik sem beszélt arról, ami a fejében járt. Letagadta a fáradságot és az éhséget. Eltekintve attól, hogy szerették a gyárat, melyet képviseltek, tudták, hogy ez a borzalmas utazás többet jelent, mint győzelmet. Egzisztenciát, kenyeret.

Defekt. Gyorsan kiugrottak a kocsiból. Tom álmában is tudott volna kereket vál-

tani. És ők ketten valóban majdnem aludtak már. Doris tűnődött, vajjon sikerül-e behozni a veszteséget. — Nevetnék — szólta, — ha hiábavaló volna az erőlködésünk. — Milyen forróság van és milyen csend, mintha minden meghalt volna. Aztán újból a kocsiban ültek és startoltak. — Nemsokára a határon leszünk! — Jó ideje futottak már újra, de az út nem ért véget, a portugál határnak nyoma sem látszott. — Hol vagyunk tulajdonképpen? — kérdezte Doris. Tom vezetett tovább. — Nem jön mögöttünk valami autó? — kérdezte válaszképpen. — Érdekes, hogy az egész idő alatt egyedül voltunk. Csak legalább jó vége legyen ennek az útnak.

Aztán Doris vezetett. Olyan fáradt volt, hogy még gondolatait is csak nagy erőszakkal tudta összekapcsolni. Különös, féltálmához hasonló képzetek indultak el fejből, a szeméit alig tudta nyitva tartani. Kinyitotta száját, megpróbált beszélni, Tom azonban csak szótöredékekkel válaszolt, vagy még így sem, hanem érzéktelenül maga elé meredt s amit mondott, abban is alig volt lélek. Doris inkább saját magát szorította a volánhoz, mint a volánt kezéhez. Ezalatt fekete felhők gyülekeztek az égen. — Lisszszabonban — szólta a lány, vagyis inkább csak sóhajtott, — Lisszszabonban bekenjük magunkat aludtfejjel, ez segít az égés ellen. Ha lázasak leszünk, bizonyára talá-lunk orvost is. — Nincs lázunk — válaszolta Tom s közben úgy izzott a feje, mint a tüzes katlan. Most aztán már igazán semmi kedve nem volt, hogy tréfálkozzon. — Magunk közt szólva — mondta, — azt hiszem, hogy hamis úton járunk. A BL embe-reinek utól kellett volna érnie bennünket, mialatt a defektet javítottuk. Vagy az történt volna, hogy ők Merida felé utaztak, s minket akartak rászédni. Veszedelemes versenytársra találtak bennünk a disznók. — Doris megjéjdt. Végre a férfi kimondta azt, amire ő maga órák óta gondolt. — Azt hiszed? — kérdezte. Alig lehetett hallani szavait. — De hiszen csak véletlenül hallottad. — Véletlenül? — szólta a férfi, — most már nem hiszek a véletlenben. És én bolond, beleestem a verembe. Most aztán valóban utána nézhetünk, hogy hol vagyunk.

Egy helység közeledett feléjük: Ghibraira, a határ. Aztán szenvedéssel telet megállás, emberek között, akik mit sem tudtak a versenyről, amely néhány óra alatt végigfutja egész Portugáliát. Szakállas emberek álltak körül őket, hónapok óta nem láttak autót, most megbámulták, mint a színházat. Nagynehezen sikerült belőlük valami keveset kizsedni a Lisszszabon felé vezető útról. Az emberek nevettek, mert Doris megróbálta portugálosan Lisboának kiejteni a szót. — Lisboa! — kiáltottak és valami utánozhatatlan orrhanggal helyesbítették a kiejtést. Merre vezet az út Lisboa? ... Doris haragosan, szinte toporzékolva szidta magában az értelmetlenségüket. — Ghibraira nem Lisboa — mondták. Akkor ők ketten beugrottak a kocsiba, utolsó erejüket vetet-

ték latba. Nekiiramodtak a poros, keskeny útnak, melynek kanyarodóiban a gépugrált, mint valami megbokrosodott paripa. Tamás vezetett s Doris, aki figyelte őt, látta, hogy száját nyitva tartja, szemei homályosak és merevek és kezei erőtllenül kapaszkodnak a kormányba. De nem volt annyi ereje, hogy felváltsa a férfit. — Rémesen éhes vagyok szólalt meg a férfi — nem ennénk valamit? — Éhes vagy? — kérdezte Doris. — de egyáltalán nem mozdult meg. Meghalnék — gondolta, — ha a kosárban levő poros kolbászból kellene ennem és meleg ásványvizet inni hozzá. Tom azonban tudta, hogy a fáradságot csak evéssel lehet valamennyire legyőzni. Evéssel és alvással. Alvás... alvás...

A férfi egy panaszos jajgatást hallott maga mellett s hirtelen megállt az út közepén. Abban a pillanatban, mikor a kocsit hirtelen megállt, előrebukott a fejük. Mindketten szinte ájulásba estek, Doris reszketett, a levegő fülledt volt és mozdulatlan, semmi szellő, pedig már közeledett az éjszaka, sárgásfekete felhők úsztak az égen. Tom magárajedtt, vállára hajtotta a lány fejét, hogy az félig feküdt az ülésen, aztán tovább hajtott. Doris sírt. — Álljunk meg! — sóhajtott, — álljunk meg, Tom, nem bírom tovább. — Akkor Tamás, mialatt balkezeivel a kormányt szorította, jobbával megsimogatta a lány verejtékező arcát. — Muszáj tovább mennünk! — mormogta. — Bocsáss meg, de muszáj! — Hagyjál itt engem! — könyörgött Doris — szeretnék itt maradni! — Hiába. Az autó rohant előre.

Akkor kitört a zivatar. Az eső hirtelen szakadt le, másodpernyi gyorsasággal elöntött kocsit, utat. Majdnem lehetetlenség volt felhúzni a tetőt. A víz elöntötte testüket, befolyt ruhájuk alá, még a cipőbe is, hajukból valóságos patakocskák csurogtak alá homlokukra. Tom arca azonban annál keményebb lett. Végre sikerült felhúznia a kocsit tetejét, de akkor már szólni sem tudott a fáradságtól. Egy csepp konyakot erőszakolt a kábultan fekvő Doris szájába. — Aludj, Doris — suttogott a fülébe. — Aludj csendesen. — Doris elesenedült. Karjával átfogta a férfi nyakát. — Köszönöm! — suttogta, — azt hiszem meg fogunk halni! — Tom hallotta a szavakat s maga is megremegett fölül. Úgy érezte: igaza van a lánynak. Mindketten veszedelmesen lázasak voltak. Először leégette őket a nap, aztán jött az eső, a szél, az éhség s ki tudja, milyen messze van még a megálló. A benzint talán már nem is futja odáig és vajjon a gép bírja-e még? Az eső nagy görgyöket szakított le az útról, kimosta a gödröket, hogy valóságos árkok képződtek azokból. A porból sár lett, ragasztotta a kerekeket. Tom az órára nézett. Közeli órája tartott már a zivatar és ők mindössze öt kilométert haladtak előre. Hanem az útnak most már valóban a végén jártak. És mit jelentett most már gödör, zivatar és szenvedés? A szél nekifeszült a viaszkos

vászonzetőnek és tolta maga előtt, mint valami vitorlát. Az autó nagyokat nyikkant és inkább úszott, mint forgott. És négy órakor ellenőrzés volt Lisszabonban. Ha pont négy órára nem érkeznek meg a kintűzött pontig, kizárják őket a versenyből, elvesztik állásukat, tönkre vannak téve. S most már nem sokára három óra.

Mi az? Tom szíve hirtelen dobogni kezd az örömtől. Lámpákat lát, sok lámpát egymás mellett, külvárost. Megrázta Doris vállát. — Kedves — kiáltotta, — ébredj fel, itt vagyunk, mingyárt megérkezünk! — Megcsókolja a lány homlokát, aztán a szemét, még mindig vizes kezét s a boldogságtól majdnem sírva fakad.

— Ó, Istenem! — Doris még kábult, de most felnyitja szemét és szinte életre kap. — Lisszabon? kérdezi, — valóban idáig hoztál engem? — A kérdésben benne van a bizonyosság, a válasz és az is, hogy szereti a férfit, aki idáig tudta hozni. — Még időben érkezünk meg — mondja erre ő, — a BL emberei nagyot fognak nézni, azt hiszik lecsúsztattak bennünket.

És megérkeztek, valóban megérkeztek, négy óra előtt öt perccel az ellenőrző állomáson álltak. Már várták őket. — Hála Isten, hogy megérkeztek. Merre jöttök? — kérdezték. — Ghibráirán át — válaszolt Tom, az átkozott BL emberei félrevezettek bennünket. — Az ellenőrző urak a kezeiket szorongatták. — Nyugalom! — mondták. — Azok szerencsétlenül jártak. Őt kocsival baleset történt, köztük a BL kocsijával is. A meridai úton hídszakadás történt, most valamennyien kórházban fekszenek és remélhetőleg felépülnek.

Tom és Doris hangtalanul maguk elé meredtek. — Mars azonnal az ágyba! — kiáltott rájuk az ellenőrző bizottság egyik tagja. Tizenégyes szoba, már csak éppen ez az egy van. Három óra pihenő, Hét óra kor start.ló éjszakát.

Úgy elsüllyedtek az álomba, mint a megváltásba, de egymás kezét nem engedték el.

Egy nagyszerű

LIFT

tiszta új állapotban, alig néhány hétig használva, elköltözés miatt **ELADÓ.**

A lift kétszemélyes, 160 kg. hordképességű, villamos üzemi és gombkormányozású. A fülke 2 méter 20 cm. magasságú, csiszolt mahagóni borítással, metszett tükör és üvegezéssel. Ára 6000 pengő helyett

2900 pengő

Érdeklődők forduljanak Délibáb kiadóhivatalhoz, Budapest, VII, Dohány ucca 12.

PEREG
A
FILM

A Metro kölcsön adta a
Foxnak Robert Taylort,
akivel most készült el a
„This is My affair” című
film. Taylor partnere Bar-
bara Stanwyck

(20th Century Fox jola)

Pereg a film

ROVATVEZETŐ SZINETÁR GYÖRGY

Marco Polo és Fairbanks

Douglas Fairbanks — amint arról annak idején beszámoltunk — azzal a gondolattal foglalkozott, hogy Marco Polóról, a világhírű utazóról filmet készít, amelynek főszerepét ő maga játssza. Később már lemondott arról, hogy a filmben játsszon, majd arról is, hogy saját vállalkozásában készítse el. Ekkor Sam Goldwynnal közös vállalkozásban akarta kedvenc témáját megfilmesíteni. Most aztán közhírré tette, hogy teljesen lemondott a filmről, azt átengedi Goldwynnak, ő pedig minden energiáját az „Amerikai Cavalcade” című filmjének előkészületeire fordítja.

A valóságban az történt, hogy összekülönbözött Goldwynnal. Douglas Fairbanks ezidőszent a Fox-gyár főnökével, Darryl Zanuckkal Borneóban és Szumatrában utazgat, tigrisvadászatokon vesz részt, amelyekről azonban film készül. Ezt a filmet nem hozzák forgalomba, de könnyen megtörténhet, hogy rövidesen ezt is és világszerte utazásának egyéb részleteit is látjuk majd egy filmben, amelynek esetleg „Utazás a világ körül nyolcvan perc alatt” lesz a címe.

Vissza Hollywoodba

Pearl White nevére csak azok emlékeznek, akik nem felejtették el a film hőskorát. Hosszú évekkel ezelőtt ő volt Amerika első nagy filmsztárja. Fiatal volt, szőke és szép. Mary Pickford elődje. Vágtató lovakon rabolták el, a vasúti mozdony ütközőjére kötötték, feketeálarcos férfiak newyorki pincékben tartották fogva. Végül megmentették.

Pearl White százezreket keresett. De dicsősége nem tartott örökké. Újabb csillagok jöttek, akik a komplikáltabb igényű közönséget is ki tudták elégíteni. A filmsztár bukása olyan gyors, mint az emelkedése, Pearl White vagyonának töredékével Párizsba utazott és a környéken egy kis villát vásárolt. Ott élt teljes visszavonultságban. Mindenki elfeledte.

Néhány nappal ezelőtt újra beszéltek róla. Tizenhárom év óta először. Pearl White vagyonkaja elfogyott és most teljesen szegényen jegyet váltott a „Queen Mary”-re, hogy visszatérjen Hollywoodba. Talán kap még valamilyen kis állást, kenyeret. Esetleg mint statisztá vagy öltöztető.

Szomorú visszatérés.

Ann Shotern legújabb
tipusú autójával
(R. K. O. Pátia foto)

Jean Harlow és
Franchot Tone a „Susy”
(Amerika lánya) című új
Metro film két főszereplője
(Metro foto)

NYÁRI SZABADSÁG

Nem titok többé, hogy a filmsztár sokat emlegetett és ezerszer elírigyelt, úgynevezett „aranyélete” csak látszat. Fárasztó és súlyos feladat vár a filmszínészre, amikor elvállalja egy új film főszerepét. Sőt nagyrészt egészségromboló is. A műtermek tikkadt levegője, a reflektorok állandó forróságot sugárzó közelsége bizony alaposan igénybe veszik a színész szervezetét, szívét, tüdejét. És hiába szerelnek fel a stúdiókban nagyszerű hűtő szerkezeteket, zajtalan, örökké forgó ventilátorokat, ezek nem képesek megbirkózni a jupiterlámpák melegével. Ez a komoly és fárasztó munka a magyarázata annak, hogy a filmszínészek aránylag több szabadságot élveznek, mint a gyár egyéb munkakörben dolgozó alkalmazottai. Az első ranglistán szereplő filmsztárok például minden filmjük után szabadságot kapnak és pedig pontosan a felét annak, amennyi ideig a felvételek tartottak.

Lássuk hát, mivel töltik el a sztárok szabadságukat?

Jean Harlow elvonul a villájába és a munkaidő alatt felgyült és elhanyagolt új könyveket szedi elő. Saját bevallása szerint sem a strand, sem a nagy-

szerű túrák, sem az utazás, de még az alvás sem tudják annyira megnyugtatni, mint egy jó könyv. Jean Harlow szabadságát tehát olvasással tölti.

William Powell, Hollywood legelfoglaltabb filmsztárja. Évenként öt-hat film főszerepét játssza el. Szabadságát minden esetben Mexikóban tölti el, csak ha nyolc-tíz napos pihenést kap, akkor megy el a közeli Catalina szigetre, amelynek strandján naphosszat alszik. William Powell szenvedélyes sakkjátékos és szabad ideje alatt idejét az úszás és sakkjáték között osztja meg.

Robert Montgomery nem érdeklik a könyvek és az utazás. Ő igazi városi ember. Amint szabadságot kap, repül New-Yorkba. Csak a világárosban érzi igazán jól magát. Montgomery állandó lakást is tart fenn New-Yorkban, mert nem egyszer előfordul, hogy még filmezés közben is, ha a felvételek között négyöt nap szünet van, minden bejelentés nélkül elrepül New-Yorkba.

Lionel Barrymore szabadságát rajzolásal és festéssel tölti. Autójával végigbarangolja Californiát és ahol egy kedvére való témát talál, letelepszik és ha kell, napokig lakik a mezőn, domboldalon,

folyóparton vagy erdőszélen, a szabad ég alatt, de a témát megfesti. Lionel Barrymore képei sok nagyszerű kiállításon keltettek már feltűnést, sőt egyik nagy képét New-York város is megvásárolta múzeuma részére. Lionel Barrymoret érdekes arcéle miatt szívesen választják modellnek a festők és ő készséggel ül modellt bárkinek. Cserébe csak azt kívánja, hogy a munka végeztével a festő viszont neki üljön modellt.

Clark Gable a tengeren tölti szabadságát. Két évvel ezelőtt vásárolt egy gyönyörű vitorlást és ha kikapja szabadságát, hajóra száll és végigvitorlázik a californiai partokon. Gable csak olyan halnak a húsából eszik, melyet maga fogott.

Joan Crawford Hollywoodban tölti szabadságát is. Villája kertjében úszómedencét és tenniszpályát építtetett és így azt mondja: lakásában és kertjében mindent megtalál, amire a pihenéshez szüksége van.

Robert Taylor szenvedélyes golfjátékos. Szabadságát egy barátja földbirtokán tölti, ahol reggeltől-estig golfozik, úgyhogy néha fáradtabban tér haza szabadságáról, mint amilyen elutazása előtt volt.

dő-
att,
esti.
ké-
ki-
nár
agy
iros
nű-
nel
kes
vá-
a
ggel
ek.
kí-
nka
vi-
no-

ge-
gát.
sá-
vi-
pja
óra
zik
on.
mal-
zik,

lly-
ad-
ert-
és
ett
la-
ben
hire
ége

en-
kos.
ba-
ilti,
gol-
fá-
sza-
mi-
olt.

1B

Diana Gibson az első olyan
amerikai filmsztár, akit fel-
fedezésekor azonnal tíz esz-
tendőre szerződtettek
(R. K. O. Pátia felv.)

szerűek. A bécsi cenzúra a közérkölciségbe ütközőnek nyilvánította.

Hollywoodi jelentés szerint Marlene Dietrich legközelebb újra vamp-szerepet játszik.

A magyar filmipar további fejlődésének a jele, hogy a Hunnia és a Magyar Filmiroda műtermeiben a következő évadra negyven magyar film készítését tervezik.

DÉCIBÁB

A nagy amerikai moziban a filmek mellett érdekes és változatos varietéműsort is adnak.

A fejlődő francia filmiparnak sok nehézséget okoz, hogy legjobb erőit a nagy amerikai filmgyárak elviszik.

A Magyar Filmiroda műtermében befejezéshez közelednek a „Szerelemből nősültem” című új magyar vígjáték felvételei. A napokban

állították fel a film legnagyobb díszletét — az egyik nyári mulató megdöbbenően hű rekonstrukcióját, amelyet Pán József varázsolta a műterem falai közé. Hogy teljes legyen az illúzió, Székely István rendező nemcsak az építészeti hasonlóságra helyezett súlyt, de benépesítette a díszleteket a mulató személyzetével, a műsorban szereplő artistákkal, művészekkel és a páholysorokban statisztaként Budapest néhány jellegzetes és ismert éjszakai habituéját ültette, akik szerepüket kitzűnően és nagy rutinnal oldották meg.

Indig Ottó „Magas iskola” című darabjáról, mielőtt még színpadon bemutatásra került volna, filmet készítenek. A filmkönyvet Mihály István írja.

Sennyey Vera a Magyar Színház művésznője, Csathó „Az én lányom nem olyan” című darabja most készülő filmváltozatában vállalt szerepével szintén belépett a filmsztárok sorába
(Heidelberg Klára felv.)

Brigitte Horney az
„Anatol az olajváros” című
Kellermann-regény film-
változatának hősnője
Bemutatja: URÁNIA
(Ufa foto)

Fi
egy
pasz
csak
szob
men

tözz

igen

lenn
vers
lek,
házi
nyá

iutn

a k
üür

J
béb
min

mor

én

D

Copyright by Metro—Goldwyn—Mayer and „Délibáb“

ELSŐ FEJEZET

Szerelmesek búcsúja

Fiatalférfi és fiatalnő állt a nagy áruház egyik kirakata előtt. A lány szorosan kapaszkodott a fiú karjába, miközben némán, csaknem vakon bámultak a kiállított hálószobabútorra és a nagy fölírásra: „Az őszi menyasszonyok számára.“

— Mit szólsz hozzá, Katherine? Beköltözzünk?

— Joe Wilson! Hányszor mondjak még igent?

— Valahányszor mondd, mintha először lenne. A szívem úgy kezd dobogni, mintha versenyt futottam volna. Arra figyelmeztetek, hogy csúszós kis szőnyeg nem lehet a házukban. Az ember könnyen kitöri rajtuk a nyakát.

— Talán a házban is versenyt akarsz futni?

— Hogyne. Utánad.

— Jó, a szőnyegekről lemondok — szölt a lány s megpróbált vidáman mosolyogni a fiúra, de ez nem egészen sikerült.

— És a duplaágyról is.

— Örömmel.

Joe belenyúlt ócska esőköpenyének zsebébe és sós mandulát húzott elő, amit mingyárt a szájába dugott.

— Hé te, én is szeretem a mandulát — mondta Katherine.

— Azt hittem utárod.

— Valamikor utáltam, de te szereted. Hát én is szeretem.

Egymásra mosolyogtak, miközben a fiú a lánynak is adott a sós mandulából. Megindult az eső és Joe azt indítványozta, hogy menjenek be egy moziba, amíg a pályaudvarra nem kell menniök, mert Katherine Grant tanítónői állást kapott egy nyugati városban s hamarosan ütni fog a búcsú órája. Megpróbálták könnyedén és fölényesen kezelni az elválás gondolatát, de a tekintetük az az erő, amellyel a lány a fiúhoz kapaszkodott s amellyel a fiú a lány karját szoritotta, elárulta szerelmüket és bánatukat.

A moziból az állomásra mentek; a magvasút árnyékában megálltak és kétségbeesett sóvárgással tapadtak egymáshoz. A vasúti állomás ruhatárából Joe kivette Katherine táskáját. Amikor elfordult a pulttól, kabátja beleakadt egy csomagszállító kocsis éles szélébe s jól beletépedt zsebébe. Bánatos, türelmetlen kiáltására Katherine megszólalt:

— Add csak ide a táskámat, van benne cérna, majd megvarrom.

— De nem itt, Katherine! — A vasúti portás a zinduló expresszt jelezte és Joe megkönnyebbülten kiáltott: — Gyere csak! — és fölkapta a táskát.

— Ez nem az én vonatom, Joe. Ül le. Tölem nehezen szabadulsz.

— Akár a jobbkaromtól, csak rád nagyobb szükségem van. Abban a pillanatban eljövök érted, amint bankszámlám futja a harmadik emeletig — és egy kis konyhára. Ez a várakozás... szörnyű. Miért nem tarthatad meg itt az állásodat?

— Ezt már megtárgyaltuk, drágám — fe-

Joe és Katherine nehezen váltak el egymástól

lelt Katherine, miközben szorgalmasan varrta a fiú zsebét. — Odaát jobb állást kaptam. És mindkettőnk számára takarkoskodhatom.

— Tudom. — Amíg Katherine be nem fejezte munkáját, hallgattak. — Várj egy percig. Míngyárt visszajövök.

Amikor visszatért, a portás már a lány vonatát kiáltozta. A fiú fölkapta a táskát és a lánnyal együtt kisetett a perronra. A Pullman-kocsi lépcsőjénél megálltak.

— Egy kis emléket vettem neked, Katherine — szót s két csomagot nyomott a lány kezébe...

— Édes — mosolygott a lány. — Nekem is van valamim a számodra. — Síma aranygyűrűt csúsztatott a fiú kezébe. — Nézd csak meg.

— „Henry Katherine-nek” — olvasta Joe.

— Anyám jegygyűrűje volt. És is az ő nevét viselem, így hát... Fordítsd csak meg. Látod? Ott van... „Katherine Joe-nak”. Viseld.

— Én... Kathe... iga... — A gyűrű nem fért rá gyűrűsujjára. — A kisujjamon kell majd viselnem — mosolygott.

— Tessék beszélni! — kiáltott a vonatkísérő. Sietve csókolták meg egymást, öszszetapadtak.

— Hamarosan eljövök érted!

— Hamar, Joe, hamar!

A fiú addig nézett a vonat után, amíg csak kis foltta, majd ponttá nem zsugorodott a lány arca. Amikor az állomást elhagyta, zuhogott az eső. Az egyik teherautó alatt bozontos kutya húzódott meg. Joe szórakozottan

fütyentett neki; megérezte, hogy épolyati magányos és elkieseredett, mint ő. Amikor a kutya fölneézett, odadobott neki egy sós mandulát, amit az állat mohón fölkapott.

— Roppant ügyesnek tartod magad, mi? Sajnálom, de indul a kocsim!

Fölugrott egy teherautóra, amely éppen indult. A kutya utána ugrott és fölmászott Joe ölébe.

— No mi az? Talán kolbászszagom van? Tudom... Te is úgy érzed magad, mint én. Magányosnak, vizesnek és kicsinek. És igazad van.

A kutya sarkában maradt, amikor leugrott a teherautóról; követte a lakásba, amelyben Joe bátyjával, Charlie-vel és öccsével, Tom-mal lakott. Egyik sem volt otthon. Katherine Grant fényképe és két gépészeti szakmunka között odafirkantott levél feküdt: „Moziba mentünk Charlie-vel. Tom.” De nyilván másutt járhattak, ahogy Joe megállapította, amikor nem sokkal később csoszogást hallott a lépcsőn és Tom részegen dülöngélt be a szobába.

— Moziban voltatok? — kérdezte Joe, amikor a fiúk bejöttek.

— Utána ittunk valamit. Az öcskösnek szüksége van egy kis szórakozásra. Nem bírja az italt — ez a baj.

— Ki nem bírja az italt? — mondta Tom. — Semmi bajom nem volt... de Donelli...

— Donelli? — ismételte Joe, miután betámogatta Tom-ot a hálószobába és becsukta az ajtót. — Szóval Donellihez vitted az öcskőst?

— Összetalálkoztunk Donellivel, meghívott inni. Tomnak meg kell ismerkedni olyan emberekkel, akik hasznára lehetnek.

— Hasznára! Örülök, hogy apa és anya nem láthatják, mi hasznát veszed annak a csirkefogónak, akit kiszolgálász!

— Hagyd már abba! — morgott Charlie. — Azt hiszed, heti harminc dollár fizetésből akarok boldogulni? Hogy olyan munkás kukac akarok lenni, mint te? Bolond szerelmes vagy egy édes lányba s nem tudsz elég pénzt keresni, hogy elvehesd!

— Ne keverd bele Katherine-t ebbe!

— Hát akkor hagyj békén. Ne akard az életemet berendezni. Nekem nincs időm veled törődni. Végeztem veled! — Charlie dühösen fölrántotta az ajtót és kiment.

Másnap Joe az autógyár öltözőjében volt és az újját kötözte be, amelyet megsebesített, amikor hallotta, hogy az egyik gyári rendőr meséli a másiknak: bátyja, aki a rendőrfőnökségen szolgál, hallotta, hogy Donelli kocsmájában ma fél tizenkettőkor razzia lesz. Joe nem ment vissza az előmunkához, aki rövid időre főlváltotta, hanem átrohant Donellihez. Még éppen idején figyelmeztethette Charlie-t, mielőtt a rendőrség betörte volna az ajtót.

— Köszönöm, Joe — szót Charlie, amikor az uccasarkon megálltak.

— Kár róla beszélni. Eredj haza. Nekem vissza kell mennem dolgozni.

De nem egészen egy óra múlva Joe is ott-

hon volt. Kidobták, mert engedély nélkül elhagyta a gyárat.

— És én vagyok az oka! — szolt Charlie bűnbánóan.

— Ó, majd csak találunk munkát. Ebben a hónapban... vagy a következőben... Katherine-nek várnia kell... még tovább kell várnia.

Amikor munkát kaptak, nem sokáig tartott. Karácsony után minden pénzüket összeszedték s megvásároltak egy elzüllött, ócska benzínállomást. Könnyen tönkremehettek volna, de közelükben új autóversenypálya épült s hamarosan remekül ment a bolt. Tavasszal Joe megírhatta Katherine-nek: „A bankszámlánk úgy dagad, mint az árvíz. Nemsokára drágám, nemsokára.” S mire a nyár véget ért, expresszivelet küldhetett a lánynak, amelyben bejelentette, hogy útban van hozzá — diszpenzációval, autójával és kutyájával. A garázst Charlie-re és Tomra bízta; s átépített kocsiján elindult a hosszú útra Capital City felé, ahol Katherine tanítónő volt. Egy-egy éjszakát majorságokban töltött, néha a szabadban aludt. Amikor már csak kétszáz mérföldnyire volt Capital City-től, elhatározta, hogy egész éjszaka a volán mellett marad s azzal lepi meg Katherine-t, hogy tizenkét órával előbb érkezik meg, mint ahogy várja. Egész éjszaka robogott, egyszer-kétszer el is tévedt, de amikor feljött a nap, túlságosan boldog volt, semhogy fáradtságot érezzen. Egy-két óra múlva látni fogja Katherine-t. Rálépett a sebességváltóra.

Amikor fordulóhoz ért, hirtelen fékezett.

Ócska, nyitott autó állt keresztbe az úton. Mellette két puskás ember állt. Az egyik — harminc év körüli, vézna fickó — előlépett.

— Allítsd meg az autót, pajtás és tartsd mind a két kezedet a kormánykeréken.

Joe engedelmeskedett.

— Mi ez... útonállás?

MÁSODIK FEJEZET

A bankjegy

A vézna ember, akinek mellénye nyitva lógott az ing fölött, amelynek gallérja be volt gonbolva, de aki nem viselt nyakkendőt, válasz helyett kérdést tett föl:

— Ugyancsak sietél, pajtás, úgy-e?

— Ó, csak erről van szó? — vigyorgott Joe megkönnyebbülten. — Persze, siettem...

— Illinoisi számtáblák — szakította félbe a puskás ember.

— Hát persze, Chicagóból jövök. Hát miről van szó? — Joe levette kezét a volánról.

— Tartsd ott a kezedet!

— Revolverem nincs, ha ettől féltek. A mandula még nem gyilkos fegyver. Még nem is reggeliztem.

— Sós mandula? — kérdezte a férfi furcsa hangsúllyal.

— Igen. Miért?

— Nem én felelek a kérdésekre, hanem te. No gyerünk, szállj ki. Wilbur — szolt oda a fiatalabb emberhez, aki puskával kezében élesen figyelt, — te ül be a kocsiába. Én magamhoz veszem a pasast...

(Folytatása következik)

Tom nem bírja az italt — mondta Charlie (Metro fotók)

DÉCIBÁB

A koronázási film pilótája rekordidő alatt repülte át az Atlanti óceánt

Londoni jelentés szerint Dick Merryll amerikai pilóta, aki arra vállalkozott, hogy repülőgépen átjön a koronázási filmért és még csütörtökön elviszi azt New-Yorkba, rekordidő alatt átrepülte az Atlanti óceánt.

Merryll pilóta Jack Lambie amerikai újságíró kíséretében a newyork-londoni utat 21¼ óras rekordidő alatt tette meg. A croydoni repülőtéren óriási tömeg várta és viharos ünneplésben részesítette. Dicsősége nem kevesebb azzal, hogy, amint későbbi híradások mondják, nem egyfolytában repült New-Yorktól Londonig, hanem kevéssel azután, hogy elérte az angol partokat, az essexi grófságban fekvő northwealdi katonai repülőtéren közbelső leszállást hajtott végre.

Merryll és társa, Jack Lambie újságíró magukkal hozták New-Yorkból a „Hindenburg” léghajó katasztrófájáról készült első filmfelvételeket, amelyeket egy nagy londoni mozi már este bemutatott. Szerdán délben a két amerikai elindul repülőgépen vissza New-Yorkba és magával viszi a londoni királykoronázásról készült délelőtti filmfelvételeket. Az oda-visszarepülésért százezer dollárt (félmillió pengőt) kapnak.

A MAGYAR FILMGYÁRAK MÁJUSHAVI PROGRAMJA

A Hunnia-filmgyárban április közepén befejezték a „Pesti mese” fővételeit és hozzáfogtak a Török Rezső regényéből írt „A férfi mind örült” című vígjáték forgatásához. Ezzel a filmmel egyidejűleg megkezdték „Az én lányom nem olyan” című Csathó-film fővételeit. Május közepén elkezdik Indig Ottó „Segítség, örököltem!” című vígjátékának forgatását, amelynek főszereplői Ágai Irén, Gózon Gyula, Rajnay Gábor és Vizváry Mariska. Szó van ezenkívül még Mikszáth „A Noszty-fiú esete Tóth Marival” és Herczeg Ferenc „A három testőr” című regényének filmváltozatáról.

Még májusban tervezik Heltai Jenő „A 111-es” című regényének megfilmesítését is. Ennek szereposztásáról még nem történt végleges döntés. Esetleg még májusban kerül sorra Vaszary János és Vaszary Gábor „Az aranykalitka” című filmje is.

A Magyar Filmiroda műtermében áprilisban a „Szerелеmből nősültem” című film fővételei folytak. Áprilisban készült a „Pergőtűz” című film is, amelynek szövegkönyvét Balassa Imre írta. Májusban a „Vicky” című film készül Keleti Márton rendezésében. Főszereplője Bársony Rózsi lesz.

Májusi napfürdő

Forgácsok

— Hallotta — kérdezté a híres és ugyanannyira híu tenorista, — ahogy tegnap a magas C-t énekeltem.

— Csodaszép volt, valóban szép volt. Félhanggal még túl is szárnyalta a magasságot.

*

— Papa? kérdezi Béluska ebéd közben. Mit jelent ez a szó: autódidakta?

— Autódidakta az olyan ember fiam, aki tanító nélkül tanul.

Béluska pillanatig gondolkodik, aztán megszólal:

— Jó, jó, de ki üt a körmére, hogy ha tanulás közben hibát csinál?

*

Öreg nyugdíjasok beszélgetnek.

— Jaj — panaszkodik az egyik, — ez a fene reuma a lábamban nem akar javulni.

— Próbálkozzon meg fürdővel, kolléga úr!

— Jaj, az is hiába van. A mult évben már vettem egy fürdőt, de az sem segített.

*

— Papa, leesett a barométer!

— Nagyon?

— Igen, kettévált.

*

A fiatalember, aki először szerelmes és boldog, ezt kérdezi szerelmétől:

— Mondd drágaságom, miből vetted észre, hogy viszonzszeretsz engem?

A leány:

— Kezdtém bosszankodni, ha valaki a fülem hallatára azt mondta rólad, hogy szamárvagy.

*

Farkas úr, kocakiránduló, az erdei úton találkozik egy emberrel. Néhány szót váltanak egymással, mindegyik megkérdézi a másiktól: hová?

— Csomagot viszek a szomszéd faluba a postára — mondja az ember.

— Hát még postahivatal sincs a maguk falujában.

— Dehogyan nincs — hangzik a válasz, — de a postás sem vesz éntőlem se tejet, se zöldséget.

*

Simonfainé asszony amellett hogy kövér, az áruházak réme. A napokban kesztyűt akart vásárolni s miután két óra hosszat próbálta egyik párat a másik után, végül is a segédhez fordult:

— Fiatalember, önnel semmire sem lehet menni. Küldje ide kérem az üzletvezetőt, talán neki nagyobb tapasztalatai vannak a vásárlókkal szemben!

— Ez biztos, nagyságos asszonyom, mikor önt belépni látta, azonnal eltűnt.

„*Ude,
hibátlan arcbőr...*”

Nem igaz, hogy a tökéletesen szép arcbőr csak egyesek kiváltsága. Nem áll az sem, hogy a helyes arcápolás különböző költséget, időt és fáradságot okozna.

Az Elida Ideal Nappali Creme rendszeres használata segít ópoltnak és szépnek lenni. Hamamelis tartalma az arcbőrre rendkívül jótékony hatású.

ELIDA
IDEAL
CREME

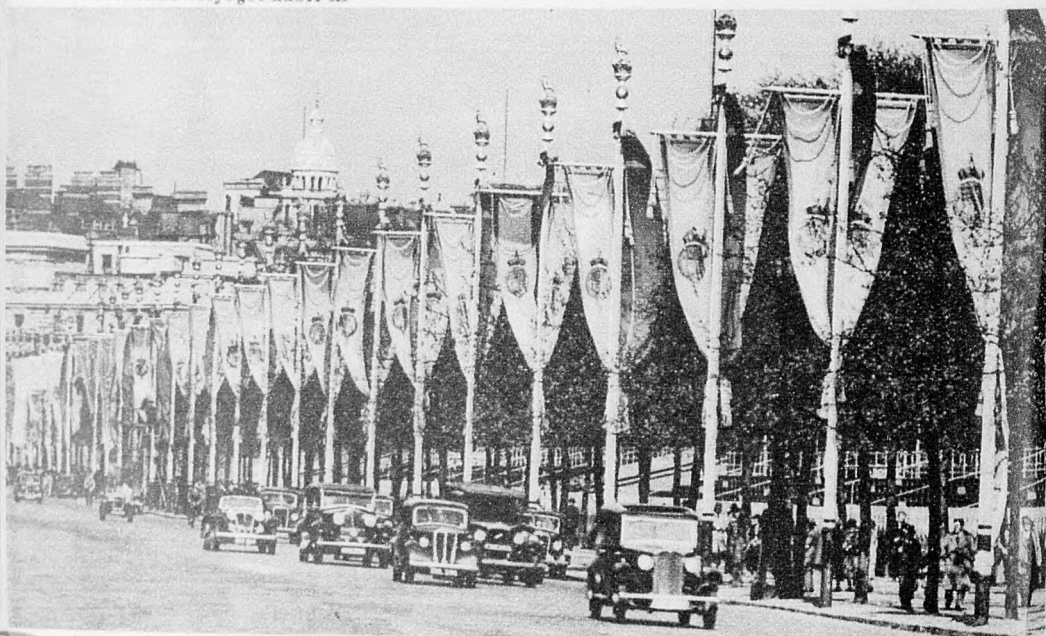
AZ ANGOL KORONÁZÁS

Az angol posta 1½ pennys koronázási bélyeget adott ki

Fellobogzott londoni uca a koronázás alkalmából

VI. György angol király és
Erzsébet királyné

RÁDIÓMŰSOR (május 16-22-ig)
ÉS ISMERTETŐ CIKKEK

kalmából

IBAB

BUDAPEST I.

8.30 : Hírek.

9—9.55 : Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.

10—11.25 : Egyházi ének és szentbeszéd a belvárosi főplébániatemplomból. A szentbeszédet mise közben P. Badalik Bertalan szentdomokosrendi tartományfőnök mondja. Énekel a templom énekkara Harmath Arthur vezetésével. Perényi Géza : F-dur mise ; Introitus : Alleluja, Sequentia, Gregorián korális ; Offertorium : Király Péter ; Confirma hoc Deus. Communio : Gregorián korális. Orgonál Kereszty Jenő.

11.30—12.20 : Evangélikus istentisztelet a bécsikaputéri templomból. Prédikál dr Varsányi Mátyás budavári lelkész. Énekszámok a Dunántúli énekeskönyvből : 236., 241., Himnusz és 290. Orgonál Várkonyi Endre. Énekel a Budai Evangélikus Egyházi Énekkar Mikus-Csák István vezényletével.

12.25 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.35 : Közvetítés a főiskolai evezős bajnokságról. Beszélő Budinszky Sándor, Machán Tibor és Pluhár István.

1.00 : Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

1. Beethoven : Prometheus, nyitány ; 2. Purcell : Három régi tánc ; 3. Mozart : Les petits riens, balett ; 4. Gluck—Mottl : Balettszvit ; 5. Schubert : Rosamunda, balett).

2.00 : Hanglemezek.

1. Mozart : Bölcsődal (Elisabeth Schumann) ; 2. Paganini—Liszt : Vadászat (Carlo Zecchi) ; 3. Verdi : Trubadur-részlet (Rauta Waara, Margarete Klose, Peter Anders, Eugen Fuchs) ; 4. Saint-Saens : Phaeton, szimfónikus költemény (Société des Concerts du Conservatoire, vez. Coppola) ; 5. Verdi : Rigoletto, részletek (Nanny Bischof, Peter Anders, Hans Reinmar) ; 6. Brahms : Bölcsődal (Basillides Mária) ; 7. Csajkovszkij : Melódia (Huberman Bronislaw) ; 8. Wagner : Rajna kínese, zárójelenet (Friedrich Schirr).

2.45 : „Egészségügyi Kalendárium.” Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye. Felolvassa Faragó Ferenc dr.

3.00 : „A 2500-ik gazdasági népkönyvtár.” Gábos Dénes dr mezőgazdasági szakiskolai igazgató előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádió-előadássorozata.)

3.50 : Rigó Jancsi és cigányzenekara.

4.30 : Az Országos Magyar Történeti Múzeum megnyitása. Közvetítés a Nemzeti Múzeumból. Beszélők : Bartha Dénes dr és Ortutay Gyula dr. (Közművelődési előadássorozat. — Viaszlemezfelvétel.)

5.00 : A Mária Terézia 1. honvédgyalogezred zenekara. Vezényel Fígedy Sándor.

1. Flotow : Márta, nyitány ; 2. Fráter Béla : Harcidal ; 3. Aston—Ketelbey : Zenei vázlatok, egyveleg ; 4. Yoshitomo : Utazás a föld körül, egyveleg.

6.00 : „Keresztény magyar hárfá.” Pünkösdi versek. Alszeghy Zsolt dr előadása.

6.35 : A rádió szalózenekara. Vezényel Bertha István. Közreműködik Bekéné Madaras Gizella (fütty) és Pikler Miklós (gitar és havaji gitar).

1. Strauss János : Asszonyháború, nyitány ; 2. a) Strauss János : Tavaszi hangok, keringő ; b) Ellerton : Scherzo (Madaras) ; 3. Dohnányi : C-dur rapszódia ; 4. Pikler Miklós gitárszámai : a) Len Fillis : Novelette ; b) Eddie

Rigó Jancsi

Bp. I-en 3.50-kor és
Bp. II-én 4.35-kor

(M. F. I.)

Lang: Foxintermezzo; c) Dick Donough: Fox; 5. Bizet: Spanyol szerenád; 6. a) Carnevali: Szállj le, kis lepkém; b) Ravina Kis bolero (Madaras); 7. D'Ambrosio: Nápolyi szerenád; 8. Pikler Miklós havai gitárszámái: a) Lyslie—Tamerlin: Slowfox; b) Robin—Holländer: Moonlight and Shadows; 9. Liszt: XIII. magyar rapszódia (hangszerelte Weiner Leó).

7.50: Sporteredmények.

8.00: „A régi szerető.” Népszínmű 3 felvonásban. Irta: Géczy István. Rádiószínpadra alkalmazta: Turchányi István. Zenéjét szerzette: botfai Hívös Iván. Rendező Gyarmathy Sándor. Vezényel Polgár Tibor.

Személyek: Gazdag Tóth István — Somlay Artur; Esztike, a leánya — Mednyánszky Magda; Major Borea, fiatal özvegy — Nagy Izabella; Misi — Jávor Pál; Teca — Somogyi Erzs; Meszeszlábú Kiss Józsi számadó csikós — Bársony István; Peti, tanyás — Bihary József; Biró — Köpeczi-Boócz Lajos; Juliska, leánya — Váry Gyöngyi; Zsuzsanna, Esztike öreg dajkája — Gazdy Aranka; Alvégi Zsótér Jancsi — Kubányi György; Marci — Szilassy Gyula; Péter — Thury Elemér; Első legény — Kédly Gyula; Második legény — Daniss Gyöző.

Utána kb.

9.50: Hírek.

10.15: Beszkárt-zenekar. Vezényel Müller Károly.

1. Strauss János: Denevér, nyitány; 2. Garami Béla: Részletek a „Fehér-fekete” c. operettből; 3. Waldteufel: Eljen a tánc, keringő; 4. Lacombe: Tavasz szerenád; 5. Kételbey: a) Holdas éjjel az erdőben;

b) Hegyi manók felvonulása; 6. Strauss János: Pizzicato-polka; 7. Pécsi József: Spanyol díszörség, induló.

11.20: Jávor Sándor jazz-zenekara játszik.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

3—3.45: Hanglemezek.

1. Dostal: Fall Leó-egyveleg (Marek Weber és zenekara); 2. Brodsky Miklós: Play it again (Albert Sandler és zenekara); 3. Sztepat—Szécsén: Marusja, tangó (Kalmár Pál); 4. Brodsky Miklós: Sing something in the morning (Albert Sandler és zenekara); 5. Deutsch—Szécsén: Valahol már láttam én magát, keringő (Kalmár Pál); 6. Egyveleg Bing Crosby számaiból (New Mayfair-zenekar); 7. Benatzky: Grinzing, keringőparafrázis (Jack Hylton és zenekara); 8. Waller—Turnbridge: Please, teacher, egyveleg (New Mayfair-zenekar); 9. Sievier—Wark: Tulip time, egyveleg (New Mayfair-zenekar).

4.35—5.00: Rigó Jancsi és cigányzenekara.

6.50—7.15: „A bazsarózsa.” Natter-Nád Miksa előadása.

7.20—7.45: „Német grafikusok a Szépművészeti Múzeumban.” Héjjas János dr előadása.

8.10—8.20: Hírek, lóversenyeredmények.

8.25—9.30: Hanglemezek.

1. Beethoven: Fidélío, nyitány (B. B. C. szimfónikus zenekar, vez. Bruno Walter); 2. Bach J. S.—Stokowski: Részlet a „János-passió”-ból (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski); 3. Vieuxtemps: IV. hegedűverseny, d-moll (Jasa Heifetz és a londoni szimfónikusok, vez. Barbirolli); 4. Massenet: Festői jelenetek II. és IV. tétel (londoni Palladium-zenekar, vez. Richard Crean); 5. Wagner: Istenek alkonya — Siegfried rajnai útja (newyorki filharmónikusok, vez. Toscanini).

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 május hó 16-án, vasárnap, a HAS 3 hívójeles adón, 19.52 méteres hullámhosszon, 15.370 kilocikluson

Délután 3—4 óráig.

1937 május hó 16—17-én, vasárnapról hétfőre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson

1—2 óráig.

A közvetítőállomások műsorát ezúttal a 45. oldalon közöljük.

Natter-Nád Miksa

6.50-kor Bp. II-6n (Magyar Foto Stúdió f.)

BUDAPEST I.

9.30: Hírek.

10—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd a budavári koronázó főtemplomból. A szentbeszédet mise közben Tomek Vince dr. kegyesrendi házfőnök mondja. Énekel a templom énekkara. Énekek: a) Sugár Viktor: Harsonajelek; b) Liszt Ferenc: Esztergomi mise; c) Változó részek a Graduale Romanum szerint; d) Himnusz. A magánzólamokat éneklék: Szabó Ilonka, Thury Gizella, Laczó István, Mally Győző. Orgonál Várhelyi Antal. Vezényel Sugár Viktor.

11.15—12.15: Unitárius istentisztelet a Koháry uccai templomból. Prédikál Józán Miklós püspöki vikárius.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Moniuszko: Halka, nyitány; 2. Kodály: Galántai táncok; 3. Moszkovszkij: III. szvit; 4. Pedrello: a) Velencei szerenádj; b) Álarcos menet; 5. Ippolitov—Ivanov: Kaukázusi vázlatok; 6. Lanner: A kérők, keringő.

Közben kb.

1.10: „Olasz-magyar barátság.” Dr. Gerevich Tibor egy. tanár rádiókrónikája.

2.00: Hanglemezek.

1. Dohnányi: Ruralla Hungarica II. tétéle (londoni szimfonikus zenekar, vez. Dohnányi Ernő); 2. Erkel: Bánk bán, ária (Halmos János); 3. Hubay: V. csárdajelenet (Hugo Kolberg); 4. Erkel: Bánk bán — Bortal (Palló Imre dr); 5. Kodály: Hány János, palotás (Operaház zenekara, vez. Rékai Nándor); 6. Sztrojanovits Jenő: Ninon, bor-

dal (Csóka Béla); 7. Rákóczi-induló Liszt fejlődőzésében (Mark Hamburg); 8. Dohnányi átirata: a) Valaki jár udvaromon; b) Tanuld asszony (Szedő Miklós dr); 9. Lavotta Rezső: Rég volt (Nagy Margit); 10. Ej, haj, gyöngyvirág (Csiky átirata, Szedő Miklós dr); 11. Kodály: Hány János: a) Hogyan tudtál, rózsám; b) Hej, két tyúk kom tavalyi (Nagy Izabella); 12. Ellopták szívemet, régi magyar virágének, Csiky J. átirata (Szedő Miklós dr); 13. a) Nem messze van ide; b) Végigmentem a... Bartók Béla gyűjteményéből (Medgyaszay Vilma); 14. Kacsóh: János vitéz, részletek (Cselényi József és Szedő Miklós dr); 15. Jacobi: Leányvásár, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr); 16. Jacobi: Sybill, kettős (Szabó Lujza és Szedő Miklós dr).

3.00: Harsányi Gizi mesél.

3.50: Kecskeméti Polgári Daloskör. Vezényel Kremán Sámuel. 1. Beethoven: Isten dicsősége; 2. Mozart: Szárnyain az áhitatnak; 3. Schubert: Bölcsődal; 4. Liszt: Magyar ünnepi dal (zongorán kísért Szőke László dr); 5. Koudela Géza: Babilonnak vizeivel lett; 6. Lányi Viktor: Dal; 7. Megkötöm a lovam (dr. Török átirata); 8. Kodály: a) Huszt; b) Két kéne elvenni; 9. Megkondult a kecskeméti... (Horváth Ákos dr. átirata).

Schwab Miklós

(Photomaton)

4.45

4.15: „Kanadai magyarok.” Irta: Kovácsné Páll Rózsa, kanadai lelkes felesége. (Felolvasás.)

4.45: Schwalb Miklós zongorázik. 1. Bach: g-moll preludium és fuga; 2. Brahms: Változatok és fuga egy Händel-témára.

5.20: D'Annunzio, a költő.” Horváth Béla előadása.

5.50: Magyar Imre és cigányzenekara.

6.50: „Pünkösdi rózsa.” Móricz Zsig-

mond elbeszélése.

7.20: Szalónötös.

1. Elgar: Szerelmi üdvözet; 2. Godard: Orosz tánc; 3. Micheli: Serenata eleganta; 4. Borodin: Notturmo; 5. Kreisler: a) Szerelmi bánat; b) Bécsi keringődal; 6. Rubinstein: Melódia; 7. Nádai Béla: Szerenád; 8. Lehár: Arany, ezüst, keringő; 9. Friml: Orosz románc; 10. Jensen: Szerenád; 11. Sárkány: Gavotte all' antica; 12. Saint-Saens: A hatyru; 13. Dohnányi: Gavotte és Musette.

Közben kb.

8.10: Sporteredmények.

8.45: Rápolthy Anna és Timár József előadóestje. Rendező: Csanády György.

9.25: Hírek.

Rápolthy Anna
(Vajda M. Pál f.) 8.45

Timár József
(Papp Rezső f.)

9.45: Székely Dezső jazz-zenekara játszik.

10.40: Hírek német nyelven.

10.45: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Ferencsik János. 1. Haydn: Esz-dur szimfónia (londoni I. szimfónia); 2. Mozart: Német táncok; 3. Schubert—Dohnányi: Moments musicals; 4. Strauss János: Császár-keringő.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

4.45—5.45: Hanglemezek.

1. Bonin: Dal (Notta-Jo); 2. Bocherini—Kreisler: Allegretto, csellószólo (Antoni Sala); 3. Foster: Swanee river (Bing Crosby); 4. Kreisler: Kis bécsi induló (Fritz Kreisler és Hugo Kreisler); 5. Fragson—Christine: Reviens, keringődal (Jeanette McDonald); 6. Yradier: A galamb (haváji kettős: Key French és Billy Berendt); 7. Novello: Love made the song, slowfox (Elliot-zenekar); 8. Depret: Tavasz üdvözet, keringő (bécsi Bohème-zenekar, fütty: Guido Gialdini); 9. Heiman—Suisse: Jazz-nocturno (Victor Young és Brunswick, zenekar); 10. Williams: Ukulele lullabay, slowfox (fütty: Guide Gialdini); 11. Tranchant: Tourne et vire (Lucienne Boyer); 12. Siczinsky: Wien du Stadt meiner Träume, bécsi dal (haváji gitár, Berolina-zenekar); 13. Gordon—Rever: Good night my love, slowfox (Hal Kemp zenekara); 14. Harmonikaegyveleg (Geraldó és zenekara); 15. Varney: Kolibri-keringő, dal (Lucrezia Bori); 16. Grosz—Kennedy: The miller's daughter Marianne, slowfox (Ambrose és zenekara); 17. Freed—Brown: We're together again (The Marry Macs együttes); 18. Alter—Swanstrom: I'm all in, foxtrott (Ambrose-zenekar).

7.40—8.05: „Nagy Budapest.” Har-
rer Ferenc dr előadása.

9.05—9.20: Hírek, lóversenyeredmé-
nyek.

9.25—10.15: Farkas Jenő és cigány-
zenekara muzsikál.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Betyár mulatság, csárdás (ifj. Berkes Béla és zenekara); 2. Faulwetter : Induló (1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Richárd); 3. Jessel : A városörtség felvonul (szalónzenekar); 4. Baptiste—Alexander : A víg füttyös (Bijou harmónikazenekar); 5. id. Strauss János : Terepere polka (berlini filharmonikusok, vez. Gross).
kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Régi szép majálisok.” Irta Papp Miklós. (Felolvasás.)

10.45 : „Nyári színek és anyagok.” (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Szmirnov Szergej balalajkazenekara.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : A rádió szalónzenekara. 1. Stolz : Dunai álmok, koncertkeringő; 2. Wassil : Giordino abandonato; 3. Myddleton : A néger álma; 4. Fehérvári Miklós : Keringő; 5. Rajter Lajos : I. verbunkos szvit; 6. Jacobi : Sybill, egyveleg; 7. Losonczy Dezső : Verbunkos.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyam hírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Tavaszi a halak közt.” Mészáros József előadása.

5.30 : Friss Antal gondokázik, zongorakísérettel. 1. Corelli : Szonáta négy tételben; 2. Lalo : Orosz dalok; 3. Popper : Mazurka g-moll; 4. Paradis : Sicilienne; 5. Ravel : Habanera; 6. Albeniz : Malaguena.

6.00 : „Légoltalmi negyedóra.” (Az Országos Légvédelmi Parancsnokság közleménye.)

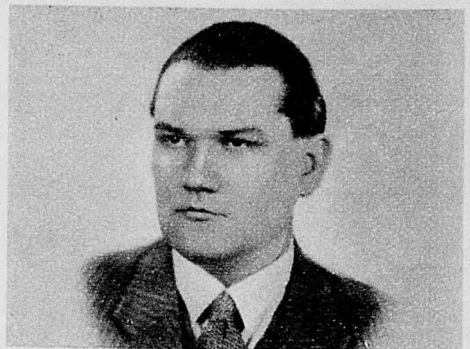
6.20 : Horváth Rezső és cigányzenekara.

Közben

6.45—7.00 : „Főiskolai nyári tanfolyamok Magyarországon és Londonban.” Hausler Gusztáv előadása.

7.30 : „A költők és a pénz.” Szerb Antal dr. csevegése.

8.00 : Operett-részletek. Előadja a Budapesti Hangverseny Zenekar. Közreműködik Herendy Manci és Szücs László. Vezényel Török Emil. I. rész. 1. Kálmán Imre : A montmartrei ibolya, részletek; 2. Kálmán Imre : a Hulló csillagok, dal;

5.00

Mészáros József

(Párisi foto)

b) Dal a „Marica grófnő”-ből (Szücs);
3. a) Jacobi: Leányvásár — Lucy dala; b) Szirmai Albert: Alexandra, dal (Herendy); 4. Fall Leó: Pompadour, kettős; 5. Buttykay: Ezüst sirály, részletek; 6. II. rész: Lehár-operettek; 1. Paganini, hegedűszóló és balett a II. felvonás finaléből; 2. a) A mosoly országa — barackfavirágdal; b) Giuditta, dal (Szücs); 3. a) Éva belépője; b) Luxemburg grófja — Angela belépője (Herendy); 4. Luxemburg grófja, kettős; 5. Cárcevic, részletek.

Szünetben kb.

8.40: Hírek.

9.30: Hírek.

9.45: Hanglemezek. 1. Wieniawski: d-moll hegedűverseny (Jasa Heifetz és a londoni filharmonikusok, vez. Barbirolli); 2. Grieg: a-moll zongora-verseny (Ignaz Friedmann).

Közben kb.

10.05: Időjárásjelentés.

10.50: Olasznyelvű ismertetés az olasz királyi és Abesszin császári pár látogatásáról.

Friss Antal

(M. F. I.)

5.30

DÉCIBÁB

11.00: Bohrandt Lajos és Weidinger Ede szalón- és jazz-zenekara játszik. 1. Löhr: Kacagó tavasz, keringő; 2. Kálmán Imre: A ckcagói hercegnő, egyveleg; 3. Recktenwald: Bécsi schramlinál; 4. Castrucho: Két tangó; 5. a) Noiburg: A little bit lator on, slowfox; b) Handmann: Bye, bye baby, foxtrott.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.30—6.55: Francia nyelvoktatás. (Garzó Miklós dr.)

7—7.25: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági főlórája.

7.30—7.55: Grieg: c-moll zongora-hegedű szonáta. Előadja Arthur Loeser és Tosche Seidel. (Hanglemez.)

8—8.25: „A tudomány műhelyéből.” (Felolvasás.)

A közvetítőállomások (Nylregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolec 208.6 m, Pécs 204.2 m) e heti műsora:

VASÁRNAP, MÁJUS 16:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, MÁJUS 17:

Egész nap azonos Buda-pest I. műsorával.

KEDD, MÁJUS 18:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 7 óráig azonos Budapest I. műsorával.

7 órától 7.25-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, MÁJUS 19:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, MÁJUS 20:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, MÁJUS 21:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, MÁJUS 22:

Reggel 6.45-től kb. d. u. 6.30-ig azonos Budapest I. műsorával.

6.30—6.55-ig azonos Budapest II. műsorával. Utána azonos Budapest I. műsorával.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Dankó Pista : a) Nem jó mindig ; b) Még azt mondják ; c) Nem fúj a szél, csárdások (Magyar Imre és zenekara) ; 2. Fricsay : Az 1. honvédgyalozezred indulója (1. honvédgyalozezred zenekara, vez. Fricsay Richard) ; 3. Avignon : A platánok alatt, mazurka (Robert-zenekar) ; 4. Eilenberg : Kis koboldok (Odeon-zenekar) ; 5. Dubourgh : Apacstánc, keringő (Scala-zenekar, vez. Mayrhauser).

kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : Genf szabadságharca és Royau-me anyó." Irta: Csillay Kálmán. (Felolvasás.)

10.45 : „Clara Barton.” (Az első harctéri ápolónő az amerikai polgárháborúban.) Irta: Menyhárd Irén dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Kéthelyiné Wakots Margit énekel, zongorakísérettel.

1. a) Rékai Nándor : Mikor láttam ; b) Szabados Béla : Szedjük életünk virágát ; c) Kodály : Kocsi, szekér ; d) Vaszy Viktor : Tavasz elé ; 2. a) Henschl : Hajnali himnusz ; b) Nevin : Szép tavasz hajnalon ; c) Noseda : Vágyódás ; d) Quilter : Szerelmi hőlcelet ; 3. Dienzl : a) Tavasz dal ; b) Liliomszál ; c) Papp Zoltán : Szomszédunkban ; d) Igyártó Zoltán : Az én uram.

12.30 : Hírek.

12.45 : Sándor János hegedül, zongorakísérettel. 1. Veracini—Ponte : F-dur capriccio ; 2. Fernandez—Arbos : Spanyol tánc ; 3. V. Ranzato : Gáláns szerenád ; 4. Hubay Jenő : Plevna, nóta.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30 : Hanglemezek.

1. Nutile : Mama mia, che vo sape, nápolyi dal (Shipa) ; 2. De Falla : Jota (Carmen Gombeau) ; 3. Dvorzsák—Kreislér : Tánc (Fritz Kreislér) ; 4. Donaudy : O dei nidi d'amore (Gigli) ; 5. De Falla : Nana, spanyol bőlesódal (Carmen Gombeau) ; 6. Fioco : Allegro (Yehudi Menuhin) ; 7. Buzzi : Mal d'amore (Joseph Schmidt) ; 8. Padilla : La violetera (Lucrezia Bori) ; 9. Glazunov—Kreislér : Spanyol szerenád (Fritz Kreislér) ; 10. De Curtis : Canta pe me (Gigli) ; 11. De Falla : a) Asturiana ; b) Polo (Carmen Gombeau) ; 12. Elgar : La capricieuse (Yehudi Menuhin) ; 13. Bracco—Barthelémy : Pesca d'amore (Tito Schipa) ; 14. De Falla—Kreislér : El pano moruno ; b) Cancion (Carmen Gombeau) ; 15. De Falla : Spanyol tánc „A rövid élet” c. táncjátékból (Fritz Kreislér) ; 16. Brogi : Velencei látomás (Titta Ruffo) ; 17. Buzzi : Lolita (Joseph Schmidt) ; 18. Gossec—Burmester : Gavott (Vasa Prihoda).

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : A rádió diákfélórája : „Féljen-e a gyermek az állattól?” Szilády Zoltán dr előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

K. Wakots Margit (Mendtlk foto)

12.05

5.00 : „Velece a 18. században.” Hoffmann Edit dr előadása.

5.30 : A rádió szalózenekara.

1. Poldini: „A vadróza” c. tündérvjáték nyitánya (hangszerelte Polgár Tibor); 2. Micheli: Álomkép; 3. Strauss János: Részletek a „Denevér” c. operettből; 4. Stefániai Imre: Vidallita; 5. Lehár: Dunai legendák, keringő; 6. Humphries: A régi zenélő óra; 7. Fall Leó: Részletek a „Sztambul rózsája” c. operettből; 8. Bortkiewicz: A baromfiudvarban.

6.35 : „A cantervillei kísértet.” Hangtök egy felvonásban. Oscar Wilde elbeszélése nyomán írta: Irmtraut Hugin. Fordította: Halász Gyula. Rendező Csanády György.

Személyek: A kísértet — Pethes Sándor; Lord Canterville — Bárdi Ödön; Hiram Otis — Kürthy György; Otisné — Harsányi Gizi; Washington — Turányi Alajos; Virginia — Hollós Melitta; Első iker — Vitéz István; Második iker — Primusz István; Fred — Rákosi Pál; Umneyné — Hahnel Aranka; Ellinor — Somogyi Rózsi.

7.25 : Dénes József és cigányzenekara.

Közben kb.

8.00 : A rádió külügyi negyedórája.

8.55 : Hírek.

9.15 : Az Operaház előadásának ismertetése. (I., II., III. felvonás.)

Sándor János

(Párisi foto)

12.45

9.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „Siegfried.” (III. felvonás.) Zenedráma három felvonásban. Zenéjét és szövegét írta Wagner Richard. Fordította Lányi Viktor. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László.

Személyek: Siegfried — Závodszy Zoltán; Mime — Somló József; A yándor (Wotan) — Losonczy György; Alberich — Maleczky Oszkár; Fafner — Koréh Endre; Brünhilde — Huszka Rózsi; Erdei madár hangja — Sándor Erzsi; Erda — Némethy Anna.

Utána kb.

10.40 : Időjárásjelentés.

10.45 : Kertész Miklós jazz-zenekara játszik.

Közben kb.

11.00 : Hírek francia és olasz nyelven.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

5.15—5.40 : Olasz nyelvoktatás (Galerani Bonaventura).

5.45—6.10 : Munkásfélóra. (Feloivásás.)

6.15 : Az Operaház előadásának ismertetése.

6.30 : Az Operaház előadásának közvetítése. „Siegfried.” (I. és II. felvonás.) Zenedráma három felvonásban. Zenéjét és szövegét írta Wagner Richard. Fordította Lányi Viktor. Vezényel Failoni Sergio. Rendezte Márkus László. Személyek lásd Bp. I. 9.30-kor.

Az I. felvonás után kb.

7.45 : Hírek.

A II. felvonás után kb.

9.15 : Hírek.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 május hó 19—20-án, szerdáról esütörtökre virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32.88 méteres hullámhosszon, 9125 kilohertuson

1—2 óráig.

Marek Antal

10.20

(Foto Elit)

BUDAPEST I.

6.45: Torna

Utána: Hanglemezek.

1. a) De szeretnék rámás csizmát viselni; b) Túlsó soron esik az eső; c) A csizmámon nincsen kéreg (Kiss Lajos és cigányzenekara); 2. Bachó: Induló (1. honvégyalozred zenekara, vez. Fricsay Richárd); 3. Strauss József: Asszony szív, polka (berlini városi zenekar, vez. Schillings); 4. Eilenberg: A fülemile és a béka (Paul Godwin zenekara); 5. Erichsen: Tengerészkerítő (Odeon harmonikanegyves).

kb.

7.20: Étrend, közlemények.

10.00: Hírek.

10.20: „Kazinczy a Spielbergben.” Irta: Marék Antal dr (Felolvasás.)

10.45: „A könyv és a gyermek lelki fejlődése.” Irta: Szondy György dr. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A rádió szalonzenekara.

1. Hruby: Indulógyveleg; 2. Huszka Jenő: Álmodok, álmodok, dal; 3. Szekeres Ferenc: Bolero; 4. Kondor Leó: A lélek hangja, dal; 5. Kreisler: Szerelmi öröm; 6. Müller P.: Fantázia a „Paloma” dalra; 7. Kigyósi Árpád: Indián intermezzo; 8. Delibes: Részletek a „Sylvia” balettéből.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Sovánka György és cigányzenekara.

2.40: Hírek.

3.00: Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15: „Régi mesterségek feltámadása.” Náda Pál előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Lindbergh átrepüli az óceánt.” Vitéz Hefty Frigyes előadása a 10. évforduló napján.

5.25: Heinemann Ede jazz-zenekara játszik.

6.15: „Szólészeti időszerű tanácsadó.” S. Bíró Géza ny. főtisztartó előadása. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata.)

6.35: Meiszner János fuvolázik, zongorakísérettel. 1. G. Hüe: Gigue; 2. Gluck—Kreisler: Melódia; 3. Heinemeyer: Orosz ábránd.

7.00: Tormay Cecil emlékezete. „A magyar asszony.” Elmondja P. Bangha Béla dr. „A magyar ironó.” Elmondja Kállay Miklós dr. Részletek Tormay Cecil műveiből. Felolvassa: Zala Karola.

7.45: A dán Európa-hangverseny ismertetése.

8.00: Dán Európa-hangverseny közvetítése Kopenhágából. 1. Fini Henriques: Voelund, a kovács, előjáték. 2. Knugade Riisager: Versenymű vonószekarra, trombitaszólóval. Előadja a dán állami rádió zenekara, vezényel Erik Tuxen. 3. Carl Nielsen: Szimfónia szoprán- és bariton-szólóval. Előadja a dán állami rádió zenekara, vezényel Launy Groen-dahl.

9.05: Hírek.

9.25: Hanglemezek.

1. Hudson—Kuthy: Verkli szól... (Weygand Tibor, Buttola tánczenekar); 2. 1937 íngót táncol (Szedő Miklós dr, Lecuona—Lukács—Rezes zenéje, Fonó—Szécsen szövege); 3. Pethes Parádé (énekes paródiák, Pethes Sándor előadása, Polgár Tibor zenéje); 4. Buttola: Szíved az én szívem, keringő (Szabó Miklós, Harmath szövege); 5. Új foxtrott ritmusok (Nádas—Szomor—Komjáthy—Szlatinay zenéje, Buttola-zenekar); 6. Fries Károly: Tangó a „Romantikus asszony” c. vígjátékából (Szabó Miklós, Szántó—Szécsen szövege); 7. Hajdu: Két dal a „Rád bízom a feleségem” c. filmből (Weygand Tibor, Zágón István szövege); 8. 1937 keringőt jár (Szedő Miklós dr, Buttola—Sally—

Komjáthy—Györkönyi zenéje, Harmath—Dénes—Radó—Szécsén szövege); 9. Fries: Oly szerelmes vagyok, carioca fox (Weygand Tibor, Szántó—Szécsén szövege); 10. Kálmán: Dal és lassú fox a „Josephine” c. operettből (Szabó Miklós, Lányi Viktor szövege).

10.00: Időjárásjelentés.

10.05: Gitár-est (1937 március 23-i műsor megismétlése viaszlemezfelvételről). Rendező Náday Béla. Vezényel Bertha István. Közreműködik Nagy Izabella (ének), Végh István (hegedű), Friss Antal (gordonka), Varga Istvánné, báró Jeszenszky Lea, Náday Béla, Odry Zuard (gitár) és Nagy Olivér (celesta).

1. Czibulka: Stefánia-gavott (hegedű, gordonka, celesta, gitár); 2. Gassy—Náday: Karácsonyi dal (ének); 3. Nevin: Narcissus (együttes); 4. Sedas—Kiszely: Mexikói népdal (ének); 5. Massenot: Elégia (együttes); 6. Clutsam—Bertha: Néger búcsódal (ének); 7. Náday—Bertha: Zenélő óra (együttes); 8. Sorelle—Harsányi Zsolt: Altatódal (ének); 9. Valansin: Menüett (együttes); 10. Náday: Szerenád (ének); 11. Bertha: Tangó (együttes); 12. Doelle—Szécsén: Nyíló orgonák (ének).

11.05: Guillaume Árpád németnyelvű előadása. „Ungarische Kriegs-poesie.” (Magyar háborús költészet.)

11.20: Lakatos Vince és cigányzenekara muzsikál, Kalmár Pál énekel. Dalok. Szentirmay: Csak egy kislány; Sas Náci: Mikor eszembe jutsz, mintha tavasz volna; Sándor Jenő: Imádság már az is (Jávor szövege); Erőss Béla: Keress egy; Almásy József: Kévék pora száll az égbe (Jékey Vilma szövege); Kondor Ernő: Zöldablakos kicsi ház.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.15—6.40: Balázs Gyula dr magyar nótákat zongorázik.

6.45—7.15: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

8—9.00: Hanglemezek.

[1. a) Házunk előtt; b) Esik eső; c) Réten, réten, csárdások (Cselényi József); 2. Erőss Béla: Vannak el nem csókolt csókok (László Imre); 3. Kalmár Tibor: a) Megy a kocsi; b) A szögédi sürgönypóza; c) A szeretóm duanántúli, csárdások (Ifj. Berkes Béla és cigányzenekara); 4. László Imre: Sajó kutyám (Takáts szövege, László Imre); 5. Kertész Zsigmond: Hallok, Zuzsika (Kalmár Pál); 6. a) Jó estét kívánok; b) Pénteken este, szombaton este; c) Nem vagy legény, Berel, csárdások (Magyar Imre és cigányzenekara); 7. Pátria parádé, I. és II. rész.

V. Hejty Frigyes mondja ma délután 5 óra-kor elhangzó előadásáról:

— Ritkán keltett még esemény a művelt világ körében akkora visszhangot, mint Lindbergh emlékezetes óceánrepülése, melynek 20-án van decennáriuma. Az az óriási lelkesedés, mely a fiatal amerikai pilóta bravúrájának nyomán támadt, egyik ámulatból a másikba ejtő eredményesorozattal lendítette előre a repülés ügyét, napról-napra új nevet dob a felszínre, de Lindbergh nevének népszerűségével talán csak Blieriot versenyezhetett.

Az a szomorú dráma, mely egy egész nemzet dédelgetett fiának családi életét dülta fel, nem törhette meg a nagyszerű aviatikus lelki erejét — páneurópai transzkontinentális járatok kikísérletezése kapcsán, az Atlanti után a Csendes óceánt is ismételtén átrepülte. Mégis minden idők legnagyobb teljesítménye marad első óceáni bravúrija, melyet a pilóta szemüvegén és érzésin keresztül ismertetek a rádió közönségével.

(Alpár Gitta, Honthy Hanna, Latabár Kálmán, Szabó Miklós, Weygand Tibor); 8. Szív és szerelem tangónyelven, I. rész — Gyöngy—Hajdu—Buday zenéje, Mihály—Zágon—Szécsén szövege — (Szedő Miklós dr); 9. De Fries: Mi lenne most (Szántó—Szécsén szövege), angol keringő (Odeon tánczenekar, Kalmár Pál); 10. Buday Dénes: Nem tudom, slowfox (Szécsén szövege, Kalmár Pál); 11. Erdélyi Mihály: Sárgaréz, indulófox (Weygand Tibor); 12. Polgár Tibor: Várni, angol keringő (Weygand Tibor); 13. Friml—Polgár: Indián szerelmi dal, slowfox (Szedő Miklós dr); 14. Buttola: Tagadja le, tangó (Harmath szövege, Kalmár Pál); 15. Szlatinay Sándor: A leveleit mind elégetem, angol keringő (Füredi szövege); (Sebő Miklós); 16. Nádas Béla: Semmi az egész, slowfox (Weygand Tibor); 17. Foxtrot-rítmus, egyveleg (Sarkadi—Rozsnyay—Pártos—Buday zenéje, Iniczky—Vadnai—Györkösi stövege, Weygand Tibor).

9.05: Ügetőversenyeredmények.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 4. Bihari János : Mikor a pénze elfogyott, csárdás (Magyar Imre és cigányzenekara); 2. Induló (1. honvédegyalozred zenekara, vezényel Fricsay Richard); 3. Strobl : Levezőlap mazurka (francia katonazenekar, vez. Foret); 4. A szeszélyes zenélődoboz (zenekar); 5. Hall : Szelek násza, keringő (Loránd Edit zenekara).

kb.

7.20 : Étrend.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Időszerű szemle.” (Felolvasás.)

10.45 : „Beteg ember kezelése egészséges ember vérével.” Irta: Barabás Zoltán dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Hanglemezek.

1. Ketelbey : Gnómkó indulója (Ketelbey koncertzenekar); 2. Combelle : Ciprusi rapszódia, I. rész (szaxofón : Combelle); 3. Bál Ziehrernél, keringőgyveleg (Schneider összeállítása, Hans Bund zenekara); 4. Moret : Indián szerenád (Adolf Becker katonazenekara); 5. Sommerfeld : Három víg cimpora, galopp (xilofón : Walter Sommerfeld); 6. Howgill : Weymuthi harangok (angol kir. testőrség zenekara); 7. Strauss János : Perpetuum mobile (szimfónikus zenekar); 8. Kreisler : Szerelmi bánat, keringő (minneapolis szimfónikus zenekar, vez. Ormándy Jenő); 9. Zander : Tengerparti ábrándok (Marcel Palotti); 10. Metra : Szerenád-keringő (Paul Godwin-zenekar); 11. Friml : Szüzek tánca (Fritz Kreisler); 12. Godfrey :

A szólista öröme (angol katonazenekar); 13. Gruber : Mei Mutterl war a Weanerin (Heinz Huppertz és Marcell Palotti); 14. Kletsch : Kerge ujjak, fox (Ludwig Kletsch); 15. Blume—Lüling : Grün ist die Heide (vibrafónszóló; Beres-zenekar); 16. Robinson : My blue ridge mountain home, cowboydal (Vernon Dalhart és Carson Robinson); 17. Massenot—Godfrey : Szabady-induló (angol katonazenekar).

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel Rubányi Vilmos. 1. Eilenberg : Malom a Fekete erdőben; 2. Sibelius : Valse triste; 3. Puccini : Turandot, ábránd; 4. Gajári István : Paprikajancsi szerenád; 5. Csajkovszkij : Anyegin, ábránd; 6. Vincze Zsigmond : Szép vagy...

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : A rádió diákfélőrája : „Legidősebb Ráday Gedeon ifjúsága.” Gorzó Nándor előadása.

Rubányi Vilmos

(Vajda foto)

1.30

- 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
- 5.00: Csorba Dezső és cigányzenekara.
- 5.45: „A magyar-osztrák válogatott labdarúgó mérkőzésről.” Magyar Károly előadása.
- 6.00: Strauss János: Indulók és keringők. (Hanglemezek.) 1. Egyiptomi induló (Paul Godwin zenekara); 2. Acceleration, keringő (berlini filharmonikusok, vez. Kleiber); 3. Erzsébet-induló (Woitschach fúvószenekar); 4. „Thermen”, keringő (Dajos Béla zenekara); 5. Perzsa induló (berlini filharmonikusok, vez. Schleger); 6. Bécsi vér, keringő (Géczy Barnabás zenekara); 7. id. Strauss János: Radetzky induló (Woitschach fúvószenekar).
- 6.30: „Gazdaságpolitika a jó konjunktúrában.” Varga István dr előadása.
- 6.55: A rádió szalónzenekara. 1. Hruby: Ábránd Suppé műveiből; 2. Rust: Kínai teakereskedő; 3. Be-

- retvás Ferenc: Szvit; 4. Eördögh János: Rádió-scherzo; 5. Lehár: Szép a világ, egyveleg.
- 7.50: Beethoven IX. szimfóniájának ismertetése.
- 8.00: Beethoven IX. szimfóniája. Előadja a filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski. (Hanglemez.)
- 9.20: Hírek.
- 9.40: A rádió szalónzenekarából alakult szalónötös. 1. Schubert: Katonainduló; 2. Chopin: a-moll keringő; 3. Gershwin: The man I love, dal; 4. Grieg: a) Solvejg dala; b) Anitra tánca; 5. Kreisler: Szép rozsmaring; 6. Burmester: Szerenáda.
- 10.15: Időjárásjelentés.
- 10.20: Toll Jancsi és cigányzenekara muzsikál.
- 11.00: Hírek angol nyelven.
- 11.05: Berend Endre—Adler Tibor jazz-zenekara játszik.
- 12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

- 5.50—6.10: Csorba Dezső és cigányzenekara.
- 6.15—6.35: Gyorsirótanfolyam (Szlabey Géza).
- 6.40—7.10: Hanglemezek. 1. Paganini—Enescu: g-moll capriccio (Yehudi Menuhin); 2. Liszt: h-moll szonáta (Alfred Cortot).
- 7.15—7.40: „Az amerikai kapitalizmus hajnala.” Léderer Emma dr előadása.
- 8.20—8.40: Hírek.

Dr Lederer Emma
7.15-kor Bp. II-ről (Foto Frank, Wien)

BÉCIBÁB

Paul Robeson

5.00

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. a) Ezt a kerek erdőt; b) Nyisd ki babám az ajtót; c) Piros alma csüng az ágon, csárdások (Farkas Jenő cigányzenekara); 2. Lehár: Horthy-induló (1. honvédgyalogezred zenekara, vez. Figedy Sándor); 3. Ailbout—Niel: Volt egyszer két királyi gyermek (Leo Eysoldt zenekara); 4. Kálmán Imre: Falusi gyermekek, keringő (Walter Fenske zenekara); 5. Ailbout: Verébszerelem, vidám rheinländer (Odeon tánczenekar).

Kb.

7.20 : Étrend, közlemények.

10.00 : Hírek.

10.20 : „Zsoldos László elbeszéléseiből.” (Felolvasás.)

10.45 : „Mit nézzünk meg?” A Szépművészeti Múzeum magyar történeti festőinek gyűjteményét ismereti Balás Piri László dr. (Felolvasás.)

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05—1.30 : Állástalan Zenészek Szimfonikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.

1. Mendelssohn: Ruy Blas, nyitány; 2. Puccini: Bohémélet, ábránd; 3. Lehár: Arany és ezüst, keringő; 4. Hubay: Rózsacsárdás, hegedűszó; 5. Friml—Stothart: Részletek a „Rose-Marie” c. operettből; 6. Losonczy Dezső: Rapszódia két tételben; 7. Suppé: Könnyű lovasság, nyitány.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

Közben kb.

1.15 : Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.40—2.20 : Székely Mária zongorázik.

2.40 : Hírek.

3.00 : Árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.

4.15 : Mit üzen a rádió?

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : Marian Anderson és Paul Robeson hanglemezei.

1. Burleigh : Deep river (Robeson); 2. Boatner : Tramping (Andersen); 3. Dunbar—Johnson : Li'l Gal (Robeson); 4. Oh wasn't dat wide ribber, Burleigh átirata (Anderson); 5. I'm goin, to tell God all o'my troubles, Brown átirata (Robeson); 6. Sometime I fell like a motherless child (Anderson); 7. Parker : Take me away from the river (Robeson); 8. Heav'n, heav'n, Burleigh átirata (Anderson); 9. Kienner : Round the band of the road (Robeson).

5.30 : „Filmen a Föld körül.” Komor András csevegése.

6.00 : Pertis Jenő és cigányzenekara.

7.00 : „Ballag már a vén diák.” Az Emericana ballagásának ünnepe a Vigadóban. Beszélő Pluhár István.

8.00 : Harangszó az 1938. évi eucharisztikus év megnyitásának előestéjén a Bazilikából, Egyetemi templomból és Mátyás-templomból

Utána : A MÁV egyesített fúvós zenekar térzenéje a Halászbástyáról.

8.20 : Hírek.

8.40 : Hosszú Zoltán előadójestje.

9.10 : Csóka Feri és cigányzenekara.

10.00 : Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Rajter Lajos

1. Mozart : Figaro lakodalma, nyitány; 2. Hübler : Kürtnégyes. Előadja Eitler Artur,

Serafini Viktor dr, Sykora József és Lubik Zoltán. 3. Schumann : Keleti képek; 4. Ránky György : Bizánc, szvit; 5. Smetana : Lakodalmás jelenetek.

11.20 : Komor Géza jazz-zenekara játszik.

12.05 : Hírek.

BUDAPEST II.

6—6.25 : „Az ifjú lélek” Joó dr előadása.

6.30—6.55 : A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági féléórása.

7—7.55 : Hanglemezek.

1. Cornelius : A bagdadi borbély, nyitány (Mootl F. feldolgozása, berlini filharmónikusok, vez. Blech); 2. Dvorzsák : Az új világból, szimfónia e-moll (filadelfiai szimfónikus zenekar, vez. Stokowski).

8.05—9.15 : A rádió szalózenekara.

1. Offenbach : Orfeusz az alvilágban, nyitány; 2. Lehár : Részletek a „Kék mazur” c. operettből; 3. Grünfeld : Polka; 4. Szirmai Albert : Andaluziai szerenád; 5. Scassola : Karaván, intermezzo; 6. Brahms : Magyar táncok; 7. Losonczy Dezső : Mozi-mozaik, parodisztikus szvit; 8. Szenkár Dezső : Cigányvér, keringő; 9. Berény Henrik : Magyar tánc.

Szünetben kb.

8.20 : Lóversenyeredmények.

RÖVIDHULLÁMU MŰSOR

1937 május hó 22—23-án, szombatról vasárnapra virradó éjjel a HAT 4 hívójeles adóállomáson, 32,88 méteres hullámhosszon, 9125 kilocikluson Éjjeltől 1 óráig.

KULFOLDI MŰSOR

MÁJUS 16—22-IG

Vasárnap május 16

BEOGRAD (437 m). 18.30 A királyi gárda fúvózenekara. ♦ 20.00 Népdalok. ♦ 20.20 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.20 Táncclemezek. ♦ 22.35 Vendéglői zene. ♦ 23.15 Táncclemezek.

BERLIN (356 m). 19.00 Vidám lemezek. ♦ 19.40 Sport. ♦ 20.00 Nagy rádiózenekar és énekkar. ♦ 22.30 Lutter-táncczenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.05 Pozsony. ♦ 19.55 Mor. Ostrava. ♦ 20.25 Kassa. ♦ 20.40 Praha. ♦ 22.25 Pozsony. ♦ 22.40 Praha.

BRESLAU (315 m). 19.00 Hindenburgi madrigálkar, beutheni kamarazeneegyüttes. ♦ 20.00 Vetterling: Dorottya, operett. ♦ 23.05 Lutter-táncczenekar.

BRNO (325 m). 15.30 Praha. ♦ 17.10 Ének, cselló, zongora. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.55 Mor Ostrava. ♦ 20.40—23.30 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Julea Vazul zenekara. Közben 19.10 A nemzet órája. ♦ 19.30 Románia-énekkar. ♦ 20.05 Hangjáték. ♦ 21.10 Rádiózenekar. ♦ 21.55 Barbu Áca szoprán és Alexandrescu tenor.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 14.45 Nagy Izabella magyar dallamezek. ♦ 16.00 Lemezek. ♦ 18.00 Dalok, versek és táncok. ♦ 18.30 Szerenádok. ♦ 20.10 Vidám pünkösdi utazás. ♦ 22.30 Lutter-táncczenekar.

DROITWICH (1500 m). 21.05 Könyű zene dalokkal. ♦ 22.25 Szalóznene.

FRANKFURT (251 m). 16—19.30 Stuttgart. ♦ 20—22.30 Stuttgart. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24.00 Stuttgart.

HAMBURG (331 m). 19.00 Játék két zongorán. ♦ 19.35 Közvetítés egy versenyről. ♦ 20.00 Vidám játék. ♦ 21.00 Vidám pünkösdi utazás. ♦ 22.30 Lutter-táncczenekar.

KASSA—KOSICE (269 m). 15.30 Praha. ♦ 17.00 Néprajzi egybeállítás. ♦ 18.00 Ruszin műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.05 Pozsony. ♦ 19.55 Mor. Ostrava. ♦ 20.25 Jelenet. ♦ 20.40 Praha. ♦ 22.25 Pozsony. ♦ 22.40—23.30 Praha.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.35 Katonazene. ♦ 20.00 Operett. ♦ 22.40—24 Lutter-táncczenekar.

LEIPZIG (382 m). 18.00 Szimfónikusok. ♦ 19.30 Hangképek. ♦ 20.00 Berlin. ♦ 22.35—24 Lutter-táncczenekar.

LONDON REGIONAL (342 m). 18.40 Mandolinzene. ♦ 19.15 Katonazene. ♦ 20.45 Shakespeare: Szentiványi álom.

LUXEMBURG (1304 m). 19.30 Keringők. ♦ 19.45 Vegyes angol zene. ♦ 21.00 Zenecarnoki emlékek. ♦ 21.15 Táncczene. ♦ 21.45 Vegyes zene. ♦ 23.00 Könyű dalok. ♦ 23.15 Könyű angol zene. ♦ 23.30 Kívánságlemezek.

MILANO (368 m). 21.00 Szimfónikus hangverseny ♦ 22.15 Hangjáték. Utána táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 15.30 Praha. ♦ 17.00 Brno. ♦ 17.35 Német műsor dalokkal. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.05 Rádiózenekar. ♦ 19.40 Praha. ♦ 19.55 Rádiózenekar. ♦ 20.25 Praha. ♦ 22.35 Zongorakettősök.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Vidám hangjáték. ♦ 20.00 Puccini: Pillangókisasszony, opera. ♦ 22.30 Lutter-táncczenekar.

POZSONY—BRATISLAVA (298 m). 15.30 Praha. ♦ 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.20 Zene. ♦ 18.45 Lemez. ♦ 18.50 Praha. ♦ 19.05 Tánccdalok. ♦ 19.55 Mor. Ostrava. ♦

20.25 Kassa. ♦ 20.40 Praha. ♦ 22.25 Külföldi negyedóra magyarul. ♦ 22.40—23.30 Praha.

PRAHA (470 m). 16.00 A 28. gy. e. sétahangversenye. ♦ 17.15 Lemezek. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 19.00 Hírek. Mor. Ostrava. ♦ 19.40 Tárca. ♦ 19.55 Mor. Ostrava. ♦ 20.40 Rádiózenekar. ♦ 22.35—23.30 Letfus O. Praha és Schulhoff E. Mor. Ostrava kézzongorás játéka.

RÓMA (420 m). 20.40 Csak Bari és Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Bari város fúvózenekara. ♦ 22.25 Kis énekkar. ♦ 22.45 Táncczene.

STRASBOURG (349 m). 19.30 Bemondás szerint. ♦ 20.00 Közvetítés a párizsi vigoperából.

STUTTGART (522 m). 18.40 Katonaindulók. ♦ 19.30 A német—dán labdarúgómérkőzés. ♦ 20.00 Tarkaest. ♦ 22.30 Lutter-táncczenekar.

WARSAWA (1304 m). 17.00 Szimfónikus hangverseny. ♦ 19.20 Dallemezek. ♦ 21.00 Revű. ♦ 21.30 Férfikar. ♦ 22.15 Táncczene. Varsó II. ♦ 23.05 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 11.45 Szimfónikus hangverseny. ♦ 12.55 Könyű zene. ♦ 15.40 Vonóségys. ♦ 18.35 Művészlemezek. ♦ 19.35 Hatvány Valéria és Sallaba Richard énekel. ♦ 20.00 Ballada. ♦ 20.05 Bécs egykor és ma. Költőies zenés hangképek. ♦ 21.35 Schunmann Erzsébet szoprán és a Mairecker-vonóségys. ♦ 22.30—23.30 Táncczene.

Hétfő

május 17

BEOGRAD (437 m). 18.00 Bolgár dalok. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Opera.

BERLIN (356 m). 19.00 Schulz Rudolf hegedűl. Lehmann Péter csellózik, Hahn Willy és Thiele Walter két zongorán játszik. ♦ 20.00 Verdi: Rigoletto, opera. ♦ 22.30 Könyű- és táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 17.20 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 20.10 Brno. ♦ 20.30 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 23.00 Praha.

BRESLAU (315 m). 18.00 Hangverseny. ♦ 20.00 Ette-zenekar. ♦ 22.30 Köln.

BRNO (325 m). 17.20 Bemondás szerint. ♦ 17.35 Praha. ♦ 20.10 Tíz katonadal. ♦ 20.30 Pozsony. ♦ 21.55—23.10 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Rádiózenekar. ♦ 18.10 Zene folytatása. ♦ 19.20 Lemezek. ♦ 20.25 Csak Radio Romania: Lemezek. Csak Bucuresti: Kamarazene. ♦ 21.05 A két állomás együtt. ♦ 21.10 Folescu G. énekel. ♦ 21.45 Vendéglői zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 München. ♦ 20.00 Szórakoztató zene. ♦ 22.30 Fuvola-, fagót- és zongorahármas. ♦ 23.00 Táncos és dalos est.

DROITWICH (1500 m). 20.20 Dvorzsák és Elgar hegedű és zongoraszonáták. ♦ 21.35 Jazz. ♦ 22.10 A Walkür III. felv. ♦ 23.20 Fülemlüszó. ♦ 23.30 Táncczene.

FRANKFURT (251 m). 20.00 Részletek operákból, majd könnyű operettzene. ♦ 22.30 Köln. ♦ 24.00 Strauss Richard-lemezek.

HAMBURG (331 m). 18.30 Szórakoztató zene. ♦ 20.00 Táncest. ♦ 22.30—24 Köln.

KASSA—KOSICE (269 m). 16.00 Praha. ♦ 17.20 Tarka műsor. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 20.10 Brno. ♦ 20.30 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 23—23.10 Praha.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.45 Lemezek. ♦ 20.00 Vidám zene és jelenet. ♦ 22.35—24 Köln.

LEIPZIG (382 m). 19.00 Verdi: Aida, opera. ♦ 22.30—24 Táncczene vidám dalokkal.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Pünkösdi szokások. ♦ 20.00 Tarka est. ♦ 21.00 Rádiózenekar. ♦ 22.30 Kanadai tánkar. ♦ 23.40 Händel- és Bach-lemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 19.35 Szimfónikus indulók. ♦ 20.15 Régi dalok. Majd Lehár-egyveleg. ♦ 21.15 Tarka zenés est. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.00 Jazz.

MILANO (368 m). 21.00 Ranzato operetteiből. ♦ 23.15 Táncczene.

MOR, OSTRAVA (259 m). 16.00 Praha. ♦ 20.10 Brno. ♦ 20.30 Pozsony. ♦ 21.55—23.10 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Kamaravonózenekar. ♦ 20.00 Daljáték. ♦ 22.30—24 Szoprán-, alt-, tenor-, baritonének, kamarakéttős, énekar és a Franck-zenekar.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.00 Praha. ♦ 17.20 Kassa. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Lemez. ♦ Praha. ♦ 20.10 Brno. ♦ 20.30 Dráma. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar kül. f. negyedóra. ♦ 22.35 Lemezek. ♦ 23—23.10 Praha.

PRAHA (470 m). 16.00 Fok-zenekar. ♦ 17.35 Német műsor. ♦ 19.05 Az 5. gy. e. zenekara. ♦ 20.05 Lemez. ♦ 20.10 Brno. ♦ 20.30 Pozsony. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.25 Lemezek. ♦ 23.00 Bach: d-moll toccata.

RÓMA (420 m). 18.10 Csak Bari: Hírek magyarul. ♦ 19.32-kor. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög est. ♦ 21.00 Krzsenek zeneszerző. ♦ 22.00 Egyfelv. ♦ 22.40 Táncczene.

STRASBOURG (349 m). 19.30 Bemondás szerint. ♦ 20.30 Tavasz tarka est.

STUTTGART (522 m). 18.00 Tarka dalos-zenés óra. ♦ 20.00 Frankfurt. ♦ 22.30 Köln. ♦ 24.00 Frankfurt.

WARSAWA (1304 m). 17.15 Vonósművészek lemezei. ♦ 19.30 Kedvelt régi dalok. ♦ 21.30 Bach fiainak műveiből. ♦ 22.30 Táncclemezek. Varsó II. ♦ 23.05 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 11.45 Szimfónikus hangverseny. Uranda zongoraművészével. ♦ 13—14.20 Szórakoztató zene. ♦ 15.40 Klarinét és zongoraszónátá. ♦ 16.10 Kívánságlemezek. ♦ 18.00 Vidám zene. ♦ 19.25 A Tosca. ♦ 22.30—23.30 Könnvű zene.

Kedd május 18

BEOGRAD (437 m). 18.30 Négyes. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Népdalok. ♦ 20.30 Beethoven: Ünnepi mise.

BERLIN (356 m). 19.15 Lemezek. ♦ 20.20 Zenés, dalos vándorlások. ♦ 22.35 Hamburg.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Brno. ♦ 17.00 Pozsony. ♦ 17.30 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.00 Pozsony. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Dalos-zenés hangképek külföldi németeknek. ♦ 20.10 Bányászzenekar szőlőtákkal. ♦ 22.30 Hamburg.

BRNO (325 m). 17.00 Mor. Ostrava. ♦ 17.20 Balalajka. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.00 Jelenet. ♦ 20.20 Lemezek. ♦ 20.30—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Lemezek. ♦ 18.10 Lemezek. ♦ 19.20 Mandolinzene. ♦ 19.55 Anghel Viorica énekel. ♦ 20.30 Rádiózenekar Szimfónikus hangverseny. ♦ 22.15 Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.40 Lemezek. ♦ 19.00 Schrammelzene bécsi népdal-énekesekkel. ♦ 19.45 Közvetítés Londonból. ♦ 20.10 Dalos-zenés vidám est. ♦ 22.30 Négyes csembalóra és vonósokra. ♦ 23.00 Táncclemezek.

DROITWICH (1500 m). 19.50 Orgona. ♦ 20.10 Baldwin miniszterelnök és Noyes Alfred a

Keleti Lili, az ismert kitünő zongoraművész, aki már eddig is igen sok alkalommal szerepelt a külföldi rádióban, május 21-én este 1/9 órakor hangversenyez a Radio Paris mikrofonja előtt. A kiváló zongoraművész ez alkalommal kizárólag magyar szerzők, Dohnányi, Bartók, Stefániai, Reiner műveiből állította össze műsorát (Foto Veres.)

birodalom fiatalságáról. ♦ 21.20 Ratcliffe előadása a mai Amerikáról. ♦ 21.40 Egyházi művek és zené. ♦ 22.10 Tarka est. ♦ 22.50 Versek. ♦ 23.15 Stone táncczenekar. ♦ 23.30—24.00 Táncclemezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Egybeállítás schrammelzenével. ♦ 20.10 Zenés egybeállítás. ♦ 22.20 Közvetítés Londonból. ♦ 22.35 Hamburg. ♦ 24—2.00 Stuttgart.

HAMBURG (331 m). 19.00 Tengerészrepülőek zenekara. ♦ 19.45 Közvetítés Londonból. ♦ 20.10 Deutschlandsender. ♦ 22.30—24 Könnvű és táncczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Brno. ♦ 17.00 Pozsony. ♦ 17.20 Straka énekesnő. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Rádiózenekar. ♦ 20.00 Pozsony. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 17.30 Könnvű klasszikus zene. ♦ 21.00 Apró zeneművek. ♦ 22.20 Közvetítés Londonból. ♦ 22.55 Hamburg.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.00 Rádiózenekar. ♦ 20.10 Divatos dalok zenekarral. ♦ 22.40 Hamburg.

LEIPZIG (382 m). 18.45 Vonósnégyes. ♦ 19.30 Játékok. ♦ 20.10 Berlin. ♦ 22.30 Könnvű és táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Dráma. ♦ 21.00 Májusi revű. ♦ 21.40 Az angol—német görkoresélyás hokiverseny. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 23.40—24 Debussy-lemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 19.30 Közvetítés a párizsi Albambrából. ♦ 21.20 Mozart: Figaro házassága, opera. ♦ 23.00 Német tánclemezek. ♦ 23.10 Tánclemezek.

MILANO (368 m). 21.00 Színmű. Utána Centmeri orgonaművész. ♦ 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Brno. ♦ 17.20 Lemezek. ♦ 17.35 Dvorzsák-dalok. ♦ 18.00 Eszperanto. ♦ 18.10 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.00 Brno. ♦ 20.30—23.00 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Tarka lemezek. ♦ 20.10 Szórakoztató zenekar. ♦ 22.30 Kis zenekar. ♦ 23.00 Régi kamarazenekar.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Brno. ♦ 17.30 A pozsonyi Bach-egyesület hangversenye. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Kassa. ♦ 20.00 Hangjáték. ♦ 20.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 17.00 Mor. Ostrava. ♦ 17.35 Vonósnégyes. ♦ 18.20 Német műsor. ♦ 20.00 A holland Apolló férfikar hangversenye. ♦ 20.55 Rádiózenekar. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.30 Lemezek.

RÓMA (420 m). 18.20 Csak Bari: Hírek magyarul 19.32-kor. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög-est. ♦ 20.40 Csak Bari és Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Szimfonikus hangverseny. ♦ 22.30 Vegyes zene. ♦ 23.15 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 19.30 A királyi drámai színház 150 éves fennállásának ünnepe. ♦ 21.00 Táncczene. ♦ 22.15 Szórakoztató zene.

STRASBOURG (349 m). 19.45 Bemondás szerint. **STUTTGART** (522 m). 19.00 Vidám zenés óra. ♦ 21.15 Rádiózenekar. ♦ 22.30 Spanyol néptánc. ♦ 23.00 Könnyű és táncczene. ♦ 24—2.00 Hegedűverseny.

WARSAWA (1304 m). 17.15 Gadejska Irén szoprán és Kalmanowicz Halina zong. ♦ 18.20 Dajos-lemezek. ♦ 19.20 Vilnai rádiózenekar. ♦ 20.00 A zenekar ütőhangszerei. ♦ 20.15 Szimfonikus hangverseny. ♦ 22.50 Könnyű lemezek. Varsó II. ♦ 23.05 Táncczene.

WIEN (506 m). 12.00 Kívánsághangverseny. ♦ 14.00 Berlioz, Liszt- és Smetana-lemezek. ♦ 15.15 Osztrák dalok és versek. ♦ 16.00 Filmekből. ♦ 17.20 Scotti-Axelrath szoprán és Jussa tenor. ♦ 18.20 A jóakarát napja. ♦ 19.40 Lange Raul előadása és éneke. ♦ 20.00 A salzburgi dalegylet. ♦ 20.40 Hangjáték. ♦ 22.20 Táncczene. ♦ 22.45 Tornaverseny. ♦ 23—23.30 Táncczene.

Szerda

május 19

BEOGRAD (437 m). 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Nagy rádiózenekar. ♦ 21.30 Lemezek. ♦ 22.20—23 Vendéglői zene.

BERLIN (356 m). 19.00 Szaxofón, xilofónszóló, zongorakettős. ♦ 20.20 Kis rádiózenekar. ♦ 21.00 Nagy rádiózenekar szopránnal. ♦ 22.30 Bund-zenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Pozsony. ♦ 16.40 Praha. ♦ 17.00 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.30 Kassa. ♦ 21.20 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Táncczene szólóakkal. ♦ 20.10 Operett- és filmzene. ♦ 22.30 Berlin.

BRNO (325 m). 16.10 Pozsony. ♦ 16.30 Praha. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.30 Kassa. ♦ 20.55—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Rádiózenekar. ♦ 18.20 Zene folytatása. ♦ 19.20 Román egyházi zene. ♦ 20.30 Csak Radio Romania: Lemezek. Csak Bucuresti: Miletianu Gréta zongorázik. ♦ 21.05 Manescu Tana énekel. ♦ 21.30 A két állomás együtt. ♦ 21.45 Táncczene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 17.50 Wolf-dalok. ♦ 20.10 Lutter-táncczenekar. ♦ 21.00

Új indulók. ♦ 22.30 Klarinétnégyes. ♦ 23.00 Lutter-táncczenekar.

DROITWICH (1500 m). 19.30 Zenés és rádióhallgató. ♦ 19.50 Táncczene. ♦ 20.35 Táncczene. ♦ 20.45 Riport. ♦ 20.55 Táncczene. ♦ 22.00 Könnyű zene. ♦ 23.00 Mantovani táncczenekar. ♦ 23.30—24 Lemezek.

HAMBURG (331 m). 19.00 Lipcse. ♦ 20.10 Operaest. Nagy rádiózenekar. ♦ 22.30 Táncczene.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Pozsony. ♦ 16.40 Praha. ♦ 17.15 Hangképek. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.00 Ruszin műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.30 Zathureczky Ede hegedű, Rzepka V. zongorázik. ♦ 20.55 Hangjáték. ♦ 21.20 Pozsony. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.00 Dalest. ♦ 20.10 Táncczene ♦ 21.15 Kis rádiózenekar. ♦ 22.30 Szoprán klarinét, hegedű. ♦ 23.05 Kávéházi zene.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.00 Zongorabránd. ♦ 20.20 Rádiózenekar. ♦ 22.35 Könnyű lemezek.

LEIPZIG (382 m). 18.50 Könnyű és táncczene. ♦ 20.10 Dalos-zenés egybeállítás a szerelemtől. ♦ 22.30 Könnyű és táncczene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Könnyű zene. ♦ 20.25 Mozart: Don Juan, a II. felv. ♦ 22.30 Mantovani-táncczenekar. ♦ 23.00 Csalogányénekek. ♦ 23.10 Táncczene. ♦ 23.40—24 Lemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 19.30 Könnyű lemezek. ♦ 21.50 Francia szórakoztató zene. ♦ 23.00 Jazz.

MILANO (368 m). 21.00 Quintavalle Gina zongoraművész. ♦ 21.45 Bécs. ♦ 22.30 Vidám verses és dalos rögtönzések. ♦ 23.15 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Pozsony. ♦ 16.40 Praha. ♦ 17.15 Brno. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.30 Lemezek. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.15 Praha. ♦ 20.30 Énekkar. ♦ 20.55—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Szórakoztató lemezek. ♦ 20.10 Szórakoztató zene. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23.25 Berlin.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Közvetítés fűrdőből. ♦ 16.40 Praha. ♦ 17.15 Kassa. ♦ 17.40 Lemezek. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Rádiózenekar. ♦ 20.30 Kassa. ♦ 21.20 Zongora és zenekari verseny. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Cigányzene.

PRAHA (470 m). 16.10 Pozsony. ♦ 16.40 Szalonnégyes. ♦ 17.15 Brno. ♦ 17.50 Lemezek. ♦ 18.10 Német műsor. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.30 Kassa. ♦ 20.55 Egyfelvonásos. Utána tanz. ♦ 22.20 Hegedűkettős.

RÓMA (420 m). 18.10 Csak Bari: Hírek magyarul 19.32-kor. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög-est. ♦ 20.30 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Franck: Az idvezültek.

STOCKHOLM (426 m). 19.30 Katonazene. ♦ 20.30 Orgona és énekkarverseny. ♦ 22.00 Táncczene.

STRASBOURG (349 m). 19.45 Bemondás szerint. ♦ 20.00 Hangverseny Párizsból.

STUTTGART (522 m). 19.00 Vidám est. ♦ 20.15 Lemezek. ♦ 21.30 Zongorahármas. ♦ 22.30 Berlin. ♦ 24—2.00 Frankfurt.

WARSAWA (1304 m). 17.15 Orosz és francia művek. ♦ 18.20 Könnyű zenekari és énekkari lemezek. ♦ 19.15 Művészlemezek. ♦ 19.50 Eggerth- és Kiepura-lemezek. ♦ 21.00 Chopin: Cselló- és zongoraszonáta. ♦ 21.45 Bécs. ♦ 22.10 Táncczene. Varsó II. ♦ 23.05 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Kívánsághangverseny. ♦ 14.00 Pomus koloratúr szoprán. ♦ 16.00 Szimfonikus lemezek. ♦ 17.30 Manelsky és Pabliet zeneszerzők. ♦ 19.25 Vidám zenés óra. ♦ 20.45 Szimfonikusok Richter-Steiner hegedűművész-nél. ♦ 21.45 Haydn: Szwit. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23—23.30 Rádiózenekar.

Csüfőrtők

május 20

BEOGRAD (437 m). 19.30 A nemzet órája. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.15 Népdalok. ♦ 22.00 Hírek. 22.30—23.00 Milojevics Gordana zongorázik.

BERLIN (356 m). 19.00 Könnyű fúvós zene. ♦ 20.10 Dalos, zenés táncest. ♦ 22.30 Szórakoztató zene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 17.00 Pozsony. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.25 Pozsony. ♦ 22.00 Praha. ♦ 22.20 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Hangjáték. ♦ 20.10 A budapesti Városi Színházban rendezett nagy cigányzenekari hangverseny lemezei. ♦ 23.00 Stuttgart. ♦ 23—24.00 Rádióénekkar.

BRNO (325 m). 17.00 Sklicky zongoraművész. ♦ 17.40 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.35 Mor. Ostrava. ♦ 19.55 Praha. ♦ 21.15 Induló dalok. ♦ 21.35 Mor. Ostrava. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23.20 Tánclémezek.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Marcu-zenekar. ♦ 18.10 Marcu-zenekar. ♦ 19.05 Schrammel-négyes. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.05 Bojencsu Sándor román dalokat énekel. ♦ 21.45 Vendégloői zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 19.00 Vidám zene. ♦ 20.10 Népszerű német operákból. ♦ 22.30 Változatok zongorán. ♦ 23.00 Tánclémezek.

DROITWICH (1500 m). 20.40 Klisék és közelet. ♦ 21.20 Zongoraverseny. ♦ 22.20 Smyth Etel: D-dur mise. ♦ 23.25 Tánclémezek.

FRANKFURT (251 m). 19.00 Martinstaedter Hermann előadása Horthy Miklósról. ♦ 19.15 Vidám lemezek. ♦ 20.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.30 Könnyű zene. ♦ 24.00 Stuttgart.

HAMBURG (331 m). 19.00 Hangjáték. ♦ 20.10 Táncczene. ♦ 22.30 Szórakoztató zene.

KASSA-KOSICE (269 m). 17.10 Pozsony. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.00 Ruzsin műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.25 Pozsony. ♦ 22.00 Praha. ♦ 22.20—23.00 Pozsony.

KÖLN (455 m). 19.00 Kis rádiózenekar. ♦ 20.45 Drámai ballada. ♦ 22.30—24 Stuttgart.

KÖNIGSBERG (291 m). 18.30 Híres hangszer-szolisták. ♦ 20.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 21.20 Lemezek. ♦ 22.40 Szórakoztató zene harmonikával.

LEIPZIG (382 m). 18.50 Indulók. ♦ 20.10 Német népdalok. ♦ 20.40 Hangjáték. ♦ 22.30 Rögery Frigyes zongorázik. ♦ 23—24.00 Szórakoztató zene.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Kedvelt lemezek. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.00 Zenés hangjáték. ♦ 22.25 Táncczene. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.40 Hegedű- és zongoraszonáta.

LUXEMBURG (1304 m). 19.35 Különböző hangversenyek. ♦ 21.15 Szórakoztató lemezek. ♦ 21.30 Tortellier csellóművész. ♦ 21.55 Egy kis éji zene. ♦ 22.20 Csellósóoló. ♦ 22.50 Jazz.

MILANO (368 m). 21.02 Stradivari-émlékhangverseny. ♦ 23.15 Táncczene.

MORÍ OSTRAVA (259 m). 17.15 Hegedű és zongoraszonáta. ♦ 18.00 Néprajzi ünnepek. ♦ 18.10 Német műsor bécsi dalokkal. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.25 Szórakoztató zene. ♦ 20.15 Vigjátékok. ♦ 20.55 Lemez. ♦ 21.00 Praha. ♦ 21.15 Brno. ♦ 21.35 Mikelka E. zongorázik. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—24 Tánclémezek.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Bácsünnep. ♦ 20.10 Hangképek. ♦ 23.00 Hangképek.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 15.00 Kassa. ♦ 17.10 Hegedű- és zongoraszonáta. ♦ 17.55 Lemez. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.30 Rocco: Dibus, opera. ♦ 22.00 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23 Lemezek.

PRAHA (470 m). 16.10 Fok-zenekar. ♦ 17.15 Zongorahármas. ♦ 17.45 Német műsor. ♦ 19.25 Mor. Ostrava. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.15 Brno. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.20—23.10 Brno.

RÓMA (420 m). 18.10 Csak Bari: Hírek magyarul 19.32-kor. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög-est. ♦ 21.00 Színmű. ♦ 22.15 Carenzio hegedű és Vidusso zongoraművész. ♦ 23.15 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 18.00 Lemezek. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 22—23.00 Szórakoztató művek.

STRASBOURG (349 m). 19.45 Bemondás szerint. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.15 Operett.

WARSAWA (1304 m). 17.15 Zongora- és ének-szólo. ♦ 18.20 Jazzlemez. ♦ 19.45 Könnyű lemezek. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.30 Schrammelzene. ♦ 22.00 Maklakiewicz zeneszerző estje. ♦ Varsó II. ♦ 23.05 Táncczene.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 13.45 Beethoven-zong. lemezek. ♦ 16.00 Művész-lemezek. ♦ 16.50 Sport. ♦ 17.10 Az osztrák üdögderby. ♦ 17.20 Richl Izolda alt dal- és áriaelőadása. ♦ 18.00 Berg-Riegler Gertrud zongorázik. ♦ 19.45 Férfikar. ♦ 20.00 Dán Európa-hangverseny. ♦ 21.00 Szórakoztató zene. ♦ 22.20 Szimfionikusok.

Péntek

május 21

BEOGRAD (437 m). 18.10 Lemezek. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Népdalok. ♦ 20.15 Nagy rádiózenekar. ♦ 21.00 Zágreb. ♦ 22.20—23.00 Lemezek.

BERLIN (356 m). 19.00 Mandolinötös és a Schneidewind-ötös népzeneje. ♦ 20.10 Vidám zene. ♦ 21.00 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.30 Dobrindt-zenekar.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.00 Pozsony. ♦ 17.05 Praha. ♦ 17.40 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Praha. ♦ 20.45 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.00 Pozsony.

BRESLAU (315 m). 19.00 Vidám zene. ♦ 20.10 Nagy rádiózenekar. ♦ 22.30 Dobrindt-zenekar.

BRNO (325 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.40 Német műsor. Tánclémezekkel. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 20.45 Opera. ♦ 21.55—23 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Lemezek. ♦ 18.10 Román lemezek. ♦ 19.35 Közvetítés az Operaházból.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 18.00 Basszus-, hegedű- és zongoraszólo. ♦ 19.00 Tarka est. ♦ 20.10 Hamburg. ♦ 21.00 Utazás vonaton, gépkocsin.

DROITWICH (1500 m). 20.00 Tarka est. ♦ 21.35 Vonósnegyes. ♦ 23.00 Táncczene. ♦ 23.40 Tánclémezek. ♦ 23.50—24 Fülemlésző.

FRANKFURT (251 m). 18.00 Lipcse. ♦ 20.40 Hangverseny. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24—2.00 Nyitányok, áriák.

HAMBURG (331 m). 19.00 Operalemezek. ♦ 20.10 Nagy hangverseny Millöcker zenéjével. ♦ 22.30 Az alsószász szimfonikus zenekar.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.10 Rádiózenekar. ♦ 17.00 Lemezek. ♦ 17.40 Magyar műsor. ♦ 18.00 Ruzsin műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 20.25 Praha. ♦ 20.45 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20—23 Pozsony.

KÖLN (455 m). 18.00 Lipcse. ♦ 20.10 Rendőrzene. ♦ 22.30 Basszus, zongora. ♦ 23.00 Kávészízi zene.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.00 Májusi utazás dallal és zenével. ♦ 20.10 Repülőzenekar. ♦ 22.20 A Hildebrandt-dal. ♦ 22.45 Dobrindt-zenekar.

LEIPZIG (382 m). 18.00 Rádiózenekar. ♦ 20.10 Millöcker-est. ♦ 22.30 Hamlet-jelenetek. ♦ 23.30 Dobrindt-zenekar.

DECEMBER

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Szerenádok. ♦ 20.30 Az istenek alkonya, II. felv. ♦ 21.35 Orgona-, baritonadalok. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 23.40—24 Paderewski-lemezek.

LUXEMBURG (1304 m). 19.35 Xilofonszóló. ♦ 19.45 Könnyű lemezek. ♦ 21.30 Hegedű-lemezek. ♦ 22.30 Fuvolaszóló. ♦ 23.00 Angol táncczene.

MILANO (368 m). 21.00 Vegyes zene. ♦ 21.40 Szimfónikus hangverseny. 23—23.55 Táncczene.

MOR. OSTRAVA (259 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Praha. ♦ 17.40 Tárca. Lemezek. ♦ 18.10 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.10 Pozsony. ♦ 19.30 Bemondás szerint. ♦ 19.55 Humor a zenében és költészetben. ♦ 20.15 Brno. ♦ 21.55—23 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.20 Tarka lemezek. ♦ 20.10 Német művészet. ♦ 22.30 Szórakoztató zene.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Praha. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. 19.10 Népdalok. ♦ 19.30 Rádiózenekar. ♦ 20.25 Praha. ♦ 20.45 Brno. ♦ 21.55 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23.00 Változatok és fuga két zongorán.

PRAHA (470 m). 16.10 Kassa. ♦ 17.05 Zongora ötös. ♦ 18.10 Német műsor. ♦ 19.20 Pozsony. ♦ 20.40 Brno. ♦ 22.25 Lemezek.

ROMA (420 m). 18.10 Csak Bari—Bologna: Hírek magyarul. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög-est. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Wagner: Tristan és Isolda, opera.

STOCKHOLM (426 m). 20.30 Peterson—Berger: Az utolsó ítélet prófétái, opera. ♦ 22.15 Lemezek.

STRASBOURG (349 m). 19.45 Bemondás szerint. ♦ 20.30 Verses játék. ♦ 23.00 Radio Paris.

STUTT GART (522 m). 19.00 Vidám munkautáni zene. ♦ 20.10 Millöcker-est. ♦ 22.20 Közvetítés Londonból. ♦ 22.35 Dobrindt-zenekar. ♦ 24.00 Frankfurt.

WARSZAWA (1304 m). 17.15 Vilnai rádiózenekar. ♦ 18.20 A hegedű és zongora a jazzzenében. ♦ 19.20 Dalokkal az országon át. ♦ 19.35 Operarészletek. ♦ 20.15 A filharmonikusok Ansermet vezényletével. ♦ 22.45 Táncclemezek. Varsó II. ♦ 23.05 Táncclemezek.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 13.10 Szimfónikus női zenekar. ♦ 14.00 Szvit fuvolára és vonósokra. ♦ 15.15 Pokokó házizene. ♦ 16.00 Divatos dalok. ♦ 17.30 Hangverseny. ♦ 19.25 Vidám zenés párbeszéd. ♦ 20.00 Népszimű. ♦ 22.20 Rádiózenekar. ♦ 23—23.30 Könnyű zene.

Szombat

május 22

BEOGRAD (437 m). 18.15 Rádiózenekar. ♦ 19.30 A nemzet órája. ♦ 19.50 Nuri-Hadzsics Bachria énekesnő. ♦ 20.30 Dalok, népzene, néptáncok. ♦ 22.20 Vendégülöi zene. ♦ 22.50—23.30 Lemezek.

BERLIN (354 m). 18.45 Hegedű, mélyhegedű, fuvola és zongoraverseny. ♦ 20.10 Vidám-est. ♦ 22.30 München. ♦ 24.00 Táncczene.

BESZTERCEBÁNYA—BANSKA-BYSTRICA (765 m). 16.00 Praha. ♦ 16.45 Pozsony. ♦ 17.35 Kassa. ♦ 18.00 Pozsony. ♦ 19.15 Pozsony. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 19.50 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 22.35 Praha.

BRESLAU (315 m). 19.00 Hét vége és naptény, táncczenével. ♦ 20.10 Tarka est. ♦ 22.30—24 Bányászzenekar.

BRNO (325 m). 17.40 Német műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.50—23.30 Praha.

BUCURESTI (364 m). 17.00 Katonazene. ♦ 18.10 Táncclemezek. ♦ 19.15 Tombulis zenekar. ♦ 19.50 Baian zongoraművész. ♦ 20.30 Kis rádiózenekar. ♦ 21.45 Vendégülöi zene.

DEUTSCHLANDSENDER (1571 m). 17.45 A cigányzene 500 éve Magyarországon, a budapesti Városi Színházról. ♦ 19.00 Vidámest lemezekkel. ♦ 20.10 Két tarka dalos-zenés óra. ♦ 22.30 Gibbon: Ábránd vonóhangszerre. ♦ 23.00 Könnyű- és táncczene.

DROITWICH (1500 m). 19.30 Tarka est. ♦ 20.00 Tarka-est. ♦ 21.20 Szimű. ♦ 22.50 Hárfafűtös. ♦ 23.15—24 Hall-zenekar.

FRANKFURT (251 m). 18.30 Katonazene. ♦ 20.10 Dalos, zenés est. ♦ 22.30 Táncczene. ♦ 24—2.00 Lortzing: A vadász, opera.

HAMBURG (331 m). 18.00 Könnyű zene. ♦ 19.15 Tavasz kardalok. ♦ 20.10 Dalos-zenés est. ♦ 22.30 Táncczene dalokkal. ♦ 24—1.00 Buschmann-táncczenekar.

KASSA-KOSICE (269 m). 16.45 Pozsony. ♦ 17.35 Lemez. ♦ 18.00 Ruszin műsor. ♦ 19.00 Praha. ♦ 19.15 Pozsony. ♦ 19.50 Praha. ♦ 22.20 Pozsony. ♦ 22.35—23.30 Praha.

KÖLN (455 m). 19.00 Tarka egybeállítás. ♦ 20.10 Vidám szombateste. ♦ 22.30—24 München.

KÖNIGSBERG (291 m). 19.10 Zenés est. ♦ 22.20 Vitorlázórepülés. ♦ 22.35 München.

LEIPZIG (382 m). 19.00 Feledhetetlen gyermekkor. ♦ 20.10 Szimfonikusok, rádióénekkar. ♦ 22.30 München.

LONDON REGIONAL (342 m). 19.30 Fuvola- és hárfaverseny. ♦ 20.00 Vázlatok. ♦ 20.20 Zongora- és zenekari verseny. ♦ 21.00 Opera. ♦ 22.30 Hall-zenekar. ♦ 23.40 Táncczene.

LUXEMBURG (1304 m). 19.30 Az echtelnachi ugrókörmén. ♦ 20.00 Vegyes lemezek. ♦ 20.30 Filmdalok. ♦ 21.05 Uj lemezek. ♦ 21.30 Négyes. ♦ 21.50 Könnyű zene. ♦ 22.20 Női éneknégyes. ♦ 22.55 Lemezek. ♦ 23.00 Angol táncclemezek.

MILANO (368 m). 21.00 Sztravinszkij: Oratóriumopera. Esetleg táncczene 0.30-ig.

MOR. OSTRAVA (259 m). 17.35 Lemezek. ♦ 18.00 Falusi fűvös zenekar. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.15 Brno. ♦ 19.50—23.30 Praha.

MÜNCHEN (405 m). 19.00 Fialat muzsikuskok dalai. ♦ 19.40 Dalok. ♦ 20.10 Vidám dalos-zenés est. ♦ 22.20 Táncczenekar.

POZSONY-BRATISLAVA (298 m). 15.45 Hangjáték. ♦ 18.00 Magyar műsor. ♦ 18.45 Praha. ♦ 19.15 Jazz. ♦ 19.35 Kassa. ♦ 19.50 Praha. ♦ 22.20 Magyar hírek. ♦ 22.35—23.30 Praha.

PRAHA (470 m). 16.05 Schrammelzene. ♦ 16.45 Opera. ♦ 17.55 Zene és dalok németül. ♦ 19.15 Brno. ♦ 19.50 Operett bemondás szerint. ♦ 21.55 Lemez. ♦ 22.20 Lemezek. ♦ 22.35—23.30 Táncczene.

RADIO PARIS (1648 m). 20.15 Zongoradarabok. ♦ 20.30 Szimfónikus hangverseny. ♦ 22.30 Könnyű lemezek. ♦ 23.00 Táncczene.

ROMA (420 m). 18.10 Csak Bari: Hírek magyarul. ♦ 19.49 Csak Bari: Görög-est. ♦ 20.40 Csak Bari—Bologna: Vegyes zene. ♦ 21.00 Operett. ♦ 23.15 Táncczene.

STOCKHOLM (426 m). 18.05 Lemezek. ♦ 20.00 Tarka est. ♦ 21.00 Régi táncczene. ♦ 22.00 Mai táncczene.

STRASBOURG (349 m). 19.45 Bemondás szerint. ♦ 20.30 Tarka zenés-dalos est. ♦ 22.45 Táncczene.

STUTT GART (522 m). 19.30 Táncclemezek. ♦ 20.00 Vidám rejtvenyest. ♦ 22.30 München. ♦ 24—2.00 Lortzing: A vadász, vígopera.

WARSZAWA (1304 m). 18.20 Dalok. ♦ 19.00 Lengyel ritmusok. ♦ 19.30 Rádiózenekar. ♦ 21.00 Vonósnegyes. ♦ 21.35 Orland-énekkar. ♦ 22.30 Táncczene dalokkal. Varsó II. ♦ 23.05 Táncczene dalokkal.

WIEN (506 m). 12.00 Könnyű zene. ♦ 14.00 Domgraf bariton. ♦ 15.15 Mandolinzenekar. ♦ 16.25 Híres bemutatók a multban és a szerzők. ♦ 16.50 Lemezek. ♦ 17.50 Népdalok. ♦ 18.15 Osztrák népzene. ♦ 19.25 Daljáték. ♦ 21.45 Szonáta. ♦ 22.20 Malipiero: Passio.

ÉRTHETETLEN!

Irta: FENDRIK FERENC

EI beszézés

A szerkesztőségi altiszt gyanakodva nézett rám:

— Milyen ügyben tetszik keresni a fő-szerkesztő urat?

— Magánügyben.

— A főszerkesztő úr magánügyében, vagy uraságod magánügyében?

— Kérem, feltétlenül beszélni akarok a főszerkesztő úrral — mondtam idegesen, — jelentsen be.

— Én csak a titkár úrnak jelentek. És, különben is, a főszerkesztő úr nem olvas kéziratot.

— Hanem ki olvas? — kérdeztem csendesebben.

— Márkus kisasszony. Jobbra a legszélső ajtó.

— Márkus Éva?

— Igen. Tessék csak... De előre is megmondhatom, egyelőre nem veszünk novellát. Túl vagyunk halmozva.

Bosszantott, hogy olyan gúnyosan, félvállról kezel és hogy tudja, mit akarok. Hogy a zsebem ki van tömve egy tucat novellával. Tudja már gyakorlatból. Ideges fiatalember, sürgős ügyben feltétlen beszélni akar a főszerkesztő úrral: holtbiztos, hogy novellákat hoz.

Sarkonfordultam és mentem Márkus Éva szobája felé.

Bekopogtam a legszélső ajtón.

— Szabad.

Óriási íróasztal mögött ült. Csak félszemmel pillantott fel. A haja előreomlott és eltakarta az arcát. Szőke haja volt. Borzasztó buzgalommal írt valamit. Még sohase láttam, csak a cikkeit, novelláit olvastam néha, meg a regényét, amivel feltűnt. Nem volt akkora csoda, hogy olyan lármát csapjanak vele. Olyan volt, amilyent egy nő írhat. Kiváló szorgalommal megírt stíluszgályákat, kicsit okos, kicsit nyafka, amire aztán azt mondták, hogy finom, nemesen érző női lélek kisugárzása. Talán huszonöt éves lehetett és állítólag jobban fizetik, mint a komoly, felnőtt, őszülő férfíírókat.

— Kezét csókolom.

— Jó estét... Tessék.

— Novellákat hoztam — mondtam furcsa zavarral. Úgy éreztem, mintha azt vallanám meg, hogy loptam, raboltam, én vagyok a tettes, szánom-bánom bűnömet, vezekelni akarok, tartóztassanak le.

— Tessék itthagyni. Két hét mulva válasszunk a lapban.

— Egyáltalán elolvassák?

— Minden kéziratot elolvassunk, kérem.

— Ha elolvassának minden kéziratot, akkor nem küldték volna vissza a multkorai novelláimat.

— Most egészen felnézett. Valami kis kíváncsiság volt a szemében. Kék szeme volt.

— Valószínű nem voltak jók.

— De jók voltak, kérem. Rosszabbakat is olvastam már a Pesti Ujságban.

— Na, ne mondja.

Néztem a híres író nő fitymáit és szemtelenül hozzátettem:

— Mind jobb volt, mint például a vasárnapi számban az „Igazgyöngy”.

Egy pillanatra összeráncolta a homlokát, aztán elmosolyodott.

— Az tényleg nem volt valami remekmű.

— Mégis közölték.

— Persze, hogy közöltem. Én írtam... Én csinálom a tárcarovatot.

— Szóval akármilyen vacakot ír, ha akarja, megjelenteti.

— Úgy van.

— Ehhez nem fűzök semmi megjegyzést, mert szeretném, ha közölné valamelyik elbeszélésemet.

— Ha megnyeri tetszésemet, nagyon szívesen — felelte mosolygós kis hetykeséggel. — Pakkoljon ki és — kivételesen — egy hét mulva jöhet a válaszáért.

— Szeretném, ha egyet most elolvasna. Itt, előttem.

— Most nem érek rá. Pokoli sok doigom van.

— Megvárom.

— Lesz éjféli is, mire végzek.

— Várhatok — s indultam az ajtó felé. — Majd tessék hivatni, ha végzett.

— Itt is várhat, nem kell kimennie. Rémmakacs ember... Üljön oda le és legyen csendben.

Leültem és csendben voltam. Ő pedig írt, írt, írt. Jó félóra mulva felnézett.

— Nem írja?

— Nem... Magát nézem.

Rózsaszín felhő illant át az arcán s a haja közé oszlott. Negyedóra telt el megint csendben, aztán letette a tollat.

— Na, adja ide valamelyik művét.

— Tessék. Ez a legjobb.

A novellám fölé hajolt, én ott álltam az íróasztala előtt. Hosszú, fehér ujjai közben a tappert kaparászták. Olyan idegesítően vékonyak és fehérek voltak az ujjai, hogy szerettem volna összeroppantgatni mind az ötöt, aztán egyenként sorra csókolni mind az ötöt.

— Hogy hazudíkl — húzta el a száját.

— Én?

— Maga. Így egy férfi nem képes szeretni, ahogy a hóse. Így csak egy ostoba nő tud. — És olvasott tovább. Figyelmesen végigolvasta mind a négy oldalt, aztán gondosan összehajtogatta az íveket.

— Hány éves? — kérdezte.

— Hogy jön az ide?

— Úgy, hogy azt is tekintetbe vehessem a kritikánál.

— Huszonnégy.

— Mióta ír?

— Második éve. De, tessék már mondani, megfelel-e.

— Miért akar író lenni?

— Pénzre van szükségem... meg aztán úgy érzem, írnom kell. Fizikai és lelki kényszer.

— Ühüm.

— Ne tessék rajtam mosolyogni. Tessék mondani, hogy sajnós, nem közölhető, vagy túl vannak halmozva és már itt se vagyok.

— Nem olyan egyszerű az ügy. Különbösen csak a fizikai kényszeren mosolyogtam, azt nem értem. De még kiforratlan. Hányadik novellája ez?

— Tizedik, huszadik.

— Nekem csak a hatvanhetediket fogadták el.

— Szóval nem közli.

— Azt nem mondtam. Jelentek meg már rosszabbak is a Pesti Ujságban. Maga mondta.

— Elfogadja? — dobogott fel a szívem.

— El.

— Köszönöm... Nem is tudom, hogyan köszönjem meg...

— Ne fáradjon. Mondom, tehetséges, de még csiszolódnia kell. És irányításra van szüksége.

— Nincs senkim... ki irányítson.

— Szívesen adok néha tanácsot, ha óhajtja.

— Hálás lennék...

— Egy hét múlva jöjjön el megint, arra elolvasom a többi novelláját is. — Felkelt és a kabátja után nyúlt.

Rásegítettem.

— Most hazamegy? — kérdeztem.

— Igen.

— Hazakisérhetem?

— Köszönöm. Van, aki hazakisér.

Nagyot nyeltem.

— Igen?

— Igen.

2.

Harmadnapra megjelent a Pesti Ujságban a novellám. Alaposan átjavította.

Az ember nézi-nézi a fekete betűsorokat és úgy érzi, mintha a fényképét nézné. Egy tökéletes fényképet, amely átvilágít a homlokcsonton és levilágít a szívig.

Egy hét múlva — ahogy mondta — bementem a szerkesztőségbe. A portás tisztelettel köszönt, nem két ujjal szalutált, mint először. Már tudja, látja rajtam, ahogy veszem a lépcsőket, hogy nem reménytelen magánügyben járok.

— Jó estét. Isten hozta.

— Engedje meg, hogy nagyon-nagyon hála-lásan megköszönjem. Hogy megcsókoljam érte a kezét.

— Megengedem. Parancsoljon.

Kezembe vettem a kezét s külön-külön megcsókoltam minden ujját.

— Na... Hát ide figyeljen. Elolvastam a többi novelláját is. Igazolni láttam véleményemet, hogy igenis, tehetséges. Mindegyikben van egy kis hiba, de a felépítésük jó; és a stílusa is jó és különösen jók a dialógizált részek. Próbálna írni darabot... Csak az alakjait rajzolja el gyakran. Pedig a novellában az a legfontosabb. Egy jól megkomponált figura köré felépített mese; ez az igazi novella. Mindig a figura legyen a mag. Maga csak mesél, mesél és közben sorsukra hagyja hőseit. A mese elsodorja őket, tele vannak ellentmondással. Érti?... Nézze, mindenhol megceruzáztam a hibás részeket. Gondolkozzék rajtuk és javítsa ki. Egy-két mondattal sokat segíthet... De, figyel maga?

Ott álltam mellette, a vállam egy hajszálnyira hozzáért a vállához.

— Figyelek, hogyne. A kezét, a száját...

— Több komolyságot kérek. Még egyéb közlendőm is van a maga számára. Van ál-lásal?

— Hogyne. Segíték anyámnak takarítani. És a rántásra is tudok vigyázni. Nem hiába doktoráltam.

— Itt kaphatna állást. Beszéltem is már Urbán szerkesztő úrral.

Égő arccal meredtem rá. Forró, vad szél csapott meg. Csontig vágott... minden idegszálam megremegett.

— Miért... miért teszi ezt velem...

Gyorsan lehajolt, kihúzott egy fiókot, mintha keresne valamit.

— Mert... gondolom, hogy használhatjuk.

3.

Urbán szerkesztő elé tettem az első riportot. Míg olvasta, arra gondoltam, szeretheti-e ezt az embert Éva? Több negyven-nél, komoly, síma arcú jó ember. Benn van a lelke a szemében... És az a néhány fehér hajszál jobbról is, balról is a halántékán... mint selymes, barna szövetben felejtett fehér cérnaöltések. Csak jó emberek öszülnek ilyen szépen.

Már az első nap megtudtam, hogy Urbán szerkesztő úr elveszi Márkus Évát. — Minden este hazakiséri... hehehe... — vihogtak a kollégák.

— Egész ügyes. Csak folytassa, fiam, így tovább. — Nem ideges, nyers „szerkesztői” hang volt ez. Meleg, barátságos, apai hang volt. És szignálta a kéziratot, hogy mehét a nyomdába.

A folyosón találkoztam Évával.

— Adott le valamit?

— Az első riportot.

— És?

— Öt perc múlva már szedik is.

— Gratulálok.

Fogtam a kezét.

— Mondja... igazán hozzá megy fele-ségül?

— Hm... Miért érdeklí?

— Mert szeretem.

Purcsán mosolygott; nem húzta vissza a kezét.

— Most még senki vagyok, de küzdeni fogok, hogy méltó lehessen magához... Márkus Évához... Ez az ember nem tudná magát boldoggá tenni.

— Biztos?
— Szeretheti, de nem lehet belé szerelemes.

— Én jobban bízom a szeretetben, mint a szerelemben. Hol van már a szerelem, mikor a szeretet még mindig simogatja az arcukat. Ez benne van a regényemben is.

— Nem tudnék maga nélkül élni.
Nem felelt, csak mosolygott, s megindult a szobája felé. Az ajtóból visszaintett.

4.

Minden este kilenc óra után kísérte haza Urbán. Néha láttam őket, amint mennek le a lépcsőn, szorosan egymás mellett.

Azon a napon, mikor megmondtam neki, hogy szeretem, lenni, a kapubejáró csarnokszerű arkádjá alatt vártam őket, a sarokban, egy oszlop mögött. Nem tudom, honnan jött ez az ötlet; látni akartam őket szemben, amint jönnek le a lépcsőn, egymás mellett.

Urbán mosolygva mesélt valamit, Éva szóltanul, egykedvűen lépdelt mellette.

Meglátott. Tágra lobbant a szeme, meg-hökkent, mintha félálomból riadt volna fel. Egy pillanatra tartott az egész. Lekaptam a kalapomat, mire alig észrevehetően megbiccentette a fejét. Urbán nem vett észre semmit.

Másnap megint ott voltam. Naiv, kamaszos dolog volt, nem tudtam volna megmagyarázni, miért teszem.

— Szomorúnak, fáradtnak látszottak mind a ketten s nagyon a lábuk alá néztek. Az oszlop előtt Éva felemelte a fejét. Tudta, hogy ott leszek.

Harmadnap Éva egyedül jött.

— Kezét csókolom...

— Miért les rám?

— Bocsásson meg...

Mentem mellette, nem kérdeztem: szabad-e. Nem küldött el. Kinn jártunk már a körút villanyfényes lármájában, mikor megszólalt. Halkan, szagztatottan mondta:

— Nem könnyű ezt elintézni... Úgy nem lehet, hogy az ember lelkiismerete... úgy nem lehet... Boldogság... más boldogtalansága árán... Nagyon nehéz lesz... a világ így teszi... Nagyon gyakran így teszi... Csak én ne?... Megmondom... én is szeretem magát.

Megkaptam a karját.

— Éva!

Néhányan kíváncsian bámultak ránk.

— Szeretem, de azt akarom, hogy egyelőre ne beszéljünk róla... Míg... míg... nem tudom meddig... Azt mondta, küzdeni akar értem... Nem kell küzdenie... Csak várjon... Ne is találkozzunk addig... Addig, míg el nem intézek magamban mindent.

5.

A szerkesztőség tele volt a nagy újsággal: Márkus és Urbán közt vége mindenkinek.

Urbán szerkesztő úrnak talán még lágyabb, halkabb a hangja.

— Jól van, fiam. Egyre jobban belejön. És a meleg, biztató pillantása alatt elszorul a szívem. Arra gondolok, amit Éva mondott... Hogy boldogság... más boldogtalansága árán...

Évával csak néha-néha találkoztam a folyosón. Megszorítja a kezemet... — Hogy van? — És már megy is tovább. Fordulónál mindig visszanez. Int. Ennyi is elég a boldogsághoz.

Talán három hét telt el így, aztán történt valami.

Déri színházi szerkesztőhöz gyakran feljárt egy színész. Mihályi Viki. Mindig volt valami ügye, mindig kapott néhány sort a lapban. Szép nő volt. Abból a veszélyes, izgató fajtából, amely mellett egy férfi sem tud közömbösen elmenni. Égővörös haja volt, és ragadozó, párdücsögő. És egyszer, mikor Déri beteg volt, hozzám jött be, hogy feltétlenül benne legyen a laban, hogy filmezni hívják Berlinbe. Előzően már bemutatott neki Déri.

— Ha csinál egy csinos kis cikket, kap tőlem valamit.

Kóválygott a fejem az illatától.

— Mit kapok?

A nyakamra fonódott a karja és forrón megcsókolta a számat, mire utána kaptam, már kívül volt az ajtón.

— Na, na! Többet nem, Pubi! Először lássuk a cikket!

Ekkor ment el az ajtó előtt Éva és belezéretett kipirult arcba.

6.

Kétségbeesve álltam előtte.

— Bűnös vagyok... aljas, hitvány...

— Csak férfi.

— Bocsásson meg. Éreznie kell, hogy magán kívül nincs nekem senki a világon!

Könnyecsepp futott végig az arcán.

— Isten vele.

... Lenn vártam az oszlop mögött. Urbán jött, s mikor leértek a lépcsőn, beleszólt.

... Vad elkeseredésemben írtam azt a Holländer-riportot. Nem törődtem vele, mi igaz, mi nem, felelősségemre lehoztam. És a főszerkesztő utasítására felmondtam.

... Másnap behivatott magához Urbán és mondta, hogy a főszerkesztő úr visszavonta a felmondást. Valaki visszakönyörgött.

... És ez a Valaki elfogadtatta a Thália színháznál a darabomat.

... És ez a Valaki még mindig most is vigyáz rám, betölti az életemet, de ha köszönök neki, csak hidegen veti oda:

— Jó napot.

A RÉGI BUDA ÉS A SZINKÖR

A sokszor hangoztatott álromantikával szemben, amely a régi szinkört körülfogta, szólalunk meg mi is, azok a budaiak, akik ma életünk derekán állunk, tisztán látjuk a régi igazán romantikus világot, de megértjük, sőt nagyon is együtt rohanunk az újjal, mert még elég fiatalok vagyunk hozzá. Nem az ideilbás, jovialisan goromba budai kiskocsmáros hangulatot idézem, bár ezt sem tartom álromantikának.

Vajon ki emlékezik a régi Buda Fekete-féle gimnáziumra, ott a Szinkörrel szemben, ahová később a mai bérháztömeg került? Az a generáció, mely akkor 9—10 éves volt, látta még a régi Budát. Ott kezdte járni iskoláit, látta a későbbit is, amelyről ma szintén mint régi Budáról beszélnek. Ahogy felseperedtünk, a páratlan kultúrsumjas budai közönségnek Makóék, Krecsányiék hozták a kultúrát. Erről ma keveset írnak, még kevesebbet beszélnek, elég hálátlanul.

Mit jelentett nekünk, 16—18 éveseknek ez a színház! Diákállójával, pompás műsorával, amely az Opera és a Nemzeti műsorát hozta. Sőt, mi előbb ismertük meg pl a Cyranót, mint a pestiek és Pethes Imrét, aki a Cyranót kihozta. A szerep meg őt: innen került a Nemzetibe. És az ötödik felvonás végén, a romantikus budai leányok és asszonyok, akik romantikusak voltak, mert fogalmuk sem volt róla, hogy igazán azok, ott könnyeztek a pompás Cyrano halálát. A sárguló falevelek hullottak a színpadon és hullottak kint is, mert ősz felé volt már, a Horváth-kert dúslombú fái sárgultak, de Cyranót, amely az egész nyáron ment, nem lehetett levenni a műsorról. A földszinten, a páholyokban, a könnyesen romantikus lelkeknek sűrűn elővillant a zsebken-dőjük... A romanticista Rostandnak talán a leghálásabb publikuma volt a budai. Mi diákok mennyit lelkesedtünk, tapsoltunk, dübörögtünk itt! A diákálló lelkes ifjúságából későbbi kultúránk sok olyan neve került ki, amelynek nemcsak hazai, de külföldi viszonylatban is van jelentősége. Az iskola, amelyből kikerült — jó iskola volt.

A zenéért mindig rajongó Buda itt látta kibontakozni Környeit, Rózstát, Környeit, kinek első nagyobb szerepe akkor még bariton volt: az apát énekelte a „Traviatá”-ban. Nem hiszem, hogy ő úgy drukkolt volna, mint mi diákok — ő érte, hogy sikerüljön a fellépés. Hát sikerült! Az egyik legnagyobb tenoristánk lett belőle. Mint híres operai tag is hű maradt a szinkörhöz, sokszor vendégszerepelt azután is, varázslatosan különös fájdalmas csengéssel bíró, szívbemarkoló hangjával. Mennyi igazi művészkarrier kezdődött itt előttünk s tűnt el már aránylag igen rövid idő alatt. Így mulik el a világ dicsősége!

Később is, már felnőtt korunkban, ha igaz

művészetet akartunk látni, mi mindent lehetett ott kapni a forró nyárban, a kedves, hűvös öreg szinkörben. Két koronáért az ember beült az első sorba és élvezett. Tessék ezt az együtttest elképzelni, pl egy Carmen előadást: Környi, Rózsa és a fiatal eredeti szépségű Albert Erzsébet, olyan althanggal, amelyet keveset lehetett találni nemcsak itthon, de külföldön sem. És a remek hangú Beicziné, az akkori idők pompás Toscája! Hát még a zenekar! Ennek a kis színháznak zenekara külön élmény volt s ha valami nagy opera „jött ki”, meg kellett azt nézni, hogy milyen boldog arccal nézett körül a karmester a „megerősített” zenekaron. Izgívérig művészlelte ott volt az arcan s látszott, hogy az egész világa ez. Ebben a szakállas, mindig komoly, öszülő művészfejú karmesterben a nagy dirigensek, a Toscaninik vére lüktetett.

A drámai együttes, akár „modern” — akkor ltsen volt modern, — akár elavult dolgott hozott, abból az örök művészet sugárzott ki. Ilyen darabok is mentek: „Valeni nász”, „Otthon” — ma talán mosolyognának a pestiek ezeken a régiségeken. De a művészeket aligha, mert ami művészetet pl a remek Hadrik Anna adott a budaiaknak, az — ajándék volt, élő kedves élmény, amely ott rezeg az egykori hallgatók lelkében ma is. Tíz évet éltem Münchenben mint képzőművész, jártam annyit a Hoftheaterbe és a Residenzbe, mint otthon Makóékhoz és Krecsányiékhoz. A mi akkori színészeink közül sok nem is tudta talán soha, hogy azok odaát velük egyforma nivót jelentenek.

A könnyű műzsából is, ha ott tanyát ütött, abból nagy dolog lett. A „Cornevillei harangok”-tól a „Kis király”-ig ment ott minden. És a „Kis király” melódiáit — ki emlékszik ma erre — énekelte az egész Buda. A szerző neve — Dunay — álnév volt, egy nagy zenész inkognitója. Mennyi elevenséget, mennyi szint jelentettek ezek a nevek: a kedves ezermester, az örökké vidám Tábori, Latabár, Virág stb. Ki győzné ezt a sok nevet leírni, jellemezni nem is lehet ilyen röviden. De mind sokat jelentett a kultúrában és amit adtak, őszinte művészet volt.

A jó vidék egyszerű eszközű naiv színházromantikája vegyül itt el a nagyvilág kultúráját jelentő, örökbecsű darabokat adó nagy színészek játékával és ez a kedves kétféleség bájos eredetiséggel hatott.

És az öreg „márkifejú” Krecsányi! Az utolsó békebeli direktora a színháznak. 1914-et írtunk akkor. Kitört a háború. Az zárta le igazán azt a korszakot. Krecsányi mellszobrát akkor készítettem, s talapzatára dekoratív dísznek legördült függőnyt mintáztam, amelyet amorettek babérgirlándokkal zárnak le. Az öreg megértette s könnyes lett a szeme... A függőny legördült.

Turi-Jobbágy Miklós

Ne légy színész! még

Amerikában sem!

Ezt a cikket Amerika egyik legkiválóbb színésznője írta. Tartalmából hamarosan kiderül, hogy miért közöljük névtelenül. Mindenesetre elárulja, hogy a Broadway nem sokkal rózsásabb az ifjú színésznők helyzetére, mint a — Nagykőrúton.

Tizenöt évvel ezelőtt, tizennyolc éves koromban elhatároztam: megtisztelnem az amerikai színpadot azzal, hogy egyik sztárja leszek. Az iskolában nagy sikert értem el a vizsgaelőadásokon s annyira nem volt sejtelmem a Broadway titkairól, hogy az már szinte zsenialitásnak számíthatott. Mélységes hittel önmagamban Newyorkba utaztam, színpadra léptem — s Istenem, azóta megnyit fájt a fejem!

A szellemi csapásokról keveset akarok beszélni. Az olyan lányok, akik abból próbálnak megélni, hogy önmagukat mutogatják a színpadon, hamarosan megtudják: lelki értékeik, szellemi varázsuk nem sokat számít a közönséges nagyurak személyében, akik a „mutatványos ipart” vezérlik. Ha éveken át meg akarja őrizni szellemi érintettségét, az élet nemes és szépséges értékeinek becsülését, ugyancsak erős jellemre és csaknem emberföldöntien kiegyensúlyozott agyra van szüksége.

Ami az anyagiakat illeti — tizenöt év alatt két éven át tudtam megélni abból, amit kerestem. Egyébként barátainnak legnagyobb fényűzése voltam. Pedig engem sikeres színésznőnek tartanak, az amerikai színpad egyik reményének. Nevem a newyorki színdarabok szereposztásánál majdnem minden évadban a legtöbb darabnál fölmerül; két jókora füzetet ragaszthattam tele kritikákkal, amelyekben ilyen kifejezések szerepelnek: „a fiatal színésznők egyik legkiválóbbja ez a nagy művésznő”, még a „zseniális” jelző is előfordul. De évek óta nem vehettem magamnak egy télikabátot.

Vajjon mi lehet a baj? Talán nem volt megfelelő „sánszom”? De a színházi vállalkozások természetéből folyik, hogy a színészek kilenctizedrészenek le kell mondania a „sánszokról”. Nincs elég „sánsz”, hogy egytizednél többnek jusson belőlük. Ötvenhat színdarabban játszottam. A leghosszabb játési idő 17 hét volt, a legrövidebb — egyetlen előadás. A tizenöt év 780 hetéből alig egyharmadát töltöttem munkával. 1929 elején heti 500 dollár fizetést kaptam. De az átlagos jövedelmem a tizenöt év alatt — heti harmincegy dollár volt.

Mintha tiltakozást hallanék — azok tiltakoznak, akik ennél kevesebbet keresnek. Rendben van, géprónók, próbakísasszonyok, üzletasszonyok — de kívánják-e önöktől, hogy a premiereken úgy jelenjenek meg, mint dús-

gazdag asszonyok? Kell-e szobalányt tartaniok, aki kinyitja az öltöző ajtaját? Gondoskodniok kell-e ruhatárról, mint nekünk a repertoárszínházakban, heti öt-hat kosztümről, amelyeknek mind elegánsaknak, bájosaknak kell lenniök? Kötelesek-e egyenlő alapon találkozni három világrész nagyjaival és majdnem-nagyjaival? Nem. Heti tizenöt- vagy húszdolláros fizetésüknek megfelelően ének. A Broadway lehetetlen megfelelő keretek között élni egy színésznőnek, ha nincs legalább évi négyezer dollár jövedelme. Igen kevesen vannak, akik csak feleannyit keresnek; de anyagi szempontból teljes biztonságot kell színelnünk. Nincs megalázóbb dolog, mint ez a kétségbeesett vetélkedés, hogy lépést tartunk a Marlenékkal és a Gretákkal.

Amikor Newyorkba érkeztem, arról álmodtam, hogy gyakran járok színházba s tanulmányozni fogom a híres színészek játékát. De elmehetnek-e valóban színházba? Hacsak valaki jegyet nem ad nekem — soha. S még akkor is az a probléma, hogy estélyi ruhában menjek-e s két dollárt költsek taxira, vagy kopott kabátom gallérját feltürve lopózzam be, abban a reményben, hogy senki sem fog megismerni.

Minden évben 1500 fiatal színész és színésznő özönlik Newyorkba s igyekeznek rávenni a színházi ügynököket, hogy vegyék fel listájukra. De nincs olyan ügynök, aki hajlandó nyilvántartásba venni valakit, amíg színpadon nem látta. A Broadway senki sem léphet föl, amíg be nem lép az Actors Equity Associationbe. A fölvételi díj ötven dollár. Ennek a szövetségnek 4500 tagja van s az utolsó évad csúcspontján 530 színész volt szerződésben Newyorkban. Talán ugyanennyi „Equity”-tag működött Hollywoodban s néhány szerepelt a három-négy vándortársulatban is — de még így is több ezer színész és színésznő maradt a legkisebb munkaalkalom nélkül.

1934-ben és 1935-ben az Equity-tagok átlagos munkaideje, tényleges szerződési időtartama két-három hét volt egy év alatt! Igaz, hogy mostanában gazdasági pangás van, de — a rádió és a mozi tömegszórakoztatási módszerei miatt a színház egyre inkább a kisebbség fényűzése lesz. Luxus színházba menni, luxus színésznőnek lenni; s az a fiatal lány, aki ragaszkodik, hogy ehhez a szomorú csapathoz csatlakozzék, szembe kell hogy nézzen a ténnyel: „Húsz évre lesz szükségem, amíg megtanulok játszani.” Más foglalkozásokban az ifjú kezdő természetesen veszi, hogy élete felét kell eltöltenie, amíg a csúcspontra jut, de a színészetben! Azt várják, hogy egy-két év alatt teljes kifejlődéshez jutva állhatnak az elképedt közönség elé! Sajnos, ez néha megtörténik s annál rosszabb az illető számára.

Roppant nehéz tudomásul venni, hogy egy-két év múlva az arca már nem lesz olyan új s a tehetsége, ha csak igen sok esze (és pénze) nincs s nem dolgozott keményen, még mindig fejletlen lesz — és a producereket — a kevésbé érdeklik a mult év remek kritikái!

Ami a kemény munkát illeti — hallom, amint az ifjú hölgy azt mondja, hogy boldogan megtenné, — de drága lelkem, ki ad majd alkalmat erre? Vannak szerepek, amelyek csak azok számára valók, akik már képzetek. Így hát... van elég pénzed, hogy öt-hat éven át szavaló-, ének- és táncleckéket vegyél? Ne hídd, hogy egyedül, a magad szobájában is tanulhatsz! Roppant keveset tanultak valaha magányban az olyan nyilvános mesterségről, amilyen a színjátszás.

Egyetlen lehetőség körülbelül az, hogy szerencsés szerephez jutsz valamelyik nyári színházban. Eddig mindig szívesen próbáltak ki új embereket, mert nem kellett fizetniök nekik. Kellemetlen szállást, rossz ételt adtak s a többivel nem törődtek. De most az Equity határozatot hozott, amely szerint a színészeknek a nyári színházakban legalább huszonöt dollárt kell fizetni s ebből legfeljebb huszonegyet lehet levonni kosztra és kvártélyra. Így hát, ha szerencséd van és szerződtetnek, négy egész dollárod lesz hetenkint minden egyéb kiadásra, beleértve a ruháidat is. Mulatságos, úgy-e?

Ha nem sikerül egy rendes nyári társulatba kerülnöd, akkor beléphetsz a „tanuló csoportba”, amilyen sok van az ilyen nyári színházaknál. Föltéve, hogy van száz vagy kétszáz dollárod a kiadásokon kívül. S ha visszamegy a városba, lesz-e elég erőd, hogy évről-évre körbejárd az ügynökségeket, amikor ötezer az egyhez a valószínűség, hogy szerződést kapsz? Gondolj arra is, hogy ha már tíz évet szántál erre s még mindig nincs biztos alapod, kissé késő lesz valami más téren előről kezdeni. Ha néha-néha száz vagy kétszáz dollárt kapsz egy héten, nem lesz kedved húszdolláros állást vállalni. Talán még a kérést is kikoszarozad, mert tágabb horizontokra gondoltál. Ott állasz hát, magad mosod galléridat és csipkekéz-előidet, reménykedve ápolod kissé fakult hajadat és kislányosan mosolyogsz az ügynökökre, amikor azt mondják: — Ma nincs semmi.

A fiatal kislány, akiben a dicsőség álma él, nem igen hallgat majd szavaimra. Azt gondolja magában: — Ez a nő csak a száját jártatja. De ha én mennék New-Yorkba...“ Drágám, amikor tizennyolc éves voltam, oroszlán szíve és Szent Johanna bátorsága élt bennem. Csak a rivaldafény érdekelt s az első szereppel rögtön sikert értem el. (Részben azért kaptam meg, mert véletlenül megismerkedtem egy producer-rel s részben

(Dorvnye felv.)

DÉCIBAB

(Rekl)

azért,
az eg
alatt
házi
kezek
kezdő
mes é
annyit
Minde
Igaz
lépcső
napba
vizsga
aki
felvőte
mosta
förténi
lenni,
sületb
találna
De
azokra
tik, s
hiszme
színhá
jöhetn
jöjjen
mellet
val sz
jobb a

(Reklám felv.)

azért, mert elképesztettem önmagammal: az egész hosszú szerepet huszonnégy óra alatt megtanultam.) Nos, elismerték! A színházi rovatokban vastagbetűs címek következtek! Ó, milyen kegyetlen dolog ez egy kezdő számára. „Hol vannak itt a küzdelmes évek?” Mint tapasztalt veterán, én csak annyit mondhatok, hogy még előtted állnak. Minden lépés újabb harcot jelent.

Igaz, hogy a színház a hollywoodi karrier lépcsője lehet; de ez nem biztos. Mult hónapban résztvettem egy Barrie-szindarab vizsgálódásán s egy gyönyörű lány, aki kis szerepet játszott, két próba-felvétel-ajánlatot kapott, mielőtt még lemosta a festéket. Az ilyesmi gyakran megtörténik. Ha éppen filmszínész akarsz lenni, lépj be valamilyen műkedvelő egyesületbe. A sztárkutatók előbb-utóbb rád találhatnak.

De én most nem a filmre gondolok, hanem azokra, akik csak az igazi színházat szeretik, s neki akarják szentelni életüket, miután hisznek benne. Nekik azt mondom: ha a színház nem az életük és a hitvallásuk, nem jöhetnek a Broadway-re és ha az, akkor ne jöjjenek! Vajon ki tudná-e tartani hited mellett az ostobaság és kapzsiság hatalmaival szemben? Ha igen, akkor valószínűleg jobb apáca, mint színész nő lenne belőled. A

Broadway színgazgatói szemében a színháznak nincsenek nagy hagyományai és nagy álmjai.

De ha már szereted a színházat, miért jönnél New-Yorkba? Miért ne próbálnál résztvenni a színházi kultúra fölépítésében tulajdon szülővárosodban? Ez olyan terv, amely elég bátorságot kíván s eléggé kitöltheti életedet. A színházakat rendszerint egyetlen ember értelme és energiája teremtette meg és tartotta fent. Maradatok otthon, dicsőség vadászai. Egy kis városban elért eredményben több a kielégülés, mint egy nagyon is valószínűtlen vastapsban a newyorki színpadon.

Ami engem illet, én nem hagyom el a színházat; mint valami régimódi feleség, túlságosan régen esküdtem össze vele, semhogy változtassak. Ezek az emberek hozzám tartoznak, bűneik az én bűneim. De Istenem, bár másoknak hagytam volna ezt a harcot és ezt a dicsőséget. Bár találtam volna inkább valami szerényebb munkát — amely egy napon némi kis biztonságot hozhatott volna s talán, néha-néha, egy kis egyszerű luxust is. Talán néha még könyvet is vásárolhatok, mint egynémely „civil” barátom. És talán néha színházjegyre is telnék. Nagyon szeretek színházba járni...

Fordította: Tábori Pál dr.

Cigányrajkót akar örökbe fogadni egy holland házaspár

Nemrégén Budapesten járt egy hollandi házaspár, Peter Vanreck rotterdami konzervgyáros és felesége, akik a sok pesti nézni-való után beültek a kávéházba, hogy a legédesebb pesti csemegét, a cigányrajkók búbajos muzsikáját is meghallgassák. A kis rajkók meg húzták, nyűtték a vonót, nagy primásokat megszegyentítő temperamentummal és tehetséggel. Aztán székét állítottak a zenekar elé és bekonferálták:

— Farkas Árpád, a hétéves cigányprimás következőzik...

Felsírt a hegedű a pöttömnyi rajkó vonója alatt. Szép mélabús magyar dalokat játszott s később csipogó kis hangjával énekelni kezdett. Estéről estére nagy sikert aratott, de ezen az estén valami különös fény gyúlt szemében, a kis cigány extázisban játszott. A szám után felzúgott a taps, percekig dübörgött, a kis primást alig akarták leengedni a pódiumról.

Itt ismerkedett meg a hollandjai házaspár a kis Farkas Árpáddal, aki levelezőlapot vitt asztalukhoz. Összecsókolták a hosszúhajú, feketefürtű hegedűst. Beszélni nem igen tudtak vele, mert a magyar nyelven kívül csak néhány cigányszót beszél. Édeségeket, tortát és csokoládét vettek neki, ebből értette meg Farkas Árpá, hogy nagyon megszerették.

Ez volt februárban. Azóta hónapok mul-
tak el. A napokban egy hosszú levél érkezett

» 66 «

A kis Farkas Árpád
(Szentés felv.)

Hollandiából, Rotterdamból. Peter Vanreck felesége írta a levelet a kávéház tulajdonosának:

„... — még ma is élénken emlékszünk — írja a gyáros felesége — arra a kis koromfekete művészre, aki azon estén gyönyörű játékaival megszerettette velünk a magyar nótát. Ma is sokat gondolunk rá, különösen azért, mert nekünk nincs gyerekünk és a kis Farkas Árpád beszédes szemével, intelligens játékaival felkeltette bennünk azt a vágyat, hogy gyermeket neveljünk magunknak, aki a lakásunk egyhangúságát elevenségével megbontja és örömet hoz életünkbe.

— Férjemmel együtt rajongunk a zenéért, minden koncerten ott vagyunk és sok csodagyereket láttunk már életünkben, de a kis „reikó“ (így írta a holland asszony a rajkó-t) hétéves korában olyan tehetséget áru-
el, amilyent hegedűsben ritkán lehet hallani... Nagyon megszerettük a „reikó Árpádot“, amióta visszautaztunk hazánkba, mindennap szó kerül róla. Tegnap este azt mondtam férjemnek, mi lenne, ha örökbefogadnánk a kisgyereket. Férjem annyira megörült az ajánlatomnak, hogy, íme, megszületett ez a levél.

— Nagyon kérem, beszéljen a gyermek apjával, talán ideadná nekünk a kis Árpádot. Jó módban élünk, uramnak jólmenő gyára van, soha semmi gondja nem lenne. Művészi oktatását a legnagyobb mesterekkel végeztetnénk. Ha a gyermek apja beleegyezik, azonnal Pestre utazunk, hogy az örökbefogadás részleteit megbeszéljük...”

A levél megérkezett és a rajkók között nagy örömet keltett. A gyerekek a szeretet minden legkisebb jelét örömmel fogadják, hát hogyne örültek volna a gazdag hollandi gyáros ajánlatának. Csak a Farkas-gyerek szomorkodott, ő nem akar kimenni olyan messze. Egyelőre még azt sem tudja, hol van Hollandia, de azt már hallotta, hogy nagyon messze a pesti kis „haverektől“ és ezért nem akar elmenni.

Beszéltünk a hétéves Farkas Árpád apjával, aki maga is cigányzenész.

— Nagyon megörültünk a levélnek, igazán váratlanul jött, de a holland asszony kérését nem teljesíthetjük. Mi is nagyon szeretjük a gyereket, akitől sokat várunk. Árpádnak sincs kedve elhagyni szüleit, pedig a hollandiak azt írták, hogy minden évben meglátogatnának bennünket. Nem, kérem, a cigány nem adja oda gyermekét semmi pénzért...

Ezeket mondta Farkas Árpád apja. Tehát a kis rajkóból nem lesz holland állampolgár. Itt marad Budapesten, hegedűvel a kezében tovább keresi a kenyeret...

Ráthonyi János

DÉCIBAB

mlékszünk
a kis ko-
tén gyö-
velünk a
olunk rá,
es gyere-
édes sze-
ette ben-
et nevel-
gyhangú-
örömet

zenéért,
ok csoda-
de a kis
y a raj-
tget árult
hallani...
Arpádot",
mindennap
mondtam
adnánk a
görült az
tett ez a

gyermek
kis Árpá-
jólmenő
m lenne.
mesterek-
pia bele-
hogy az
ük..."

k között
szeretet
fogadják,
hollandi
as-gyerek
ni olyan
udja, hol
ta, hogy
ektől" és

ád apjá-

k, igazán
ny kéré-
n szeret-
n. Árpád-
pedig a
ben meg-
m, a ci-
mmi pénz-

a. Tehát
állampol-
el a ke-

nyi János

BAB

EGY KIS HUMOR

Egy vizilóbébi arcképe előtt

Drága csöppség
Van kelleme...
Rá csipkés pólya
Kellene...

Kissé sikos
S oly gyermek
Van már játéka
Rengeteg...

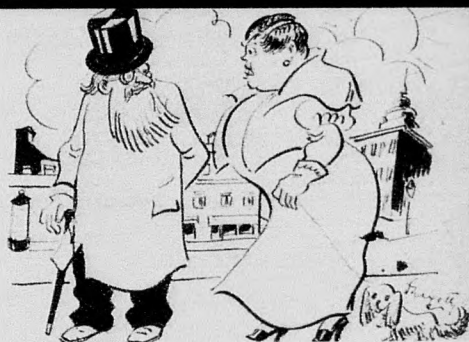
Vajh a csörgőt
Nem csörgeti?
Mamája hátan
Görgeti?...

Egy kissé vaskos
Kis baba...
Kevés hozzá
Hat, hét dada!...

Ringatják,
Tente kis gyerek?...
Milyen jók is
Az emberek!

Születni ma
Mily érdekes...
Csak vizilónak
Érdemes!...

BENEDIKT ILUS

— Jó, hogy megtalálom, doktor úr! Fáj a
mallem. Mit tegyek?!

— Tudja mit, vetkezzen le.

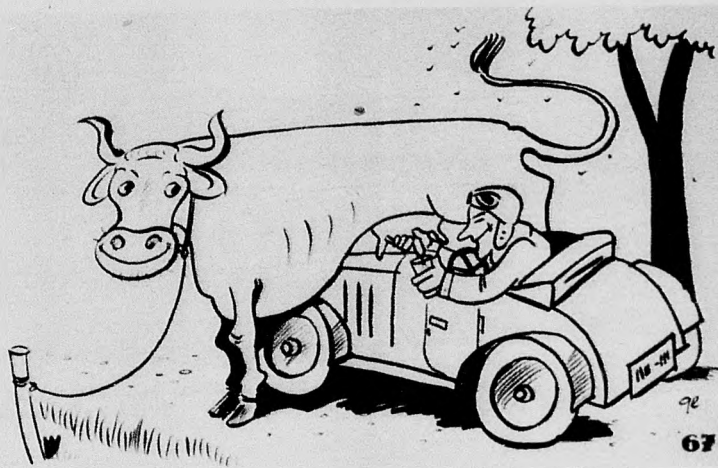

GYEREKSZÁJ

— Tomi, mit nézel azon a fán?

— Pszt, maradjatok csendben. Az egyik
verébnek elrepült a párja és most odarepült
egy másik veréb. Jaj, milyen muri lesz min-
gyárt, ha visszarepül a férj.

— Légy nyugodt, Tomi, az a veréb nem
fél úgy, mint a mamád. (Gedő rajza)

Országúti
tankolás
(Gedő rajza)

DÉLIBAB

EGYVELEG

„Az uram hallása egyre gyengül. Alig a felét érti meg annak, amit mondok neki.“
„Szerencsés ember az urad.“

*

„Tegnap ön azt mondta nekem, hogy beteg a felesége s ma reggel láttam őnagyságát egy divatszalonban.“
„Persze, persze... az a gyógyszerháza.“

*

Frigyes vendégségben van.
Ebédre libasültet kapott.
Ebéd után a háziasszony leült a zongorához.
Egymásután játszott Wagnert, Schubertet, Chopint és mások műveiből.

Sz. Bárány Erzsi hegedűművész nő nagy sikerrel hangversenyezett. Kísérte a Budapesti Zenekar (Amatőr felv.)

Hajdu Imre, az Operaház tagja nagysikerű hangversenyt tartott (Vajda M. Pál felv.)

— Melyik darab volt a legjobb? — kérdezi a végén, miután befejezte a játékot.

— Becsületes akarok lenni — válaszolta a férfi, — őszintén bevallom, a libamell volt a legjobb.

*

„Nos, igazgató úr, mi az ön véleménye legújabb drámámról, jó cím ügye, hogy „Titok?“

„Jó, jó, de jobb lett volna, ha magában tartja.“

*

— Főúr, hozzon nekem egy borjúsültet burgonyával. De sok legyen ám a burgonya, hiszen tudja, barátom, hogy én vegetáriánus vagyok!

Anyos Lacit, a kiváló zeneszerzőt zenel szaktanácsossá nevezték ki (Römer Erzsi felv.)

A Délibáb olvasóit északafrikai turnéről üdvözlők Gellért Boriska, Köves Bözsi (Ritz felv.)

VAJASZSEMLYE

Irta: LŐRINCZ MIKLÓS

(Ligetrészlet egy paddal. Nyári délután. János és Margit a padon ülnek.)

János (elegáns fiatalember, áradozva): Olyan nő nics több a világon! Istenem! Az a termet, azok a lábak... azok a szemek... az a szája... Egy álom! Margit! Egy álom!

Margit: Mit akarsz vele? Azt mondtad, hogy férje van.

János: Igen. Egy férjezett álom... egy tünemény. Tegnapelőtt láttam meg először. Ezen a padon ültem. Itt ment el karonfogva férjével... ránéztem... rám nézett és az a két csodálatos szem akkor azt mondta: János, én most nem hagyhatom itt a férjemet, hogy együtt lehessünk... de holnap várj rám ugyanitt, ugyanebben az időben, János... Én jövök, János...

Margit: És jött tegnap?

János: Nem jött! Mert tegnap délután ugyanitt, ugyanebben az időben olyan zápor volt, amilyenre a legöregebb záporzakértők sem emlékeznek. Én gondoltam, hogy nem fog jönni, de azért itt ültem fél négytől háromnegyed hétig...

Margit: És mit csináltál?

János: Aztam!

Margit: János, te nem vagy normális.

János: Tudom. Én nem normális, én szerelmes vagyok. És Margit, ha én megmondanám neked, hogy két napja, mióta ezt a férjezett álmod megláttam... nem hűnytam le a szememet... nem voltam bent a bankban... és nem ettem egy falatot sem. Egy falat le nem ment a torkomon.

Margit (összecsapja kezeit): János!

János: Nem tudok enni a szerelemtől. Más étvágyat kap tőle. Nekem megakasztja a torkomon a falatot. (Zsemlyét vesz elő, papirosban a zsebéből.) Idenézz, az előbb vettem egy zsemlyét, rákenettem öt deka vaját... hogy hátha. És nem. Már éppen bele akartam harapni, mikor eszembe jutott a szeme és megállt a harapásom...

Margit (feláll): Én megyek, megmondok mindent az anyádnak.

János: Az Istenre kérek, érts meg legalább te... azt hittem, az unokahúgomnak kiönthetem a szívetem. Nekem szükségem van most valakire, aki megértsen en-

gem... aki megértsen, mit jelent két napig nem enni a szerelemtől...

Margit: Olyan bolondot te nem fogsz találni, aki ezt megértsen. (El.)

János (egyedül. Szétnéz, az asszonyt keresi, majd előveszi a zsemlyét, sokáig nézi): Hátha. (Bele akar harapni, de megint eszébe jut az asszony, a zsemlyét lassan elveszi a szájától.) Micsoda szeme van?! (Elteszi a zsemlyét.)

Fecske (szünet után bejön. Gyengén öltözött fiatalember, alázatos, szemérmes szegény. Lassan odamegy Jánoshoz, kalapot emel, megtört hangon): Bocsánatot kérek, hogy zavarom...

János: Tessék?

Fecske: Kérem uram... én... én három napja nem ettem...

János (örömmel): Micsoda? Három napja nem evett?

Fecske: Három napja.

János (boldogan megragadja és maga mellé nyomja a padra): Üljön le, kolléga úr.

Fecske: Nem tetszett megérteni, kérem...

János: De megértettem, barátom. Maga három napja nem evett.

Fecske: Akkor miért tetszett leültetni?

János: Nyugodt lehet barátom, mi meg fogjuk egymást érteni.

Fecske (felderült arccal): Igazán?

János (bizalmasan): Mondja barátom... legyen nyugodt, én abszolút diszkrét ember vagyok... Ki az illető?

Fecske: Én vagyok, kérem!

János: Nem úgy értem. Hogy ő kicsoda... Ő... aki miatt éheznek...

Fecske: A Goldberger, kérem...

János: A Goldberger?

Fecske: Eddig ott voltam alkalmazásban... és kidobott kérem...

János: Ugy? Értem. Maga beleszeretett a feleségébe.

Hajszálak, szemölcsök

tökéletes eltávolítása, szemalatti ránctalanítás, arcápolás meglepő eredménnyel

PAIZS KATÓ kozmetikában

Bpest, Ferenciek tere 3. Tel.: 18-32-67

Díjtanulmány. Tanítványfelvétel

Fecske: Én a Goldbergernébe?
János: Ne tagadja. Maga három napja nem evett... maga szereti a Goldbergerné.
Fecske: Én nem szeretem, kérem.
János: De szereti.
Fecske: Én csak tudnék róla, ha szeretném.
János: Jó, jó... maga nagyon diszkrét ember.
Fecske: Én nem vagyok diszkrét... én megmondom egész nyíltan, hogy én utálok, kérem a Goldbergerné... szívből, kérem.
János: Akkor meg miért nem evett három napja?
Fecske: Jókedvemből, kérem! Azért nem ettem, mert nem volt mit!
János (legyint): Maga nekem beszélhet, maga szereti a Goldbergerné.
Fecske (feláll, menni akar): Alászolgája.
János: Hová megy?
Fecske: Kérem, én három napja nem ettem és nekem furt a Goldbergernéről tetszik beszélni. Én még jóllakva se szeretek róla beszélni.
János: Mit hencog azzal a három nappal? Én sem ettem már két napja!!
Fecske: Akkor pláne alászolgája. (Indul.)
János: Az Isten áldja meg magát... hát maga sem ért engem?
Fecske: Mit lehet ezen nem megérteni? Uraságod két napja nem evett... Nekem egy nap főrom van, kérem.
János: Mondja... és nem éhes?
Fecske (nem akar binni a füleinek): Hogy tetszett kérdezni?
János: Hogy nem éhes-e?
Fecske: Kicsoda?
János: Maga.

Amióta a történelem női ismer,

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy tökéleteségeit mennél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos utbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv. Nélkülözhetetlen minden nőnek! Mindkét kötet ára

küldéssel 96 fillér, az összeg előzetes beküldése mellett. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12. sz.

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

Fecske: Hogy nem vagyok-e éhes?
János: Igen.
Fecske: Alászolgája. (Indul.)
János (megfogja): Miért akar menni?
Fecske: Uraságod viccel velem. Én három napja nem ettem és azt kérdezi tőlem, hogy éhes vagyok-e? Uraságod talán a kétnapos éhezés után olyan jól van lakva?
János: Jól nem vagyok lakva... de enni nem tudnék.
Fecske: Jó tréningje lehet az éhezésben... nekem már az első nap után kopogott a szemem...
János: Az előbb vettem egy zsemlyét... rákentem öt deka vajjat... és nem vagyok képes beleharapni.
Fecske (erre visszaül): Hogy tetszett mondani?
János: Öt deka vajjal!
Fecske: És hol tartózkodik az a zsemlye?
János: Itt tartózkodik nálam.
Fecske (hitetlenkedve): Mutassa.
János (előveszi a zsemlyét): Itt van. Nézze... és én nem tudom megenni.
Fecske (áhitattal simogatja meg a zsemlyét): Zsemlye...
János: Zsemlye.
Fecske: Öt deka vajjal...
János: Öt dekával...
Fecske (áhitatosan): Milyen ennielőlő?
János: Én nem vagyok képes beleharapni. (Elteszi a zsemlyét, mégpedig a Fecskevel ellenkező oldalon levő zsebébe.)
Fecske (szomorúan néz a zsemlye után): Nem tud beleharapni?
János: Nem.
Fecske: Kemény?
János: Nem kemény.
Fecske: Puha?
János: Puha.
Fecske: Akkor miért nem tud beleharapni?
János (áradozva): Mert két nappal ezelőtt láttam meg őt...
Fecske: Két nappal ezelőtt? Akkor mégsem lesz egész puha... de azt én nem bánom... (Lassan átül a zsemlye oldalára.)
János: De ma jönni fog.
Fecske: Ki fog jönni?
János: Hogy ki fog jönni? A drága angyal... a tünemény... aki miatt két napja nem eszem... aki miatt két napja nincs napalom és nincs éjszakám...
Fecske (közbevág): Vegyük elő a zsemlyét!
János: Megenni úgysem tudjuk...
Fecske: Én megpróbálom... Akármilyen kemény...
János: Na és a Goldbergerné?
Fecske: Hagyja pokolba azt a Goldbergerné. Tessék már megérteni engem kérem... Én a Goldbergeréknél voltam állásban.
János: Várjon... előbb én mondom el az én esetemet... idefigyeljen...

Fecske: És most nem tudok figyelni, kérem...

János: Miért?

Fecske: Folyton ez a zsemlye jár az eszemben...

János: Maga most ne törődjön a zsemlyével... figyeljen ide... Tegnapelőtt láttam meg először... Itt ment el karonfogva férjével... soha életemben olyan csodálatos nőt én nem láttam.

Fecske: Maradjunk kérem a zsemlyénél.

János: Rémes ember maga... azt hittem, hogy végre maga lesz az, aki megért engem... és folyton a zsemlye jár az eszében.

Fecske (szomorúan): Csodálkozni tetszik rajta kérem... Kérem, nekem három napja nincs mit ennem...

János: Nincs? Hát maga tényleg azért nem eszik, mert nincs mit ennie? Nem azért mert szerelmes?

Fecske: Kibe kérem? Uraságod talán a szerelem miatt nem eszik?

János: Azért...

Fecske: Marha egy dolog kérem...

János: Nanana...

Fecske: Igy van, ha mondom... marha egy dolog kérem...

János: Ez borzalmas. Nincs mit ennie? Minden részvétem a magáé...

Fecske: Én inkább a zsemlyét szeretném...

János: Önnek adom uram... sőt... sőt én segíteni akarok majd magán... tessék... (Zsebébe nyúl a zsemlyéért, de ebben a pillanatban meglátja a színtalalok mögött a nőt és kitörő örömmel messze mutat.) Odanézzzen... a nő... a tünemény... a drága angyal... eljött... (Indul.)

Fecske (kétségbeesve kapaszkodik belé): De a zsemlyét kérem legalább...

János (kitépi magát közben): Mit mondtam?... Angyal. Szeret. Én... én olyan boldog vagyok... (Elsiet.)

Fecske (utánakiált): A zsemlyét! (Halkabban, reménytelenül.) A zsemlyét. (Lemondóan legyint, vállat von, a padhoz megy leül.)

Margit (rövid szünet után bejön, szétnéz, Jánost keresi, majd szünet után Fecskéhez): Bocsnát, uram... nem látott itt egy fiatalembert?

Fecske: Azt, aki két napja nem evett?

Margit: Igen. Azt. Ismeri is talán?

Fecske: Beszéltem vele. Elment valami nő után...

Margit: A nő után? Az egy örült. Nem kellett volna engednie...

Fecske: Hogy tarthattam volna én vissza?

Margit: Hogy? Egy ilyen félbolondot? Erőszakkal.

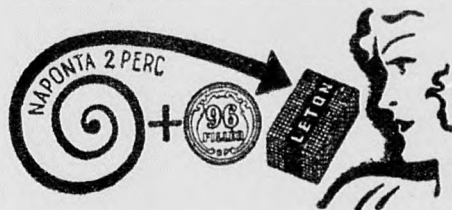
Fecske: Erőszakkal? Én? Hát van nekem kérem erőm az erőszakhoz? Kérem, én három napja nem ettem.

Margit (megdöbben): Mi-micsoda?

Fecske: Nekem kérem három napja egy falat nem volt a számban.

Margit: Hát maga is? Mondja, mi van ma-

MENNYIBE KERÜL EGY SZÉP ARCBŐR

Túlhaladott álláspont, hogy költséges és időpazarló az arcbőr ápolása.

A Leton szappannal történő szépségápolás bizonyítéka annak, hogy rendszeres, alább ismertetett módon szép, hibamentes, gyöngéd arcbőrre tehetünk szert.

Esténként mossa arcát a Leton szappan krémszerű habjával. Utána öblítse le bő melegvízzel, majd közvetlenül hidegvízzel. Ez az egész. Másnap reggel friss, bárszonyosan üde arc fogja a tükörben mosolyogva üdvözölni.

A Leton szappan dús, krémes habja behatol a pórusok legmélyére, serkentik azok működését. Az arcbőr rugalmas, síma, bárszonyos lesz. Még a legelhanyagoltabb arcbőr is rövid idő alatt visszanyeri fiatalosságát és jólápoltnak fog hatni.

A Leton krémes szappan több mint szappan: Hatásos szépségápoló szer!

Kapható mindenütt. Főraktár: Hunnia gyógyszertár, Budapest, VII. Erzsébet krt 56.

Románia: Royal Illatszertár Oradea.
Csehszlovákia: D. Engel Bratislava.

gukkal, férfakkal? Járványos maguk között az éhezés?

János (lehorgasztott fejjel visszajön, mohón eszi a zsemlyét).

Margit: János! Mi történt veled?

Fecske (közbevág): Megeszi a zsemlyémet...

Margit: János, te odaszemtelenkedtél a nőhöz és kaptál egy pofont tőle...

János (eszik, „nem“-et int).

Fecske: A férjétől?

János (még mindig teleszájjal Fecskére mutat, hogy ő találta el).

Margit: A férjétől kaptál egy pofont.

János („nem“-et int).

Fecske: Kettőt.

János (Fecskére mutat, hogy azt is ő találta el).

Függöny.

FÉRFIDIVAT ★ Irja : LÓRÁND GYÖRGY

Uraim!

A legutóbbi tudósításainkban már ismertettük a legújabb tavaszi kabát-, ruha-, kalap-, cipő-, nyakkendő- és ingdivatot. Tetük ezt annál inkább, mert végre kisütött a nap... Ezúttal a háziöltözékekről, a sportruhákról és a „különlegességek“-ről számolunk be.

Otthonra

Otthonra legcélszerűbb természetesen a házikabát. A szélesen csikozott, vagy aprópettyes dressing-gown sem hiányozhat egy elegáns férfi szekrényéből. Galambszürke-fekete és kék-bordó kombinációkban a legkeresettebb. Az anyaguk vagy úgynevezett angolváson, vagy nehézselyem. A fazón széles. A drapp teveszór házikabát, barna díszítéssel, örök divat. A házikabát fazónja csaknem olyan, mint az uccai kétsoros zakóé.

Vannak, akik pizsamában alszanak és vannak, akik jobban szeretik hálóingben átaludni az éjszakát. Mindkét esetben lehet

„rózsaszín“ az álom, mert a rózsaszínű hálóing és pizsama egyformán divat. (Már amennyire mi férfiak nézzük a divatot — éjjel.) A kék és galambszürke hálóing és pizsama is közkedvelt külföldön.

A harna és lakk úgynevezett bebújós papucsek mellett igen elegáns a disznóbőrből és drapposbarna antilópból készült házi-cipő.

Sport

A sportruhával illik és kell annyit törődni, mint az uccai zakóval. Fontos, hogy a sportruha anyaga megfelelően a sportkövetelményeinek és a kabát szabása legyen sportszerűen egysoros, rávarrott zsebekkel. A kabáton spangli is lehet, de még elegánsabb a húzott hát. A sportszövetek anyaga főleg Donegal, Harris tweed, cord és Hirtlenoden. A kabát, a nadrág és a sapka lehet más és más színű anyagból. Például szürke knickerbrecches, drapp sportkabát és barna sapka izléses összeállítás.

Egy különleges kötött mellénykabát
(Doroyne felv.)

DÉCIDÁB

Nagy szürke ruha fazón, ros m nyel, am mint e

(M. C)

Golfh a kabá zarakat lassana Diszti és spor A Sv okvetle a golfin kel tel

Megie gy me is egye előkeiő

Uraim veteib öltöny folyos szabás Budap

DÉCIDÁB

szaszínú
t. (Már
atot —
ing és

bebújós
znőbőr-
lt házi-

törődni,
t sport-
követel-
sport-
ekkel. A
rásabb
a főleg
nلودen.
más és
nicker-
sapka

Nagy kockás
szürke sport-
ruha széles
fazón, kétso-
ros mellény-
nyel, inkább
amerikai
mint európai
divat

(M. G. M.
felv.)

Golfhoz elegáns újítás a hosszú nadrág és a kabátszerű mellény húzózárral. A húzózárrakat úgy helyezik el, hogy dísznek is hassanak.

Disztingválni azonban kell! Kiránduláshoz és sporthoz másképp kell öltözködni...

A Svábhegyre vagy Mátyásföldre „nem okvetlen szükséges” a szegestalpú cipő és a golfnadrág, úgyszintén a „stocknägelekkel teletüzdelt turistabot”...

Különlegességek

Megjötték a férfi „különlegességek”. Ha így megy tovább, még az öltözködés terén is egyenjogúságot nyerhetünk a nőkkel. Egy előkelő külföldi divatlapban olvastuk:

Uram! Már 88 pengőtől készíti divatos szövegekből a lelegeánsabb kivitelű tavaszi öltönyöket és raglánokat havi 15 pengős folyószámlára is a Kerekes és Vajna cég volt modern úri-szabásza **WIENER** szabósága, Budapest, Vig u. 15. Telefon: 14—47—29

Régi kísérletek után elkészítették az első tökéletes „világító nyakkendő”-ket. A nyakkendők alapszíne sötét és a minták foszforeszkáló anyaggal vannak a nyakkendőkre festve. Sötétben, esetleg félhomályban a petty- vagy csíkminták világítanak. Ez a „divat” azonban — ó csodák csodája — nem Amerikából, a „különleges örültek hazájából”, hanem Franciaországból származik.

Ugyancsak Párizs találta ki a férfiak részére az újságnyomások nyakkendőket és sálakat.

Újságnyomások női anyagok már egy negyedéve „divatosak”.

Milyen érdekes lesz, ha majd egy férfi sétál egy nővel az uccán és ahelyett, hogy beszélgetnének — elolvassák egymást.

ING SPECIÁLISTA
SCHWARCZ
úridivat különlegességek
Lipót körút 8. Telefon: 12—77—03

SOUTH PACIFIC SONG

IRTA: KOPECZKY JÁNOS

Johnny nagyon egyedül volt. Ezért, amint a Tantalus Streeten barangolt, leült az egyik caféba. Itta a kávét és dohányzott. Ünottan bámult maga elé sokáig... Egyszerre csak egy hang szólította fel gondolataiból.

— You're caught Johnny and no funny business. (Meg vagy fogva, Johnny és semmi butaságot ne csinálj.)

Johnny odanézett, ahonnan a hang jött. A mellette levő asztalnál ült egy magányos úr. Az szolt hozzá. Körülbelül 40—45 éves lehetett, erős, szélesvállú ember volt és olyan kedélyesen tudott mosolyogni, amint Johnny szemébe nézett.

Johnny is mosolygott, de azért a szíve körül olyan hideget érzett, amilyent még soha. Tudta, hogy miért van itt ez a mosolygó ember. Érte jött, Johnny Harding-ért.

— Well, inspector. — Johnny sóhajtott. Hát mit is csináljon?...

Az úr most átült Johnny asztalához és még mindig mosolyogva beszélt.

— Hát fiam! Először is visszamegyünk Friscóba. Ma este indul a hajó. És ha megígéred, hogy nem fogsz megszökni tőlem, akkor nem is jöhet szóba ilyen és hasonló butaság, amit bilincsnek neveznek. Nos, mit szölsz hozzá?

Johnny belenezett a felügyelő jószágos kék szemébe, aztán azt mondta:

— All right, inspector! A becsületszavamat adom.

*

Másnap délelőtt inspector MacKinney és Johnny Harding ott ültek a hajó bárjában, mely még előtte való napon este szedte fel a horgonyt San Francisco felé.

MacKinney ivott egy kortyot az előtte levő jeges whiskyből. Elgondolkodva dörzsölt egyet-kettőt borostás állán s azt mondta:

— Hát bizony, ez így van, Johnny fiam. Mindennek az az átkozott kemény öklöd az oka. Mert hogy te ezelőtt hat héttel leültél azzal a csirkefogó Sam-mel kártyázni, ez rendben van. Más is szokott. A játék folyamán összevesztetek. Ez is előfordul. Mindenki tudta, hogy Sam hamiskártyás. És aljas csirkefogó. Verekedtetek. Te az első ütéseiddel már knockoutoltad Sam-et, de volt egy kísérő ütődés, tiszta horogütés. Ettől Sam meghalt. Te, Johnny fiam, embert öltél. És ezért felelned kell. Hiába jöttél ide Hawaiba, Waikiki-be. Látod, itt is megtaláltunk. De azért ne félj, minden rendben lesz, mert mikor Sam-et leütötted, kezében revolver volt és ha az ütődés egy pillanatot késik, most te szednéd a virágot a pokol rózsáskertjében. Ez a te javadra szól, Johnny fiam. Hidd el, hogy csak azért viszlek vissza, mert ez a törvény. Úgyis fel-

mentenek. De most hagyjuk ezt — folytatta MacKinney. — Négy nap mulva érünk be Friscóba, két hét mulva letárgyalják az ügyed, aztán mehatsz és tehatsz, amit akarsz. De ide hallgass, fiam. Nekünk, azaz a rendőrségnek soha semmi bajunk nem volt veled. És kívánom, hogy ezután se legyen. Hidd el, kár lenne érted. Mondd csak, hány éves vagy most?

— Harminc — felelte halkán Johnny.

— No látod. Harmincéves vagy, jóképű és erős fiú. Itt az ideje megkomolyodni.

John Harding elgondolkozva hallgatott, míg a felügyelő beszélt és belátta, mennyire igaz van. Szinte megszerette ezt a derék, tisztaszemű embert...

Ebben a pillanatban megszólalt a bár egyik sarkában, az utasok részére odahelyezett gramofón hangja. A South Pacific Song-ot játszotta valaki. (A déli óceán dala.) A déli óceán dala, mindenki ismeri ezt a songot, aki arra járt.

Johnny most odanézett, ahol a gramofón volt. Ketten foglalatokodtak a gépnél. Egy szép, fiatal lány és egy idősebb úr. Talán a papája, gondolta Johnny.

A lány elmerengve hallgatta a lemezt, viszont az öregúr jószágosan mosolyogva szemlélte a lányt.

Csend volt a bárban. Még a mixer is abbahagyta a csörömpölést a pultnál.

MacKinney halkán odasúgta Johnny-nak:

— Mit szölsz hozzá, mi? Csinos kis-lány?...

Johnny vigyorgott. Amint a dalnak vége volt, az öregúr és a lány ittak valamit a pultnál és mivel MacKinney és John Harding ott ültek egész közel hozzájuk, az öregúr azt mondta:

— Meleg napunk van, úgy-e, urak?

MacKinney és Johnny egyszerre felelték:

— Hö... Igen, hogyne, mindenesetre...

Az öregúr most közelebb lépett.

— Ha megengedik, uraim, Robertson vagyok és ez Mary, a leányom.

Üdvözölték egymást, majd Robertson folytatta:

— Talán az urak szintén rokonok?

Johnny habozva szólalt meg: — Izé... hogyan is...

— Hogyne, hisz az unokaöcsém — vágta rá MacKinney. — De nagy csirkefogó — tette hozzá meggyőződéssel.

Ezen mindnyájan nevettek.

Johnny most úgy érezte, hogy most tenni kellene valamit, vagy szólni... És mivel tenni jobban szeretett, mint beszélni, új ismerőseihez fordulva azt mondta:

— Miss Mary, nem volna kedve sétálni a fedélzeten?

A lány rögtön felállt. — Hogyne, nagyon szívesen. Úgy-e szabad, Dad?
Az öregúr mosolyogva bólintott.

Ébred után, a rettentő hőség elől MacKinney és Johnny a kabinjukba menekültek, ahol állandó működésben voltak a ventilátorok. Johnny hátán feküdt az ágyán és a kabin mennyezetét bámulta.

Az inspector a szivarját szitta ugyanilyen helyzetben.

— Angyal ez a lány — szólalt meg Johnny.

— Hő? ... mi? ... Angyal? — horkant fel MacKinney. Lehet, hogy angyal, de a papája nem az. Ez a Robertson. Ötven dolláromat nyerte el, amíg ti kinn mászkáltatok a lányal...

Johnny mosolygott. Először csak mosolygott, aztán nevetett, hogy még a ventilátorok zúgását is túlharsogta.

MacKinney egy ideig bírta, de nem sokáig. Aztán felfortyant. — Ezért tíz évet érdemelnél. De mondd, hagyod már abba?!...

Johnny most már hangtalanul rázkódott. A felügyelő dühöngve kirohant a kabinból, Johnny pedig elaludt.

Arra ébredt fel, hogy valaki motoszkál a kabinban.

MacKinney volt. Fel és alá járt, néha néha hangosan köhögött, ezzel tán azt akarta elérni, hogy Johnny felébredjen. Aki most már tényleg felébredt, felült és pislogva bámult a felügyelőre.

— No végre, te alvóbajnok — szólott dühösen MacKinney. — Izé... akarom mondani, Johnny fiam... örülök, hogy ilyen jól aludtál és... és... itt van, nézd, gondoltam jól fog esni egy pohár jeges whisky. Így hát mingyárt hoztam is neked. No itt van édes fiam, egészségedre.

Johnny gyanakodva vette át az italt és furesán pislogott a felügyelőre. Gyanús volt neki ez a túlságos előzékenység. Vajjon mit akarhat tőle a felügyelő? Lassan, élvezettel itta meg a whiskyjét, majd elővett egy camelt és rágyújtott.

MacKinney a torkát köszörülte, mielőtt megszólalt.

— Izé... hm... míg te aludtál, kimentem sétálni egy kicsit... Hm... találkoztam Robertsonékkal is. Hát sétálgattunk, beszélgettünk. Rólad is szó volt... Tudod, hogy nagyon tetszel a lánynak, Johnny. Hát sétálgattunk, beszélgettünk, egyszerre csak elérünk az alsó fedélzetre és ott, mit gondolsz, mit láttam?...

— Egy autóbust — vágta rá Johnny.

— Hülye! Akarom mondani, csacsi kisfiam. Egy autóbust a Csendes óceán közepén? De ha még csak az lett volna. Egy néger volt ott. Egy néger, aki amellet hogy néger, a déli szigetek boxbajnoka minden kategóriában. És most utazik Friscóba, hogy elnyerje a városi bajnokságot. És el is fogja nyerni sósajtott MacKinney.

— De mi közöm neked mindehhez — kérdezte Johnny.

— Várjál, fiam... Ez a néger, aki nem is annyira néger, mert csak félvér, éppen tréninget tartott, amint én és Robertsonék arra sétáltunk. A kapitány megengedte neki, hogy kifeszítse a ringjét az alsó fedélzeten. Tehát ott voltunk és néztük. A hajó majdnem minden utasa. De mondd csak, Johnny fiam, nem vagy szomjas? Ne csöngessek még egy whiskyért?

— Nem, felelte halkán Johnny és valamit sejteni kezdett.

— Tehát amint a néger befejezte tréningjét, azt mondta, hogy szeretne ma este egy bemutató mérkőzést tartani, ha volna a hajón utazó gentlemanek között egy jelentkező, aki kiállna ellene. Nem felelt senki. Erre a néger, kinek mellesleg Ramirez a neve, mert kubai származású, nevetett. Gúnyosan nevetett... Erre én nem bírtam tovább és... beneveztelek.

— Mit? ... Hogyan?...

— Igen, beneveztem John Hardinget, Ramirez, a déli szigetek bajnoka ellen, ma este nyolc órakor a hajó tánctermében megtartandó bemutató mérkőzésre. És mindenki örült ennek. És mindenki kíváncsi most rád.

— Hát ebből nem lesz semmi! Érted, MacKinney?

— De fiam, Johnny fiam, hát nem érted? A fehér haj becsülete... Sőt már fogadtam is rád. Háromszáz dollárba, minden pénzembe.

**Minden
pénzt
megér,**

mégis csak 6 fillér

a

ÓRAIÚJSÁG

Johnny magára rántotta a kabátját és indult kifelé.

— De Johnny, gondold meg, fiam... A dicsőség... a családom... éhező gyermekek... hatan vannak... Mit beszélék? nyolcan!

De ezt már Johnny nem hallotta. Egyenesen a bárba ment és leült az egyik sarokba.

A pultnál most látta csak meg, egy színes gentleman ivott valamit, két fehérbőrű úr társaságában. Amint Johnny leült, akaratlanul is meghallott egy-két mondatot. — „John Harding? Így mondtá az ipse?... No, nem fogom nagyon bántani... de mindenesetre jót tesz majd nekem. 'Publicity.' Csak három menet. Amatőr szokás szerint.”

Johnny most felállt és odament a bárpulthoz. Közben jól szemügyre vette a félvért. Őntelt mosolyt, kihívó tekintetű ember volt. Néhány forradással az arcán.

Félfejjel nagyobb mint én, gondolta Johnny.

Most megint a félvér szólalt meg: „De hát ki lehet, hol van ez a Harding? Már hat óra és még a színét sem láttam.”

— Én vagyok — szólalt meg mellette Johnny.

A bárnál tartózkodók meglepve fordultak feléje és jól megnézték.

Johnny ártatlanul mosolygott és azt mondta:

— Talán Mr Ramirez lesz olyan kedves és háromnegyed nyolckor átküld nekem valamit a felszereléséből. Bandázst, nadrágot és cipőt. Tudniillik nálam nincs semmi. Ezzel Johnny meghajolt és kiment.

Alkonyodott. Amint Johnny felért a hajó

Vadevezősök könyve

A vízi turistasport hasznos tudnivalóit és szokásait tárgyalja ez a pompás, 128 oldalas kis kézikönyv. Ne szálljon vízre enélkül, mert ez minden szabadevezős kiskátéja. Ára bérmentve 50 fillér. Megrendelhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

fedélzetére, nagyon jól érezte magát, mert a hőség már elmúlt és kellemes hűvös szellő fújdogált. Johnny a hajó leghátulsó részébe ment és elgondolkodva bámult bele a mögöttük elmaradó hullámokba.

— Mért olyan egyedül, Mr Harding?

Johnny felriadt és körülnézett. Mary Robertson állt mellette.

— Mi az, megijesztettem?

— No nem — mosolygott Johnny, — csak... csak... örülök, hogy itt van mellettem, mivel úgy sincs senkim. Azaz, majdnem senki, aki törődne velem.

— Mondja, Mr Harding, tudja, hogy mindenki kíváncsi már magára és mindenki csak arról beszél, hogy ma este megmérkőzik Ramirezzel. Szép volt magától, hogy kiáll ez ellen a gúnyolódó, nagyképű fekete ellen. És tudja, hogy már fogadtam is a maga győzelmére? De csak keveset. Mert kevés zsebpénzt kapok Daddytól. A lány mosolygott.

— Mondja, Miss Mary és... és mennyit tett fel az én győzelmemre?

— Tizenöt dollárt — válaszolt halkán a lány.

— Tizenöt dollár?... — Johnny elgondolkodott.

Pontosan este nyolc órakor már mindenki ott volt a hajó tánctermében. Még maga a kapitány is. Amint Ramirez megjelent, a jelenlévők tapsoltak. Azután elült a zsidongás, mert az egyik ajtón most belépett John Harding, bandázssal a kezén, egy dressing gownba burkolva. Rögtön odalépett a ringhez és átlendült rajta. Levette a dressing gownt magáról, miközben az őt szolgáló két segéd ráhúzta a kesztyűt. — Négyuncias versenykesztyű, állapította meg Johnny. Most néma csend lett, mert megszólalt a meccs kezdetét jelző gong. Johnny óvatos volt és nyugodt. Ramirez fölényesen kezdte a támadást és szép sikerrel. Johnny kapott néhány fájdalmas horogütést, de nem erőset. Aztán ő támadott és nem mulasztotta el, hogy egy jó helyezett balegyenest leadjon az ellenfelének. Az első menetben tulajdonképpen csak egymást igyekeztek kiismerni és meglehetősen eseménytelenül is mult el. Második menet következett és mivel egyikük sem volt fáradt, a második menetet frissebben kezdték. Johnny hidegen és nyugodtan, mint az első menetben, adta le az ütéseit, vagy pedig védett. Egyszerre csak Ramirez, bizonyára meg akarta mutatni, hogy mit tud és hogy csak játéknak veszi az egészet, nekirohant Hardingnak és rövid, kalapácsszerű horogütésekkel igyekezett az egyik sarokba terelni. Johnny hagyta magát és amint beért a sarokba, úgy tett, mintha takarná magát, de ahelyett, hogy takarta volna magát, neki-lendült a ring kötelének, amely visszadobta őt, ugyanebben a pillanatban híres balkeze eltalálta Ramirez száját, amitől ez megtántorodott. Johnny most leadta „kísérő” ütését, amitől Ramirez, a déli szigetek bajnoka elterült. Még próbált felegyenesedni, de ez csak annyira sikerült neki, hogy átfordult a hasára és ott fekve maradt.

mert a szellő észébe mögöt-

ry Ro-

csak... m, mi-senki,

y min-ki csak érközik kiáll ez len. És győzel-zeb-gott. mennyit

kan a gondol-

mindenki maga a lent, a zsi-bontt John

ressing a ring-ressing

aló két ynciás y. Most meccs volt és a táma-néhány

Aztán egy egy-ly el-nyképpen és meg-Máso-ük sem ssebben an, mint t, vagy ez, bizo-ud és t, neki-ccszerű szókba nt beírt magát,

át, neki-szadobta balkeze megtán-ró" üté-bajnoka , de zordult a

A meccsnek vége lett. John Harding a második menet közepén, szabályos szép küzdelemben, leütötte Ramirezt. Mindenki éllette és ünnepelte Johnnyt. De ez neki nem volt fontos. Annak ugyan örült, hogy a mérkőzés végén Mary Robertson is odarohant hozzá és örvendő arccal gratulált neki és szorongatta a kezét. De hát Istenem, mit is törődik ő azzal. Holnapután érnek be Friscóba, ahol neki felelnie kell a büntetőbíró előtt Sam haláláért.

Három hét mult el. San Franciscóban vagyunk. A Post Street egy kis szállodájában John Harding ott ül egy kis asztalka előtt s mereven elgondolkodva bámul maga elé. Ma engedték ki a vizsgálati fogságból, miután az ügyét letárgyalták és felmentették. Valaki kopog az ajtón. Johnny szórakozottan, mintha nem is idetartozna ebbe a világba, kiszól: — Szabad! Tessék!

A belépő MacKinney, aki egy szó nélkül jön be. Majd torkát köszörülve, azt mondja: — Hát gratulálok, Johnny. Ugye mondtam, hogy nem lesz ebből semmi baj. De hát most mihez fogsz majd. Ugye mondtam, ha emlékszel, hogy ideje volna megkomolyodni. Látd, én is fenegyerek voltam az én időmben, de hát beláttam, hogy nincs értelme. A felügyelő most elhallgatott. Rövid szünet után habozva újból megszólalt: — No mi az, hát

nem szólsz semmit, hát nem örülsz? Hö... igaz... tudod, ezek a Robertsonék... tudod, akikkel úgy összebarátkoztunk a hajón... éppen a multkoriban írtak nekem. És tudod... ez véletlenül az a Robertson, aki ezeket az újfajta kis autókat hozza forgalomba. És tudod, azután is még sokat beszélgettünk és... nos, az ördögbe is! ennek a Robertsonnak szüksége volna egy erélyes, energikus, fiatal munkavezetőre... Hát rád gondoltam, Johnny. És... és... arra is gondoltam, hogy szűken állsz pénz dolgában... hoztam neked ötven dollárt és egy vasúti jegyet, le Trentonba. Ott aztán megkeresed a Robertson-műveket és a többit intézd el magad! Az ördög vigyen el!... Isten veled, fiú!...

Johnny, ki eddig egy szót sem szólt, bámulva nézett a felügyelőre, ki a kezébe nyomta az ötvendolláros bankjegyet és vasúti jegyet és szóltanul kiment.

Johnny egy pillanatig még mindig bámult az ajtóra, melyen át MacKinney eltűnt. Egyszer csak kirohant az ajtón és lekiáltott a lépcsőn:

— Hé, MacKinney!... Tudja, hogy maga egy átkozott vén csirkefogó?!

— Tudom fiam, hogyne tudnám!... Szerencsés utat Trentonba és írjál rögtön! És... és ha valami esemény fog történni... valami olyan szokatlan dolog egy fiatalember életében... hát ne felejts el meghívni!

HETIVÁSÁR

Előfizetőinknek módjában van olvasóinkkal üzleti összeköttetésbe lépni, eladni, venni. A hirdésekre vonatkozó válaszokhoz az eredeti okmányok mellékelése feltétlenül kerülendő, mert azokért kiadóhivatalunk felelősséget nem vállal. A hirdetések szövege és beiktatási díja mindenkor 1 héttel a lap megjelenése előtt, szombatig küldendő be a Délibáb kiadóhivatalába Budapest VII, Dohány uca 12-14. Hivatalos órák 8-4 óráig. Legkisebb hirdetés 10 szög 1 Pengő 40 fillér, minden további szó 14 fillér. Az első és minden további vastagbetűs szó két szónak számít.

LEVELEZÉS

Szeretnék ezúton szert tenni egy megfelelő levelezőpartnerre, aki vidéki egyhangú déltánjaimon kellemesen szórakoztatna leveleivel. „A szavak elröpülnek, az írás megmarad.”

111 Telefonszámom változatlan. Szombat délután 1/4-1/5 között várom a hívásodat. Program: lehetőleg vasárnap este. Nosza.

Melyik komoly evezős úriúri fogadna be csónakjába egy unatkozó szöke kisleányt? „Napsugár kiasszony.”

BUTOR

Gyönyörű vadonatúj háló, díobédló, szalónkombinált sürgősen eladó Körútnál, Jósika uca 2, I. 4.

Antik bútorok, garnitúrák 280 pengőért költözés miatt eladó. Lónyay uca 20, Bús.

Gyönyörű kombinált szoba, ebédlő, háló, rekamié, fotelek, konyhaberendezés olcsón eladó. Rákóczi út 61, második főlépcső, II. 2.

CSÓNAK

Kétpárevezős Kielbot, kétszemélyes szab. német sátorral 250 pengőért betegség miatt eladó. Érdeklődés telefon 9-923-20.

HÁZ

Eladó 67-es végállomástól három perc kétlakásos ház 2-3 szobás, összhelyiségeivel 11.800. Átvehető 8000, tulajdonostól: Rákospalota, Maros u. 43.

Villanegyedben, háromszobás, öszkomfortos családlház, villamosnál, Rákosszentmihályon, kilenczerért. „Tulajdonostól 43707” főkiadóba.

HANGSZER

Harmonika, háromsoros, kromatikus tangó, százhusz bögös, eladók. Koszorú uca 23, földszint 3. 63327

Páncélszerkezetű rövid, fekete bécsi zongoránál 450-ért sürgősen eladom. Mosonyi uca 10. I, 13 Keletinél. 58063

Ehrbar-zongora, keresztthúros, alkalmi vétel. Vilmos császár út negyvenhat, II. 7. 13211

MOTORKERÉKPÁR

Oldalkösi, gyári, sport, olcsón eladó. Róth, Péterffy Sándor uca 51, Iszt 2.

500 Sunbeam, 500 BSA eladók vagy kisebbre cserélhetők. Kertész uca 33, szabóüzlet.

IRÓGÉP — VARRÓGÉP

Hordozható írógép sürgősen eladó. Damjanich uca 46, IV. 9.

Süllyesztős Singer varrógép, aig használt, eladó. Nagyfuváros uca húsz, II. húsz.

VEGYES

Ur hölgyek! Vasszorgalommal megáldott, kifogástalan megjelenésű két hölgyet keresünk fix fizetéssel, kizárólag vidékre egy ragyogó cikk terjesztésére. Részletes ajánlatokat e lap kiadóhivatala továbbít „Jövőt talál” jelige alatt.

Zongoraművész, okleveles tanár, nagyszerű pedagógus, a nyári hónapok alatt előkészít kezdőket és haladókat. Cím a kiadóhivatalban.

Dívatbemutatóval egybekötött tenniszverseny

Belga-magyar Davis Cup a Margitszigeten

Vannak tömegsportok és úgynevezett „előkelő” sportok. Tömegsportnak nevezik a futballt, talán azért, mert huszonkét ember verekszik egy labdáért és egyre nagyon kevés jut belőle. A tennisz viszont, ahol mindössze két, legfeljebb négy ember játszik ugyanazzal a labdával, már előkelő sportnak számít. Ennek megfelelően futballmeccsre mindenki egyszerűen öltözködik fel, a hölgyek az idő viszontagságait jól bírják, erős köpenyt hordanak és kis, fejbe húzott sapkát, míg a tenniszversenyek eleganciája vetekszik a lóversenyével.

A most megtartott belga-magyar Davis Cup versenyen olyan imprimés, bolerós, kékrókás és kétrókás felvonulás volt, hogy az újonnan érkezettek jóideig csak a nézőközönséget figyelték, s csak azután tértek rá a valóságos célra, a tenniszverseny figyelésére. A magyar csapat vérmes reményekkel indult a küzdelem első napján. Hiszen 1934-ben szépen, könnyen megvertük a belgákat. Ezt reméltük most is. Ha pedig

megverjük a belgákat, bejutunk az európai Davis Cup-zóna előmérkőzésébe. És ez már magyar szempontból nagyszerű eredménynek számított volna. Sajnos, ez a reménykedésünk a semmibe foszlott. A belga csapat erősen feljavult 1934 óta, s a mai játékosaink mögött nem volt egy komoly, téli versenyévad, többhónapos riviérai előkészület, s egy nagyszerű mezőnyű egyiptomi küzdelem, mint a belgák mögött. Így vereséget kellett szenvednünk.

A közönség, amely mind a három versenynapon szorgalmasan, figyelemmel kísértette a játékokat, vasárnap zsúfolásig megtöltötte a szigeti pályát. Az idő meghatóan jól viselkedett, úgyhogy mi, akik hónapok óta tartó kegyetlen szeszélyeit túrtuk, hálát rebegünk feléje, amiért nem áztatta el új tavaszi kosztümünket és kalapunkat. A többi hölgyek már nem voltak ilyen háládatosak. Egyik szemükkel a versenyt figyelték, másikkal viszont a nézők között cikázott tekintetük és állandóan a labdákkal

Lacroix munkában
(Reklám felv.)

DECIBAB

Dallos egyik szép lecsapása
(Reklám felv.)

párhuzamosan különböző mondatok röpködtek a levegőben.

— Remek volt Dallosnak ez a leütése! Már külön költözött! — sziszegi egy bájos kis molett, tiziánra festett hölgy.

— Hogy költözhet egy leütés külön? — kérdi bambán a kis molett partnere.

— Ugyan, maga semmit sem ért! — topog önagysága türelmetlenül. — Stefiről beszéltek, aki most válik az urától és külön költözött.

— Igen, most már értem — mondja a férfi engedelmesen, bár fogalma sincsen, hogy ki az a Stefi.

— Jaj de fess az a szőke belga! — kiált fel a hölgy elragadtatva, — egy ilyen pullóver kellene nekem.

A férfi, miután nincsen tisztában vele, hogy a belgához hasonló pullóver kellene-e csacsogó hölgyének, vagy másfajta, nem mer kérdezősködni. Inkább fokozott érdeklődéssel szemléli a Dallos—Naeyart meccset.

A pálya szélén ülnek a belgák és biztatják a nyurga, szőke fiút.

Lacroix, a belga csapat legjobb játékosa homlokát törölgeti. Nagyon kimerítette Gáborival folytatott meccse. Igaz, hogy megnyerte és tulajdonképpen ezzel a mérkőzéssel dönt el az egész verseny sorsa. Lacroix Bruxellesben él, hat év óta állandó bajnoka Belgiumnak. Civilben nagyon prózai foglalkozása van, textilnagykereskedő.

— Kár, hogy holnap már elutazunk — mondja sajnálkozva, — szép volt ez a pár nap itt a szigeten. Különösen a cigányzene fog hiányozni. Vettem néhány gramofónlemezt, majd odahaza eljátszom a feleségemnek, legalább ő is hall cigányzenét. Ha megtetszik neki, akkor nyárra eljövünk egy hétre Budapestre. Megmutatom neki ezt a tündéri várost.

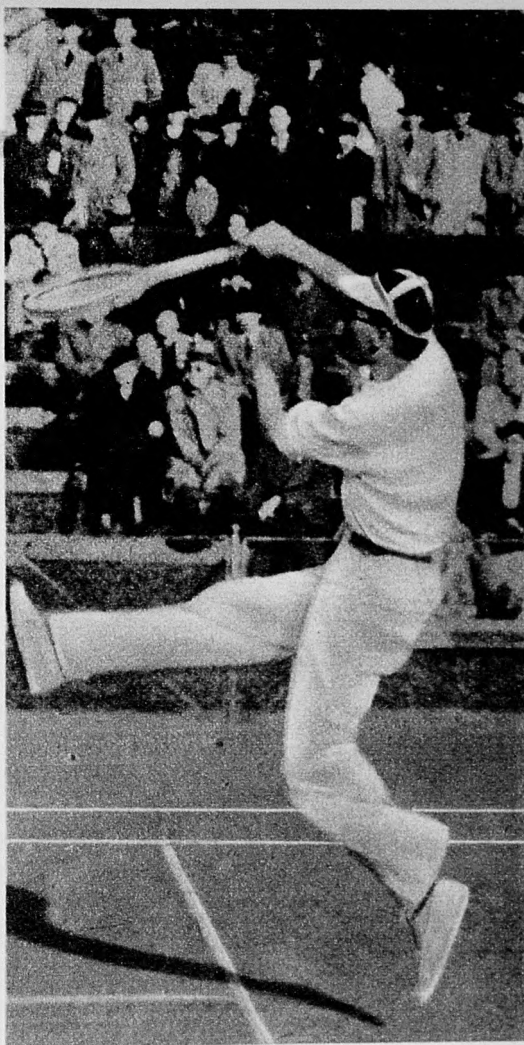
Geelhand, a páros verseny hőse, szőke, csodálkozó kékszemű, gyerekképzű ifjú. Indiszkrét kérdésünkre bevallja, hogy huszonöt éves. Annál meglepőbb, hogy gyermek kora és gyermek arca ellenére a szigorú ügyvédi pályán működik. Nehezen képzelhető el a bírósági teremben, akár a vádat, akár a védelmet képviseli.

— És mit csinálnak ilyenkor a kliensek, amikor ügyvéd úr tenniszversenyen vesz részt?

— Hát... hát... (láthatólag zavarban van a kérdésemtől), az irodám ellátja az ügyeket. Ne higgye, hogy a mesterségemet nem veszem komolyan. Nagyon sokat dolgozom, sőt magam is írok jogi cikkeket.

Olyan komolyan állítja, hogy készséggel elhisszük neki.

De Bormann a belga tenniszszövetség elnökének a fia. Egészen bizonyos, hogy apjától örökölte tehetségét. Eddig 34-szer küzdött Belgium színeiben. Miután csak 28 éves,

valószínű, hogy ez a szám erősen növekedni fog.

Mind a hárman komolyan figyelik a Naeyart—Dallos meccset. Ha Naeyart idegességében, egy-egy elrontott labda után, feldobja a levegőbe tenniszütőjét, az egész csapat fejét csóválja. Annál jobban örülnek egy szépen sikerült bekendnek. Viszont nagyon lovagiasan megtapsolják Dallos hosszú labdáját.

Végeredmény 3:2 a belga csapat javára, s így Magyarország elvérzett már a selejtező mérkőzésen. A közönség elégtelenül tódul ki a pályáról. A kis molett is levért a vereségtől mindaddig, amíg megpillantja az egyik belga játékost felöltözve, kockás kabátban. — Jaj de cukros — sikoltja, — ép ilyent szeretnék.

És most sem lehet tudni, hogy a játékosra, vagy a kabátra értette.

Kertész Erzsébet

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örzünk meg és semmi körülmények között sem küldünk vissza

Többeknek. Kérjük olvasóink türelmét, mert olyan sok levél érkezik, hogy bizony helyszűke miatt előfordul, hogy csak kése-delemmel tudunk válaszolni a kérdésekre. Mindig legjobb tudásunk szerint és örömmel adunk felvilágosítást irodalmi, színházi vonatkozású, művészi, lelki problémákat tárgyaló kérdésekben.

„Tisztviselő”, (262.) A leghelyesebb, ha ebben az ügyben kikéri egy ügyvéd véleményét. Mi annál kevésbé adhatunk tanácsot, mivel nem ismerjük az ügy minden részle-tét.

Ujságíró, (264.) A beküldött kéziratot sajnálatunkra nem közölhetjük, mert novellák-hosszú időre el vagyunk látva.

Boldog menyasszony, (217.) A külső ünne-pélyesség csakugyan lekopott a mai eskü-vőköről, de egész bizonyosak vagyunk ab-ban, hogy egészen belül minden meny-asszonyt ma is ugyanaz a meghatottság fog el, ha nem is kísérik uszályhordozók és nem vonul fel mögötte tizenkét nyoszolyólány, mint a régi menyasszonyokat. Mi nem va-gyunk esküdt ellenségei a fényes lakodalom-nak, s ha az anyagi viszonyok megengedik, kedves és egész életen át kellemes emléke marad egy díszes esküvő. De a szerény pol-gári keretek között élő embereknek az ilyes-fajta kiadások csak olyan terhek, amelyeket később bánatosan nyögnek. Ha egyházi esküvője ugyanazon a napon van, mint a pol-gári esküvő, akkor utána egyszerű, izléses büffé és egészen szűkkörü ebéd szokásos manapság. A büffé ételei között szendvicsek, mignonok, torták, likőrök, konyak, s esetleg bor szerepelhetnek. Nem szabad megfeleld-kezni természetesen a cigarettáról. Körül-belül ki lehet számítani, hogy hány ember jön gratulálni, aszerint készítsék az ételeket, de ne ijedjen meg, ha tíz perc után nem talál már semmit a tálakon. A házasságra, amely komoly kapcsolat két ember között, sok fe-gyelmet, szeretetet, lemondást és alkalma-

zkodni tudást kíván. Arra gondoljon mindig, hogy mit tud adni a házasságban, ne arra, hogy mit kap majd és ez keresztül segíti majd az első zökkenőkön. Szívvel gratulálunk.

Csalódott kislány (470). Most már csak az a fontos, hogy minél kevesebb bánattal és minél kevesebb könnyel túl legyen ezen a fájdalmas histórián. És ne illesse magát szemrehányással, nem, Ön igazán nem vét-kes. Hiszen miből is következett volna, hogy az a fiatalember, aki olyan kitartóan udvarolt — nős. Önt csak annyiban hibá-ztatjuk, hogy hosszú ismeretségük ideje alatt egyszer sem gondolt arra, hogy érdeklődni kellene az illető felől. Ilyen könnyelmű mu-lasztást sok lány elkövet, abból indulva ki, hogy az ügy úgysem „komoly.” De éppen az ilyen esetekben szólal meg a szív s azt bizonyítja, hogy a sors szerepét emberi aka-rat nem hagyhatja ki a számításból. Nagyon is dicséretreméltó, hogy nem tévovázott, ha-nem rögtön kiadta a fiatalúr útját, mikor ő szerelmi vallomását azzal a nyilatkozattal tetőzte, hogy már évek óta házas. Nem, ne beszéljen többé vele, sem otthon, sem az uccán, még percekre sem. Igyekezzen elfelej-teni a történeteket, gondoljon úgy rá, mint egy rossz álomra. Vagy egyszerűen ne is gondoljon rá.

S. Gyuláné, U. (266.) A beküldött vesrek elég ügyesek, de közlésre vagy megzenésí-tésre még nem alkalmasak.

Özv. L. D.-né, Gy. (270.) Előbbi üzenetünk Önnek is szól.

Szomorú a rabság. (385.) Panaszskodik, hogy már 21 éves és szülei mégis úgy tartják, mint ahogyan a középkorban tartották a vár-kisasszonyokat. Sehová nem engedik. Min-denhová csak szülői felügyelettel mehet. Nem fogadhat el meghívást, csak magához jöhet-nek, akkor is édesanyja bent van a szobájá-ban és egy pillanatig sem hagyja magára a fiatalságot. Úgy érzi, hogy most már aztán igazán betelt a mérték. Udvarol Magának egy középkorú úr, akit szülei nagyon szeret-nek és titkos vágyuk, hogy magukból egy pár legyen. Maga is szereti az illető urat, de sze-retetnél többet távolról sem érez iránta. Mégis elhatározta, hogy hozzámegy, mert szí-vesebben viseli el a szerelmem nélküli házás-ságot, mint ezt a szörnyű, levegőtlen rab-ságot.

Úgy találjuk, hogy tökéletesen igaza van. Miután egész eddigi élete egy nagy alkalmaz-kodás volt, már kiállotta az alkalmazkodás tűzpróbáját. Az — hogy nem érez őszinte barátságnál és megbecsülésnél egyebet leendő férje iránt — nem döntő fontosságú. Egyéb-ként a barátságon felépített házasság általa-ban jobban szokott sikerülni, mint az úgy-nevezett nagy szerelmi házasságok.

Kovács Andorné, (6.) A kép meg fog je-lenni. De türelmet kérünk.

Egy leány, aki nagyon szeretne énekesnő lenni, (8.) Valamilyik zenetanárhoz kell mennie, aki meghallgatja és véleményt mond.

Gurmand, Debrecen, (113.) Kérésére igen üdítő, tápláló és könnyű ételeket ajánlunk: egy tojássárgáját összehabarunk egy kávés-

kanál cukorporral és egy narancsnak a levélével. Betegeknek, gyermekeknek a legkitűnőbb főzvény.

Ugyancsak tápláló és könnyű étel a következő: néhány deka mandulát, vagy diót, esetleg mogorót megőrölnék egy kis mézzel, vagy cukorral és egy narancs levélével összekeverjük.

Egy nagy darab zellert meghámozzunk, vékony karikákra vágjuk és a karikákat lisztben, tojásban és zsemlyemorzsában megforgatjuk, aztán hő zsírban kisütjük. Finomra reszelt zellert vajjal összekeverünk és kenyérré kenjük.

Dr. B. (518.) Szórol-szóra idézzük levelének főkérdését, amelyet energikusan aláhúzott: „Egy csinos, komoly úrnőnél, akinek három gyermeke van, fontos lehet-e a kozmetikázott, fiatalos és szép arc?” — Minden fejtegetést megelőzve: elsősorban is egy divatról van szó, Asszonyom. Olyan divatról, amely a nők millióit meghódította a különböző országokban, sőt, a különböző világrészekben egyaránt. De ne legyen félreértés! Nem törvényszerű, hogy a kozmetika mindenkit szépít! Tény az, hogy a kozmetika föltétlenül kihangsúlyozza a nőiességet. Már most... áttérve az Ön esetére: Önnek, aki családanya, három szép gyermeke van, semmi szüksége arra, hogy a nőiességét hangsúlyozza, s így, ebből a szempontból figyelmen kívül hagyhatja a kozmetikát. Azonban... kivétel nélkül kötelessége minden nőnek, hogy olyan csinos és szép legyen, amilyen csak lenni tud! Ez épp olyan, soha el nem odázható kötelesség, mint mondjuk, a mindennapos ebédőzés! És ezért ajánljuk Önnek, hogy próbálja meg finoman, diszkréten púderozni, esetleg csöppet rúzsolni is az arcát. Mindezekről eltekintve pedig: utolsó kérdésére azt üzenjük: Ne aggassa Asszonyomat, hogy férje mostanában érdeklődve nézi „agyonkozmetikázott” barátnőit. Az élelkszíni rúzs, a tépdesett szemöldök természetes, hogy magára vonja a figyelmet, de arra az érdeklődésre, amelyet pusztán a kozmetika vált ki, fölösleges féltékenynek lenni!

Egy régi hű Déliláb-olvasó. (10.) A Művész Színházhoz tessék írni. (Nagymező ucca.)

M. Sz. B. (520.) Nagyon is jól látja és helyesen érzi át azt a visszás helyzetet, amelybe az a lány juttatta Önt. Valóban alig van lealázóbb férfi számára, mint az, hogy az imádott lány előbb titokban, később nyíltan — megossza érzelmeit két férfi között. Bár Önöknél ez az időszak elmúlt, s a lány most nyomatékosan hangoztatja, hogy egyedül Önt szereti; mégis valóban jogos kétségek merülnek fel Önben a jövőt illetőleg... Azt kérde, megajándékozhatja-e bizalmasával azt a lányt, aki egytízben már így viselkedett? — Mivel a mi tisztünk az ellentétek kiegyenlítése, a viharos hullámok lecsillapítása, azt a tanácsot adjuk: tanulmányozza alaposan a lány szívét, lelkét! Talán sikerül mentőkörülmenyre bukkannia. Talán kiderül, hogy érzelmi szálak nem fűtétek ah-

hoz a férfihez, s csupán azért tartott vele, mert az illető bőkezűen gondoskodott a szórakoztatásáról. Ez aztán olyan kisebb súlyú bűn volna, amely nem tartozik a megbocsájt-hatatlan bűnök közé; különösen akkor, ha a jövőt illetően szilárd és őszinte ígéretet kapna!

Színészrajongó. (12.) J. P., Kékgolyó ucca 10. Sz. E., Nemzeti Színház. A. I., Széher ucca 7. T. I., Kékgolyó ucca 10.

W. Rózsi, Budapest. (629.) Egy percig se gondolkozzék azon, hogy angol kosztümöt csináltasson-e tavaszra, vagy inkább két olcsóbb szövetkosztümöt? Mi legjobb meggyőződéssel feltétlenül az angol kosztüm mellett szavazunk. Ez mindig a legelegánsabb és egyben a legpraktikusabb is. Attól eltekintve — hogy délután is éppen olyan nyugodtan viselheti, mint délelőtt, — felveheti, nyáron, ősszel, tavasszal, esőben és jőidőben egyaránt. Középszürke színt ajánlunk, keskeny sávval, hordhatja sötétbarna és sötétkék kiegészítővel. Készen is lehet kapni.

Régi olvasó. (268.) Fekete kabáthoz és kockás aljhoz nyugodtan viselhet fekete kalapot élénk díszszel, fekete táskát és fekete cipőt. A sál legyen szürke alapon fekete mintás. Vegyen szürke harisnyát. Szürke angol kosztümhöz viseljen szürke angol kalapot, fehér vagy szürke selyem ingblúzt. Szürke-fehérmintás sálát, szürke cipőt, szürke táskát és szürke harisnyát vegyen. Ami második kérdését illeti, leghelyesebb lenne, ha szakértőhöz fordulna.

H. Etelka, Budapest. (243.) Bizony ez tényleg nagyon komplikált és nehéz história. Egy házasság udvarol Magának már másfél év óta. A férfi nagyon szerencsétlen az asszony

A mult számban megjelent keresztretjvény megfejtése

Vízszintes sorok: 1. Ivogün Mária. 11. Avarok. 12. Irénke. 14. Lóden. 15. Potsdam. 16. Ip (pi). 17. Gdr. 19. Ide. 20. Coronas. 22. Regél. 24. Eh. 25. Nobel. 26. Kö. 27. Ráj. 29. Tokod. 31. Irat. 33. Zeta. 35. Isa. 36. Felölös. 38. Evelyn. 40. Marabu. 43. A temetőkapu.

Függőleges sorok: 1. Ivópohár. 2. Vad. 3. Oregon. 4. Gondnok. 5. Uk. 6. Mio. 7. Ártér. 8. Rés. 9. Indig. 10. Akadékos. 11. Alice Rice. 13. Emelődarú. 18. Rab. 21. Sekel. 23. Eto. 28. Jafet. 29. Tasak. 30. Kikap. 32. Tele. 33. Zene. 34. Tömő. 37. Lim. 39. Va. 41. Ra. 42. Bu.

Jutalmazott megfejtők

A keresztretjvény megfejtői közül Kovács Katalin, P. és Matzner Olli, D. ötvösművészeti brost, Vendég Lászlóné, Bp. és Katona Irma, L. ötvösművészeti gyűrűt kaptak; az alábbiak pedig könyvjutalomban részesültek: Varga Jenő Bp., Ófalvi Jenő, Bp., Örvös Károly, Bp., Kálmán Erna, Sz., Vincze Anus, M., Kontscher Livia, R., Dunka Veronika, S., Fuchs László, Bp., Hanka Tihamérné, D., Molnár Zsigmond, H., Peskornyik Lili, Bp., Rependár Magda, L.

mellett, akiben a legkevésbé sem találta meg a neki megfelelő élettársat. A legelkeseredettebb akkor volt, amikor megismerkedett Magával. Már az első pillanatban megérezték egymásban a tökéletes társat és a férfi egyáltalában nem titkolta ezt az érzést. A férfi kijelentette, elvádik a feleségétől, hogy elvehesse Magát. Gyermekek nincsenek. Hanem az asszony a legnagyobb határozottsággal tiltakozik a válás ellen. És ez így megy már egy éve.

Sajnos, ha egészen őszinték akarunk lenni, akkor azt kell mondanunk, hogy ezt a helyzetet megoldani bizony csak egyféleképpen lehet, mégpedig úgy, hogy bármilyen nehézségre is esik — de lemondanak egymásról. A házasság komoly, szent dolog és akik egyszer összekötötték az életüket, igyekezzenek — ha már harmonikus együttélésről nincs szó, — legalább megtartani ezt a kötelekét. Ha a feleség emyire ellenzi a válást, akkor bizony hiába minden, nem lehet változtatni a helyzeten.

W. Loló, Szeged. (413.) Szerelmes egy nagyon gazdag, középkorú úrba. A férfi szintén szereti Magát, de valahogyan az az érzése, hogy Maga csak a vagyonát szereti benne és ezért meglehetősen távol tartja magát. Pedig Maga „ha havi hatvan pengő fixe lenne, akkor is csak egyedül és kizárólag hozzá menne nőül”. Azt kérdezi tőlünk, hogy hogyan bizonyíthatná be neki, hogy nem a vagyonához, hanem hozzá szeretne feleségül menni?

Csak azt tanácsolhatjuk, hogy mutakozzék a lehető legszerényebb igényűnek a férfi előtt, és próbáljon valami komoly foglalkozás után nézni. Dolgozzék valamit komolyan, amivel pénzt is lehet szerezni, igyekezzék szeretni a munkáját, keressen, szóval legyen dolgozó nő. Mutassa meg, hogy meg tud állani a saját lábán is és igazán nincsen szüksége egy „nagy pártira”. Mondja meg neki, hogy el se tudja képzelni munka nélkül az életét és hogy ezt a munkás életet szeretné élni mint asszony is. Talán akkor rá fog jönni, hogy mégsem a sok pénz és a nagy vagyon az, ami Magát hozza füzi.

Debrecen, minék is van szerelem! (466.) Ön évek előtt menyasszony lett. Rövid idővel eljegyzésük után vőlegénye hirtelen, minden ok nélkül áthelyeztette magát egy másik városba és azóta is igen különösen viselkedik. Már két ízben is felbontotta eljegyzésüket, majd újból és újból megint a menyasszonyának tekintette magát. Most már igazán nem tudja: menyasszonya-e még az illetőnek, vagy nem? — Kislány, ezt tőle magától kell megkérdeznie. Még pedig haladéktalanul! Azt tanácsolnánk, hogy írjon a fiatalembernek egy hosszú levelet. Ha úgy érzi, hogy az évek folyamán valami félreértés, vagy kimagyarázkodásra váró dolog ékelődött maguk közé, akkor azt őszintén tárja fel, semítsa el. Aztán kérdezze meg

tőle, hogy tulajdonképpen mi a célja kapcsolatukkal? Utaljon arra, hogy jegyességük ideje már úgyis túlnőttül kitolódott s Önnek is, meg szüleinek is az az óhajuk, hogy most már a legrövidebb időn belül tartsák meg az esküvőt. S ha a levelére kapott válasz megint csak egy újabb huzavonát jelentene, ne törődjön bele, hanem nyílt kérdésére nyílt feleletet követeljen! Akár hepíenddel fog végződni ez az ügy, akár nem, még mindig jobb, mint az... örökmenyaszonyság.

G. Gy., Gara. (14.) Kedves 14 éves György! Becsületesen bevallja, hogy elhanyagolja tanulmányait, mert nagyon leköti a kalandos regények és mindenféle izgalmas történetek olvasása. Fél, hogy rossz bizonyítványt kap és tanácsot kér tőlünk. Megnyugtathatjuk, levele már egy lépés a javulás felé. Ha megfogadja komolyan, mint ahogy egy harmadik osztályú polgári iskolai tanulóhoz illik, hogy semmiféle kalandos, vagy más regényt a vizsgáig nem olvas, akkor rövid idő múlva elfelejti azt a sok afrikai vadászatot és miegymást, ami most állandóan zavarja és nyugodtan visszatérhet az iskolakönyvéhez. Miután nagyon szeretnének, hogy jó bizonyítványa legyen, ezúton ígéretet teszünk, hogy amennyiben sikeresen leteszi a vizsgát, ezt nekünk megírja és hivatkozik erre a szerkesztői üzenetünkre, akkor mi egy érdekes könyvvel jutalmazzuk meg, de természetesen csak vizsga után. Jó tanulást kívánunk és szívélyesen üdvözöljük.

B. Tiborné, Sashalom. (413.) Különösen aromás teát főzhetünk, ha fehér papírra szórjuk a teát, egy kis citrom- vagy narancshéjat vágunk közéje. Ezt így beteszszük a langyos sütőbe, s rövid idő múlva a teáskannába, miután jól kiforráztuk a teáskannát. Ezzel a módszerrel lényegesen kevesebb kell a teából és sokkal aromásabb lesz.

Előfizetési árak:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő,

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomda Műintézet és Kiadó-
vállalat RT. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszáma:
14-23-39 és 14-23-50

Nem esonkítja meg a lapot, ha ezt a szelvényt kivágja
mert a lap bekötésénél ez a keskeny rész ugys levágódnék.
Ezen szelvény alapján egy pompás díszes műhöz van joga.
Olvasson el a lapunkban levő hírdetést

DILÁGKÖNYVTÁR-SZELVÉNY

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten nyakkendőket, púderkompaktokat, bakelit szalvétatartókat, levelezőlapalbumokat és értékes könyvjutalmakat osztunk ki.

Megfejtési határidő május 20. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12
13						☀	14		☀	14a		
15						☀	16		16a			
17			☀	☀	18	19		☀		☀	20	
21			22	23	☀		☀	24				
25					26		27	☀		☀	28	
29			☀	30				31	☀	32		
33		☀	34	☀		☀	☀		☀	35		
	☀	36		37		38	39				☀	
40	41								☀	42	43	
44												

Beküldendő: vízszintes 1, 36, 44 függőleges 1, 12

Vízszintes sorok: 1. Egyes, leginkább déli országokban divatban lévő szórakozást nyújtó állatversenyek. 13. Tudatosan. 14. Rag. 14a. Óreg bácsi. 15. Keletázsiai fémből készült ütőhangszer (gong). 16. Nagy vízbogár, a halivadékot pusztítja. 17. Női név. 18. Ülőhely. 20. Az ön vegyjele. 21. A varráshoz szükséges. 24. Svájci klimatikus gyógyhely (zárt betűk a, o). 25. Összetett kötőszó. 28. Duplán: női becenév. 29. Ökör — latinul. 30. Középszánsia legmagasabb országa, fővárosa Lhassza. 32. Daganat. 33. Csont — latinul. 35. Mutatónévmás. 36. Kénes ásványvíz. 40. Összülöink. 42. Kárt okoz. 44. Odon, falusi családi ház.

Függőleges sorok: 1. Pirosszínű, feketepetytyes kis nyári rovar. 2. Ellentmondó, ellenkező. 3. Aranykulcsos nemes volt. 4. Művé-

szet — franciául. 5. Vas anagrammája (3, 1, E). 6. Női filmszerep. 7. Egymásutáni betűk. 8. Dessau első fele. 9. Névelő. 10. Vissza: egyik felünk. 11. Nagyon értékes prémű amerikai erszényes állatka. 12. A háború-előtti években ünnepeelt bpesti primadonna volt. 16a. Halpete. 19. Petőfi-költemény címe. 22. Számok előtt álló idegen rövidítés. 23. Művészi festmény (idegenesen). 26. Temetői alkalmazott. 27. Kicsinyítő képző. 31. Balaton, Bajkál stb. 32. Becsuk. 34. Szülő beceneve. 36. ... er Antal, színművész. 37. Ijesztő. 38. Van ilyen szülő (igen öreg). 39. Fíú — becenev. 41. Mássalhangzó — kiejtve. 43. Sír.

Payper

A jutalmazott megfejtők névsorát a 81. oldalon közöljük.

Tolnai Nyomda Műintézet és Kladvállalat R.-T. nyomása, Budapest

ÖTVENEZER BETEG

fordul meg évente az ország különböző kórházaiban, nem beszélve azokról, akik otthoni ápolásban részesülnek. A betegek ily nagy száma mellett nem meglepő, ha

orvosi szakkifejezések tömege röpököd

az emberek mindennapi társalgásában, még hozzá legtöbbször helytelenül alkalmazva. Sajátmaga, hozzátartozói, ismerősei betegségről hány ember szeret részletes magyarázattal szolgálni, nem mulasztván el közben egy-egy sikeresnek bizonyult gyógyszer, vagy gyógymódot ajánlani. A gyógyítás az orvos feladata ugyan, de minden embernek ismernie kell a szervezetét fenyegető betegségeket és azok tüneteit, mert a bajok kezdeti stádiumában igénybe vett

orvosi segítség a legtöbb esetben biztos gyógyuláshoz vezet. Ezt a célt segíti elő a népszerű, élvezetes stílusban megírt **ORVOSI LEXIKON**, amely az

ORVOS A CSALÁDBAN

című ötkötetes hatalmas könyvsorozat második kötetében kezdődik. Ez a lexikon több ezer betegséget és más orvosi szakkifejezést sorol fel, részletesen megmagyarázva azok értelmét, ismerteti az egyes betegségek orvosi gyógykezelésének és megelőzésének módját.

A mű korábban megjelent első kötete az emberi test felépítését és életműködését tárgyalja. Néhány cím az első kötet tartalmából: *Az egészséges test felépítése, A helyes táplálkozás, Szépségápolás, Sport, Torna, A gyermekágy egészségtana, Csecsemőápolás stb.*

A kitűnő papíron nyomott, félbőr-kötésű ötkötetes könyvsorozatot nagyon sok fekete és színes műmelléklet és rengeteg szövegek közti 40 illusztrálja.

Az ötkötetes díszes kiállítású sorozat ára bérmentve **Budapest** 40 pengő, **vidéken** 42 pengő, mely havi 2 pengős részletekben is fizethető.

**Megrendelhető Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat RT.-nál,
Budapest, VII. Dohány ucca 12**

Külföldi olvasóink figyelmébe !

Romániában: Tolnai „Orvos a családban“ c. mű kötetenkénti ára 250 lei. **Beszerezhető:** Journal Import, Jacob Dancea. Oradea, Bulv. Reg. Ferdinand 46.

Jugoszláviában: Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 480 dinár, mely havi 40 dináros részletekben is fizethető. **Főelárusító:** Centralna Knjizara, Subotica Strosmajerova ul. 11.

Csehszlovákiában: Tolnai „Orvos a családban“ c. könyvsorozat (öt kötet) ára 294 Ke., mely havi 20 Ke. részletekben is fizethető. **Főelárusító:** Novinarstvo Kolp. Dr. A. Elsas, Bratislava, Trieda Kr. Alexandra 8.